

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ปริญญานิพนธ์
ของ
สินี กะวิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2549

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ปริญญานิพนธ์
ของ
สินี กะวิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บทคัดย่อ
ของ
สินี กะวิ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2549

สินี กะวิ. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษาเพื่อ
ท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคุ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนางรงค์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเปรียบเทียบความคิดเห็น
ของแต่ละกลุ่มจำแนกตามตัวแปร คือ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารรวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการ
บริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำ
บารุงศิลปวัฒนธรรม และรวมทุกด้าน จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง
ผู้บริหาร ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษารวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียน
การสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำบารุงศิลปวัฒนธรรม และรวม
ทุกด้าน สำหรับอาจารย์จำแนกตามเพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และคณะที่สังกัด
ส่วนนักศึกษา จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร 53 คน
อาจารย์ 196 คน และนักศึกษา 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม
ความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่าง t-test และ One Way ANOVA
ทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน
3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
จัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่าด้านการบริหารจัดการและด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง
4. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
5. อาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
จัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ .05 ทุกด้าน

THE OPINION OF THE ADMINISTRATORS, FACULTY, AND STUDENTS
TOWARD THE EDUCATIONAL MANAGEMENT FOR THE LOCALS
OF UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SINEE KAWI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2006

Sinee kawi. (2006). ***The Opinion of the Administrators, Faculty, and Students toward the Educational Management for the Local of Uttaradit Rajabhat University.***

Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School,
Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr. Jaruwan Skulkhu,
Asst.Prof. Dr. Achara Watthanarong.

The purposes of this research were to study the opinion of administrators, faculty, and students towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University and to compare each group's opinion according to variables. The opinion of administrators was studied in five aspects: administrative management, teaching and learning management, research, academic services, and art and culture conservation, according to their positions and working experience. The opinion of faculty and students were studied in four aspects: teaching and learning management, research, academic services, and art and culture conservation. The faculty was studied in terms of gender and their working experience, while the students were divided according to gender and their major subjects. The subjects included 53 administrators, 196 faculty, and 316 students. A 5-point Likert type scale questionnaire was used to collect data. The data were statistically analyzed using percentage, means, standard deviation, t-test, and One Way ANOVA with Scheffe procedure.

The results revealed that

1. Administrators, faculty, and students expressed their opinion on educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University on overall and each aspect at a moderate level.
2. There were significant differences in overall and each aspect of the opinion of administrators with different positions towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University.
3. There was no significant difference of the opinion of administrators with different working experience towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University on an overall aspect. However, there were significant difference at .05 level on The aspects of administrative management and teaching and learning management.
4. There was no significant difference between the opinion of male and female faculty towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University on an overall and each aspect.

5. There was no significant difference of the opinion of faculty with different working experience towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University on overall and each aspect.

6. There was no significant difference of the opinion of teachers from different faculties towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University on an overall aspect and on each aspect.

7. There was no significant difference on overall and each aspect of the opinion of male and female students towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University.

8. There was significant difference of the opinion of students from different major subjects towards the educational management for the locals of Uttaradit Rajabhat University in an overall and each aspect.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ของ
สินี กะวิ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2549

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมารพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.วีรัชย์ เศรษฐพรรค์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ กรรมการผู้คุมปริญญานิพนธ์ ทั้งสองท่านได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเป็นอย่างดี นับจากเริ่มต้นจนเป็นงานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ ทั้งสองท่านเป็นผู้ใช้เวลาและมอบสิ่งที่มีคุณค่าอย่างสูงยิ่งให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา รวมทั้งให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า จึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วีรัชย์ เศรษฐพรพงศ์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือแนะนำข้อบกพร่อง งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิสุข ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ และอาจารย์ประจำสาขาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุบิน แก้วยัง คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และรองศาสตราจารย์ธีรศักดิ์ อัครบวร คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่น้องทุกคนในครอบครัวรวมทั้งคุณญาติทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจและยินดีต่อความสำเร็จในครั้งนี้ คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่คุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สินี กะวิ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
สาระสำคัญเกี่ยวกับท้องถิ่น.....	11
ความสำคัญของการศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น.....	14
นโยบายด้านการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	18
กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540	18
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	19
แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549.....	19
แนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น.....	21
แนวคิดด้านการบริหารจัดการ.....	21
แนวคิดด้านการจัดการเรียนการสอน.....	25
แนวคิดด้านการวิจัย.....	29
แนวคิดด้านการบริการวิชาการ.....	31
แนวคิดด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	33
มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย	94
วิธีดำเนินการวิจัย.....	94
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ.....	106
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก.....	117
ภาคผนวก ก จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจเครื่องมือในการวิจัย.....	118
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	124
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	126
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น.....	128
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	151

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	41
2	จำนวนและคำร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	49
3	จำนวนและคำร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	50
4	จำนวนและคำร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	51
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน.....	52
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน.....	53
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน.....	53
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ เป็นรายชื่อ.....	54
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	56
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ.....	57
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายชื่อ.....	58
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นรายชื่อ.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	61
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ.....	62
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายชื่อ.....	64
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นรายชื่อ.....	65
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	66
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายชื่อ.....	67
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายชื่อ.....	69
20	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นรายชื่อ.....	70
21	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง.....	71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประเภทการทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร.....72
23	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....72
24	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย.....73
25	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่สังกัด.....74
26	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....75
27	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกสาขาวิชา.....75
28	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง.....77
29	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการ ศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวม จำแนกตาม ตำแหน่ง เป็นรายคู่.....78
30	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่.....78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่.....	79
32	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย จำแนกตาม ตำแหน่ง เป็นรายคู่.....	79
33	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่.....	80
34	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่.....	80
35	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร.....	81
36	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	82
37	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย.....	82
38	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่สังกัด.....	83
39	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	84
40	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม สาขาวิชา.....	85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
41	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	86
42	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	86
43	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	87
44	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	87
45	การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	88
46	ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน.....	89
47	ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน.....	91
48	ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน.....	93

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและวัฒนธรรม การติดต่อสื่อสารและค้าขายสามารถทำกันได้อย่างเสรี ครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาคของโลก สภาพการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดการแข่งขันกันอย่างสูงในทุกด้าน ความรู้และภูมิปัญญาของแต่ละสังคม ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ ประเทศที่เข้มแข็งสามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องย่อมได้เปรียบและดำรงตนอยู่ในโลกยุคใหม่ได้อย่างมั่นคง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 :1)

ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบัน เกิดจากการปรับตัวไม่ทัน กับสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ได้เปลี่ยน ชุมชนเข้าสู่วิถีใหม่ เป็นวิถีที่ไม่มีความลงตัว ชุมชนในชนบทอ่อนแอล่มสลายลง ซึ่งเป็นสิ่งที่พิสูจน์ ได้ว่าการพัฒนาแบบนี้เป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน เพราะไม่ได้เกิดการพัฒนาโดยภูมิปัญญาของตัวเอง เป็นการนำเอาเทคโนโลยีของประเทศอื่นมาเป็นหลักในการพัฒนา ซึ่งปัจจุบันสังคมต้องการวางรากฐาน ใหม่มากกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องการการพัฒนาที่เป็นตัวของตัวเอง การพัฒนาที่สร้างความสมดุลระหว่างคนทุกคนในสังคม ระหว่างการผลิตในภาคต่าง ๆ หรือระหว่างเมืองกับชนบท มากกว่าการคล้อยตามกระแสทางสากลที่เน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง เป็นการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง มากกว่าการให้รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบแต่เพียงด้านเดียว แผนแม่บทในการพัฒนาชุมชนได้มีการ กำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งวางอยู่บนหลักการของ พื้นฐานสำคัญ 4 ประการคือ (เสรี พงศ์พิศ. 2545 :13)

1. สร้างความเชื่อมั่น วิธีการสร้างความเชื่อมั่นให้กลับคืนมาโดยการค้นหาศักยภาพของ ตนเองค้นหาภูมิปัญญา ค้นหาคุณค่าทางด้านปัญญา สังคม ความเอื้ออาทร และความเป็นชุมชน ให้กลับคืนมาเป็นทุนสำหรับการพึ่งพาตนเอง
2. ฟื้นฟูความสัมพันธ์ เป็นการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับธรรมชาติรอบตัวกับชุมชน เพื่อจะได้ พึ่งพาอาศัยกันได้เหมือนเมื่อก่อน ให้เป็นองค์กรชาวบ้านเพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เป็นการฟื้นฟู ความสัมพันธ์ระหว่างคนภายใต้รูปแบบใหม่ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมทาง เศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป
3. พัฒนาระบบการจัดการใหม่ การพัฒนาระบบใหม่จะมีได้ 2 แนวทาง คือชุมชนเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการจัดการของตนเอง กับการคืนสิทธิของชุมชนในด้านการจัดการ เกี่ยวกับธรรมชาติ การศึกษา สุขภาพ เงินทุน สวัสดิการ ในสถานการณ์ใหม่ภายใต้การเสื่อมโทรม ของทรัพยากรที่นับวันจะน้อยลงไป

4. กระบวนการเรียนรู้ จากหลักการทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้น ต้องอาศัยศักยภาพของคนในชุมชนที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้จากครูตัวแบบ การปฏิบัติในชีวิตจริง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีหลากหลายวิธี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับตัวเองให้สามารถจัดการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาศักยภาพของคนให้เหมาะสมกับสังคมและชุมชนของตนเองนั้น ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกันทั้งระบบของประเทศ สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างทรัพยากรบุคคล ที่เป็นกำลังด้านสติปัญญาที่สำคัญมาก ในการนำประเทศให้ได้รับการพัฒนาและเป็นผู้นำในด้านต่างๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541 : 41) ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องหารูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและถูกวิธี สามารถหล่อหลอมกระแสโลกาภิวัตน์กับภูมิปัญญา และวัฒนธรรมดั้งเดิมให้เข้ากันได้อย่างกลมกลืน สามารถสร้างเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง เพื่อเป็นฐานแห่งความมั่นคงให้ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือการพัฒนาวิชาการวิชาชีพขั้นสูง รวมทั้งการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคมไทยให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ มีความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติภารกิจด้านต่างๆ โดยสามารถบริหารจัดการอุดมศึกษาภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสอดคล้องกับภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่น มีความตระหนักและรับผิดชอบต่อสังคม สามารถชี้นำสังคมเพื่อรองรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ทันเหตุการณ์ (สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา. 2543 : 7)

สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องหาวิธีการเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้สำเร็จตามแนวทางที่กำหนด ซึ่งแต่ละระบบภายในสถาบันต้องทำงานสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยมีเป้าหมายและจุดประสงค์อย่างเดียวกัน (สุรพล นิติไกรพจน์ และเอกศักดิ์ คงตระกูล. 2545 : 2) ระบบด้านต่าง ๆ ภายในสถาบันที่ต้องมีความสอดคล้องกันคือ

1. ระบบการบริหารจัดการ หมายถึงรูปแบบการบริหารงาน การจัดองค์กร การจัดสรรงบประมาณ กฎระเบียบข้อปฏิบัติ ที่ต้องมุ่งให้ความสำคัญกับท้องถิ่น รวมทั้งให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

2. การจัดการเรียนการสอน หมายถึงหลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของคนในท้องถิ่น รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถแปลงหลักสูตรการสอนให้ลงไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. การค้นคว้าวิจัย สถาบันอุดมศึกษาต้องค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาให้ท้องถิ่นมีความเจริญแบบยั่งยืน

4. การบริการทางวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นคลังแห่งความรู้ของท้องถิ่น คอยแนะนำ พัฒนาความรู้ให้ทันเหตุการณ์ รวมทั้งการเตือนภัยหรือช่วยเหลือท้องถิ่นเมื่อมีปัญหา

5. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาต้องเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ชี้นำให้เห็นคุณค่าควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นๆ อย่างผสมกลมกลืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเมื่อครั้งเป็นสถาบันราชภัฏเดิม เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงตามแนวทางการปฏิรูปในครั้งนี้ และได้วางแนวทางการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าวคือ ยังคงยึดปรัชญาในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น โดยการปฏิรูปสถาบันราชภัฏให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถจัดการด้วยทางเลือกที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มีมาตรฐานสอดคล้องต่อความเป็นจริงของท้องถิ่นและสังคม เอื้อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในท้องถิ่นเข้าถึงการอุดมศึกษา และเอื้อต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม มีศักยภาพ มีความสามารถ รักและผูกพันกับท้องถิ่น มีความเป็นเลิศทางวิชาการที่ผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีบทบาทเสริมสร้างประชาสังคม ความเข้มแข็งของชุมชน เป็นผู้ชี้เหตุ เตือนภัย แนะนำหนทางที่ดีให้กับท้องถิ่นและสังคม (เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์. 2544 : 57)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2479 ในครั้งนั้นมีชื่อเรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดอุตรดิตถ์ และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูอุตรดิตถ์ วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ตามลำดับ นับเวลารวมได้ 69 ปีล่วงมาแล้ว ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เป็นสถาบันอุดมศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคลเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐทั่วไป ดำเนินการจัดการศึกษาตามกรอบของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมีสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เป็นผู้กำหนดกรอบนโยบายในการบริหาร มุ่งมั่นปฏิบัติการกิจตามปรัชญาการเป็นสถาบันเพื่อท้องถิ่น โดยเน้นเขตบริการ 3 จังหวัด คืออุตรดิตถ์ แพร่และน่าน ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 (สำนักงานแผนและพัฒนา. 2545 : 5) ได้กำหนดบทบาทไว้ดังนี้

1. เสริมสร้างโอกาสความเสมอภาคทางการศึกษาของท้องถิ่นไทยให้สูงขึ้นตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาคน ในท้องถิ่น ในโปรแกรมวิชาและรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สนองตอบต่อปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นเชื่อมั่นและมีความตระหนักในคุณค่าศักดิ์ศรีของตน

2. เกื้อหนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศ ในแนวการสร้างเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ด้วยการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ ผลิตบัณฑิตที่มีความรักและผูกพันกับท้องถิ่นดำรงชีวิตอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างเป็นสุข ด้วยการดำเนินการกิจทุกด้านทั้งการจัดการศึกษา การวิจัยและบริการวิชาการ การปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างมีเข้าใจในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นในลักษณะบูรณาการ โดยมุ่งให้สัมพันธ์กับสภาพปัญหาปัจจุบัน และเอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น

3. สนับสนุนการปฏิรูปการผลิตและพัฒนาครูทุกระดับ เนื่องด้วยเป็นสถาบันที่ผลิตและพัฒนาครูมายาวนาน จึงมีเครือข่ายความสัมพันธ์กับครูในท้องถิ่นบริการ สามารถประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูทุกระดับ รวมทั้งให้องค์กรในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิต และพัฒนาครูที่มีคุณภาพ ให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้ร่วมดำเนินการแก้ปัญหาและศึกษาวิจัยปัญหาของท้องถิ่น

4. ส่งเสริมการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พิทักษ์รักษาสืบสานวัฒนธรรม ด้วยการศึกษาวิจัยสภาพปัญหาและภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดการศึกษา การให้บริการวิชาการ เพื่อให้บัณฑิตและประชาชนในท้องถิ่นตระหนักในคุณค่า เข้าใจในศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. สร้างเสริมองค์ความรู้ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทย ด้วยการเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดเข้าใจและเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่น พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นที่สมบูรณ์ ดำเนินการวิจัยท้องถิ่นทุกด้าน บูรณาการความรู้ในระดับสากลและความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในรูปธรรมของท้องถิ่น

ทั้งนี้สภาพโดยทั่วไปของจังหวัดอุดรดิตถ์ มีส่วนช่วยสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นสถาบันเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริงคือเป็นเขตเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือตอนบนกับภาคเหนือตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ประกอบด้วยกลุ่มชนหลายวัฒนธรรม ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมนำมาซึ่งความหลากหลายขององค์ความรู้ท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นตามบทบาทที่กำหนดไว้นั้น มีปัญหาและอุปสรรคดังความคิดเห็นของนักวิชาการที่กล่าวถึงบทบาทของสถาบันราชภัฏตามสถานะในช่วงเวลานั้น ในภาพรวมว่า การที่สถาบันราชภัฏจะเป็นสถาบันเพื่อท้องถิ่นได้นั้นต้องมีการกำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารที่ชัดเจน มีเอกภาพในการบริหารจัดการ มีเสถียรภาพทั้งทางด้านการบริหารและด้านวิชาการ มีกฎระเบียบที่เอื้อต่อการดำเนินงาน รวมทั้งมีงบประมาณสนับสนุนเพียงพอ (วิชัย ต้นศิริ. 2544 : 98 -114) การเป็นสถาบันเพื่อท้องถิ่นของราชภัฏในปัจจุบันนั้น ยังไม่สามารถเข้าไปศึกษาปัญหาและร่วมเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาให้ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสถาบันราชภัฏยังมีความเข้าใจท้องถิ่นและมีความผูกพันกับท้องถิ่นน้อย ปัญหาของท้องถิ่นไม่ได้รับการพิจารณานำเข้าสู่กระบวนการศึกษา การวิจัยและการศึกษาไม่เน้นความสำคัญของท้องถิ่น อาจารย์มีภาระงานสอนมากจึงไม่สามารถทำกิจกรรมเพื่อท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งการดำเนินงานที่ต้องอิงอยู่กับระเบียบของราชการ ทำให้การดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นไม่ตรงเป้าตรงประเด็นและไม่ทันสถานการณ์ (ศิริ ทิวะพันธ์. 2544 : 3) นอกจากนี้สถาบันราชภัฏที่กระจายอยู่ทั่วประเทศยังถูกแรงกดดันทางด้านการเมือง ทำให้ต้องเปิดรับผู้ที่ต้องการเรียนมากขึ้น อีกทั้งสาขาวิชาที่เปิดสอนส่วนใหญ่เป็นด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ความรู้ที่เรียนมีข้อจำกัด ไม่สามารถประยุกต์ไปทำงานด้วยตัวเองได้ (วิทยากร เชียงกูล. 2544 : 95) และสถาบันราชภัฏถูกทอดทิ้งมานานจากรัฐบาลในการสนับสนุนด้านงบประมาณ ความจำเป็นทางด้านการเงินทำให้มีการเปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ต้องผลิตบัณฑิตทั่วประเทศปีละเป็นจำนวนมาก บัณฑิตของสถาบันราชภัฏในภาพรวมจึงถูกมองว่าด้อยคุณภาพ (ปราโมทย์ นาครทรรพ. 2545 : 149)

จากมุมมองของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ประสบอยู่ในปัจจุบัน ดังเห็นได้จากการสัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (สิทธิชัย หาญสมบัติ. สัมภาษณ์. 2547) สรุปได้ว่าการดำเนินงานที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณน้อยทำให้ขาดทรัพยากรในการพัฒนาทุกด้าน และยังต้องรับนักศึกษาเป็นจำนวนมากตามความต้องการของท้องถิ่น ไม่มีโอกาสคัดเลือกเฉพาะคนที่มีคุณภาพเข้าศึกษา ผลผลิตทางการศึกษาจึงมีคุณภาพต่ำ รวมทั้งอาจารย์ต้องรับภาระงานสอนมาก จึงไม่สามารถปฏิบัติภารกิจต่อท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังพบปัญหาในระดับการปฏิบัติ คือจากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตน่าน (ไพสิฐ พรหมรักษา. สัมภาษณ์. 2547) พบว่าการปฏิบัติงานในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยยังขาดบุคลากรหลักที่จะปฏิบัติงานได้เต็มเวลา ขาดงบประมาณในการสนับสนุน ขาดแคลนอุปกรณ์เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้ไม่สามารถสร้างเสริมกิจกรรมให้แก่นักศึกษา และให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่นได้เต็มที่

นอกจากนี้จากแผนการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 (สำนักวางแผนและพัฒนา. 2545 : 8-11) ได้วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในส่วนที่เป็นภาวะคุกคามและส่วนที่เป็นจุดอ่อนพบว่า

1. นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีเป็นจำนวนมากในขณะที่อาจารย์มีจำนวนน้อย อัตราส่วนของนักศึกษาประมาณ 50 คน ต่ออาจารย์ 1 คน ขณะเดียวกันการสอนภาคพิเศษหลายโครงการทำให้อาจารย์มีเวลาเตรียมการสอนน้อยลง ไม่มีเวลาสำหรับศึกษาหาความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น หรือบางรายไม่ยอมไปศึกษาต่อเพราะมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ
2. คุณภาพของบัณฑิตไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จ้างงานเพราะหลักสูตรถูกสร้างจากฐานประสบการณ์เดิมของอาจารย์ ยังขาดการศึกษาวิจัยความต้องการของท้องถิ่นและผู้จ้างงาน กระบวนการในการปรับปรุงหลักสูตรมีขั้นตอนมากใช้เวลานาน ไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้บัณฑิตส่วนหนึ่งถูกปฏิเสธจากตลาดแรงงาน
3. ระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยไม่เอื้อต่อการทำวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการ อันเนื่องมาจากอาจารย์มีภาระงานสอนมาก ไม่มีผลตอบแทนเพื่อจูงใจให้อาจารย์ผลิตผลงาน หรือลงพื้นที่ทำการศึกษาค้นคว้าและทำกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่น

4. ปัญหาระบบบริหารแบบราชการต้องอยู่ในกฎระเบียบข้อปฏิบัติเน้นเอกสาร สร้างความยากลำบากแก่ผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะผู้ที่ต้องลงไปทำงานร่วมกับท้องถิ่นอย่างจริงจัง

จากบทบาทหน้าที่และสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ว่าในแต่ละด้านมีการดำเนินงานอยู่มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลของการวิจัยที่ได้จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนในการดำเนินการเพื่อท้องถิ่นได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ แต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ แต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และคณะที่สังกัด
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม
6. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ แต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งผลของการวิจัยที่ได้สามารถนำไปปรับปรุงเพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนา ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร 53 คน อาจารย์ 196 คน และ นักศึกษา 1,267 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 1,516 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

- 1.) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ได้แก่
 - 1) ตำแหน่ง แบ่งเป็น
 - 1) อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี
 - 2) คณบดี รองคณบดี
 - 3) ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
 - 2) ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร แบ่งเป็น
 - 1) น้อยกว่า 5 ปี
 - 2) 5 ปี ขึ้นไป
- 2) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ ได้แก่
 - 1) เพศ แบ่งเป็น
 - 1) ชาย
 - 2) หญิง
 - 2) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น
 - 1) น้อยกว่า 15 ปี
 - 2) 15 ปี ขึ้นไป
 - 3) คณะที่สังกัด แบ่งเป็น
 - 1) คณะครุศาสตร์
 - 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 3) คณะวิทยาการจัดการ
 - 4) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - 5) คณะเกษตรศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
 - 6) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 3) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่
 - 1) เพศ แบ่งเป็น
 - 1) ชาย
 - 2) หญิง
 - 2) สาขาวิชา แบ่งเป็น
 - 1) สาขาวิชาการศึกษา
 - 2) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
 - 3) สาขาวิชาศิลปศาสตร์
 - 4) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ในการวิจัยนี้หมายถึงการ จัดดำเนินงานบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา แก่ไข และปรับปรุง สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

2. ด้านการบริหารจัดการ ในการวิจัยนี้หมายถึงการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ด้วยการกำหนดให้มีนโยบายและวางแผนการ ดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นอย่างชัดเจน ตัวแทนของท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร การประชุม เพื่อปรึกษาหารือ กับหน่วยงานของท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ระบบการคัดเลือกนักศึกษาให้ความ สำคัญกับคนในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดองค์กรภายในมหาวิทยาลัย การจัดสรรงบประมาณ การ บริหารบุคลากร และการออกกฎระเบียบข้อปฏิบัติต่างๆ เป็นต้น

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ในการวิจัยนี้หมายถึงการดำเนินงาน ในด้านการ จัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ และความเข้าใจท้องถิ่น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์สร้างอาชีพหรือพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เช่น สาขาวิชาที่เปิดสอนมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ตัวแทนของ ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น การเชื่อมโยงเนื้อหา รายวิชาลงสู่ท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการฝึกประสบการณ์ภายในท้องถิ่น รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น

4. ด้านการวิจัย ในการวิจัยนี้หมายถึงกระบวนการด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ เพื่อใช้ในการพัฒนาหรือป้องกันปัญหาไม่ให้เกิด แก่ท้องถิ่น เช่น การจัดตั้งหน่วยงานประสานงานด้านการวิจัย การกำหนดนโยบายและแผนการ ดำเนินงาน บริการคำแนะนำข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัย การเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินผลให้ท้องถิ่น การสนับสนุนเงินทุนสำหรับการทำวิจัย การจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการ วิจัย ประสานงานด้านเครือข่ายการวิจัย เผยแพร่ผลการวิจัยลงสู่ท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัย ท้องถิ่นในการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตร เป็นต้น

5. ด้านการบริการวิชาการ ในการวิจัยนี้หมายถึงการให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชน ในท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในรูปแบบต่างๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความ

ต้องการของท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสมและดำรงตนอยู่ได้อย่างมั่นคง เช่น การจัดตั้งหน่วยงานประสานงานด้านการบริการวิชาการ การกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงาน จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย การเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น การฝึกอบรม ปาฐกถา การอภิปราย การจัดประชุมสัมมนา การจัดแสดงนิทรรศการ การเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อชนิดต่างๆ การเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาเมื่อมีภาวะวิกฤต รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสใช้ทรัพยากรต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

6. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการวิจัยนี้หมายถึงการดำเนินกิจกรรมด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสืบสานถ่ายทอด อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป เช่น การจัดตั้งหน่วยงานประสานงานด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงาน การเป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์รวมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การเป็นผู้นำจัดกิจกรรมในเทศกาลวันสำคัญต่างๆ สนับสนุนการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา บุคลากร และประชาชนในท้องถิ่น การรณรงค์ส่งเสริมให้มีความรักและภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การค้นคว้าวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การสร้างอาชีพจากศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ผ่านสื่อประเภทต่างๆ

7. ผู้บริหาร ในการวิจัยนี้หมายถึงผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

8. อาจารย์ ในการวิจัยนี้หมายถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนประจำคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยไม่ได้ทำหน้าที่บริหารงานด้านใด ๆ

9. นักศึกษา ในการวิจัยนี้หมายถึงนักศึกษาภาคปกติ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

10. ความคิดเห็น ในการวิจัยนี้หมายถึงความรู้สึหรือแนวคิดของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

3. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ
วิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

4. อาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการ
ศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย
ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

5. อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ
วิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

6. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการ
วิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

7. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สารสำคัญเกี่ยวกับท้องถิ่น
2. ความสำคัญของการศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น
3. นโยบายด้านการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
4. แนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารสำคัญเกี่ยวกับท้องถิ่น

ความหมายของท้องถิ่น ในการศึกษาพบว่ามีความหมายใกล้เคียงกัน และใช้แทนกันได้เสมอคือท้องถิ่น (Local) และชุมชน (Community) ดังคำจำกัดความสรุปได้ดังนี้

จิตจันทร์ กิติกิริติ และชัยวัฒน์ สิทธิภราดร (2536 : 3) ได้ให้ความหมายของชุมชน (Community) ว่าหมายถึงกลุ่มบุคคลหลาย ๆ กลุ่มมารวมกันอยู่ในอาณาเขตภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับอันเดียวกัน มีการสังสรรค์ มีความใส่ใจร่วมกัน มีผลประโยชน์คล้าย ๆ กัน และมีแนวพฤติกรรมเป็นอย่างเดียวกัน เช่น ภาษาพูด ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือมีวัฒนธรรมร่วมกัน

ดารณี ถวิลพิพัฒน์กุล (2541 : 25) ให้ความหมายของชุมชนว่าหมายถึงสถานที่ซึ่งผู้คนใช้เป็นที่พักอาศัย ทำมาหากิน เลี้ยงดูบุตรหลาน และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

พจนานุกรม Collins Cobuild (O'Neill. 1996 : 647) อธิบายความหมายของท้องถิ่น (Local) ว่าหมายถึงการมีอยู่ หรือเป็นเจ้าของพื้นที่ที่เราอาศัยหรือพื้นที่ที่เรากล่าวถึง

เจลิเยว บุรีภักดี (2548 : ออนไลน์) ได้สรุปความหมายของท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ว่าท้องถิ่นควรหมายถึงท้องถิ่นไทยทั่วประเทศ ซึ่งมีหลายระดับ หลายขนาด และหลายลักษณะคือ

ระดับ ได้แก่ระดับประเทศ ซึ่งเรียกว่าท้องถิ่นไทย ระดับภูมิภาคของประเทศ ระดับจังหวัด ระดับตำบล ระดับหมู่บ้าน เป็นต้น

ขนาด ได้แก่ท้องถิ่นหมู่บ้านขนาดเล็ก ท้องถิ่นตำบลขนาดเล็ก ท้องถิ่นอำเภอขนาดเล็ก ท้องถิ่นอำเภอมานกลาง เป็นต้น

ลักษณะ ได้แก่ท้องถิ่นลักษณะชนบทแบบไร่นา ท้องถิ่นลักษณะชนบทท้องถิ่นแบบริมทะเล ท้องถิ่นลักษณะเมืองเล็ก เป็นต้น

ดังนั้นท้องถิ่นหรือชุมชน โดยนัยของความหมายสรุปได้ว่าหมายถึงบริเวณอันเป็นที่ตั้งถิ่นฐานและการดำเนินชีวิตของหมู่คนหมู่หนึ่ง ภายใต้สภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิต ระบบสังคม แนวพฤติกรรม ภาษาพูด ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันเดียวกัน มาอยู่รวมกัน อาจแบ่งตามระดับ ตามขนาด หรือตามลักษณะเฉพาะเป็นประเทศ จังหวัด อำเภอ หรือเขตใดเขตหนึ่งก็ได้

ลักษณะของท้องถิ่น โดยทั่วไปท้องถิ่นหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วยชุมชน 2 ประเภทใหญ่ๆ คือชุมชนเมือง และชุมชนชนบท (ดารณี ถวิลพิพัฒนกุล. 2541 : 26) ซึ่งลักษณะความแตกต่างของชุมชนทั้ง 2 ประเภทนี้ คือ

ลักษณะของชุมชนชนบท ชุมชนชนบทหมายถึงหมู่บ้านที่อยู่นอกเมือง หรือนอกชุมชนใหญ่ คนในชนบทส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตร วิถีชีวิตของชาวชนบทผูกพันอยู่กับธรรมชาติ เครือญาติ เพื่อนบ้าน มีความรู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี การตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่ไม่มีแบบแผน ตั้งกระจายอยู่ตามไร่นา ตั้งอยู่เป็นกลุ่มในหมู่เครือญาติเดียวกัน ตั้งอยู่เรียงรายเป็นแถวยาวตามเส้นทางแม่น้ำลำคลอง หรือเป็นหมู่บ้านที่เกิดจากนโยบายของรัฐ (บุญนาค ตี๋วงศ์. 2543 : 1) ชนบทเป็นสถาบันการผลิตและเป็นสถาบันสร้างชีวิตทางสังคม ลักษณะการทำมาหากินเป็นการผลิตเพื่อกินอยู่ ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ในยามปกติ แต่ระบบเทคโนโลยียังไม่เจริญมาก ในเวลาที่เกิดภัยพิบัติยังไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงต้องอาศัยระบบความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ มาช่วยเน้นให้คนมีความรักใคร่และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน (กาญจนา แก้วเทพ. ม.ป.ป : 9) จากลักษณะของชุมชนและวิถีชีวิตของประชาชนดังกล่าว ชุมชนชนบทจึงมักประสบปัญหาความยากจน ปัญหาการสูญเสียหรือความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ปัญหาคนเดินทางออกจากชนบท ปัญหาสภาพครอบครัวแตกแยก ปัญหาหนี้สิน เป็นต้น

ลักษณะของชุมชนเมือง ชุมชนเมืองเป็นชุมชนที่ประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่น ประชาชนประกอบอาชีพอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กันแบบทุติยภูมิ (Secondary Relations) หรือเป็นแบบทางการตามสถานภาพและบทบาทของแต่ละบุคคล ชุมชนเมืองจะเป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า โรงงานอุตสาหกรรม และเป็นที่อยู่ของศูนย์กลางอำนาจรัฐ ชุมชนเมืองจึงกลายเป็นสัญลักษณ์และเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างศูนย์กลางแห่งความเจริญ (สนธยา พลศรี. 2537 : 116) ซึ่งลักษณะของชุมชนเมืองดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาคือกระบวนการเป็นเมืองเกินระดับ ทำให้มีจำนวนประชากรมากเกินไปที่จะอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกลุ่มคนที่มีรายได้ต่ำอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และยังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่นปัญหาการจราจร ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภค ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น (ดารณี ถวิลพิพัฒนกุล. 2541 : 83)

สรุปได้ว่าในท้องถิ่นหนึ่งๆ ประกอบไปด้วยชุมชนชนบทและชุมชนเมือง ซึ่งชุมชนทั้งสองแบบมีความแตกต่างกันด้านจำนวนของประชากร ลักษณะทางนิเวศวิทยา และความแตกต่างทางด้านประเพณีและวัฒนธรรม ชุมชนชนบทจะประสบปัญหาความยากจน ความเสื่อมโทรมของ

ทรัพยากร ครอบครัแตกแยก และหนี้สินล้นพ้นตัว ส่วนชุมชนเมืองจะประสบปัญหาทางด้านความแออัดของจำนวนประชากร ปัญหาสังคม ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภคและที่อยู่อาศัย

การพัฒนาท้องถิ่น หรือ การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนโดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ และความสามารถของบุคคล จากสถานการณ์หนึ่งไปสู่สถานการณ์หนึ่ง จากบุคคลเพียงคนเดียว หรือหลายๆ บุคคลรวมกัน หรือเป็นการระดมพลกำลังทรัพยากรและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกท้องถิ่น เปลี่ยนมาเป็นประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยใช้กำลังคนและทรัพยากรภายในท้องถิ่นนั้น (จิรพรรณ กาญจนจิตรา. 2523 : 25) การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหา หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ก่อให้เกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายหรือมีทิศทาง โดยมีแผนการหรือโครงการไว้ล่วงหน้า การเปลี่ยนแปลงนี้ต้องมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมเป็นสำคัญ และต้องควบคุมการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ด้วย เช่น กระบวนการให้การศึกษา กระบวนการจัดระเบียบชุมชน เป็นต้น (สนธยา พลศรี. 2537 : 6)

การพัฒนาชนบท เป็นการเปลี่ยนแปลงระบบทางสังคมของชุมชน ได้แก่ระบบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เป็นรูปธรรม นามธรรม และทัศนคติของชาวชนบททั้งระบบ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. 2527 : 307) ซึ่งการพัฒนาชนบทก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม คือในด้านการเมือง จะทำให้ประชาชนมีสำนึกและตระหนักในความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ต่อสังคม และประเทศชาติ ส่วนด้านเศรษฐกิจ เป็นการลดความไม่เท่าเทียมกันด้านรายได้ของประชาชน ทำให้ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น และด้านสังคม เป็นการลดความแตกต่างระหว่างชนชั้นในสังคม ช่วยพัฒนาความสามารถของกลุ่มคนที่เสียเปรียบในสังคมได้ (จิตจำนงค์ กิตติกริต และชัยวัฒน์ สิทธิภราดร. 3536 : 46-47)

การพัฒนาชุมชนเมือง เป็นกระบวนการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเมืองให้ดีขึ้นทั้งทางด้านประชากร สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นเป็นสำคัญ แนวทางในการพัฒนาชุมชนเมืองควรดำเนินการในด้านการปรับปรุงบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น ระบบการระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม การกำจัดน้ำเสีย การปรับปรุงย่านตัวเมือง สะพาน ตลาด การกำจัดขยะ ด้านการพัฒนาบริการทางสังคม เช่น การจัดหาที่อยู่อาศัยให้ผู้ที่มิรยได้น้อย การให้บริการด้านอนามัย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพาณิชย์ อุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมในครอบครัว และการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และด้านการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรท้องถิ่น เช่นเทศบาลต้องมีภาระในการพัฒนาเมือง ทั้งในด้านปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารบุคลากร การวางแผนโครงการ การเงิน การคลัง การบัญชี และการปรับปรุงรายได้ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการพัฒนาชุมชนหรือการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการทำให้การดำเนินชีวิตของหมู่คนในท้องถิ่นมีความเจริญ พัฒนาการดำเนินชีวิตของหมู่คนเป็นประเด็นหลัก โดยดำเนินงาน

ร่วมกันระหว่างหน่วยงานองค์กรของรัฐบาล องค์กรท้องถิ่น และประชาชนในชุมชนเอง และกระบวนการในการพัฒนาชุมชนควรพิจารณาให้ครอบคลุมระบบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ของทั้งชุมชนเมืองและชุมชนชนบท โดยต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อย่างมีเป้าหมาย โดยมีโครงการไว้ล่วงหน้า

ความสำคัญของการศึกษากับการพัฒนาท้องถิ่น

การศึกษามีบทบาทอย่างสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาคน ให้เป็นทรัพยากรมนุษย์อันทรงคุณค่า การให้การศึกษาย่อมมีประโยชน์เสมอ แต่จะมีประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ มากน้อยเพียงไรย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นนั้น (อัจฉรา โพธิยานนท์. 2539 : 191) ซึ่งการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้ระบุถึงความล้มเหลวของการพัฒนาของประเทศที่เกิดจากข้อบกพร่องของการจัดการศึกษาที่ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีความรู้ความสามารถให้สามารถ ดำรงตนอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีคุณภาพดังนี้ (สมพร เทพสิทธา. 2539 : 23-32)

1. ปัญหาการกระจายรายได้และความยากจน ในภาพรวมเศรษฐกิจไทยรายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น แต่ความเจริญมั่งคั่งยังกระจุกตัวอยู่ในชุมชนเมืองและในกรุงเทพมหานคร ประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในชนบทยังจากจนอยู่ ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเมืองและชนบทแตกต่างกันมาก
2. สังคมไทยก้าวเข้าสู่สภาวะครอบครัวแตกแยกชุมชนล่มสลายมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการที่โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมบริการ สังคมเปลี่ยนจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ประกอบกับภาวะการเจริญพันธุ์ลดลง ทำให้ขนาดของครอบครัวมีขนาดเล็กลงเรื่อยๆ นอกจากนี้ความจำเป็นดิ้นรนในการหาเลี้ยงชีพทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัว ชุมชน มีน้อยลง ความเมตตา กรุณา ความเอื้ออาทรต่อกันมีน้อยลง แนวโน้มที่เด็กและผู้สูงอายุจะถูกทอดทิ้งมีสูงขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาเป็นลำดับ
3. สังคมไทยมีความสับสนและคลาคลั่งลง เนื่องจากการแข่งขันกันในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้สังคมไทยมีลักษณะเป็นสังคมวัตถุนิยม ค่านิยมของสังคมไทยในอดีต เช่นความสันโดษ การพึ่งตนเอง ความเอื้อเฟื้อโอ้อ้อมอารีต่อกันลดลง
4. ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติถูกนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมมาเป็นลำดับ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติ กระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในเมืองและในชนบท
5. ระบบการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ ไม่เอื้ออาทรต่อการพัฒนาคนและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาที่ยังมุ่งเน้นด้านปริมาณและการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่ง

ปรากฏว่ายังไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็ก เพราะหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนยังไม่มีความเหมาะสม ไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของท้องถิ่น เพราะมีรูปแบบเดียว และถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง รวมทั้งการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษายังขาดเอกภาพ ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาจึงเกิดกับการศึกษาในทุกระดับ

นอกจากนี้ความล้มเหลวของการจัดการศึกษา ในทศวรรษของพระธรรมปิฎก (พระธรรมปิฎก : 2539; อ้างอิงจาก รุ่ง แก้วแดง. 2541) ได้แสดงให้เห็นว่าระบบการศึกษาของประเทศไทยที่นำแบบแผนมาจากประเทศแถบตะวันตกส่งผลกระทบต่อประเทศไทยโดยรวมหลายประการคือ

1. การศึกษาศัมัยใหม่ได้แยกนักเรียนออกจากชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนกำหนดมาจากส่วนกลาง มีผลทำให้นักเรียนสูญเสียวิถีชีวิตของชุมชน ไม่ยอมรับ ไม่มีความภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง และไม่รู้จักที่จะนำไปใช้ประโยชน์
2. การศึกษาดึงคนจากชนบทเข้าเมือง เพราะการศึกษาของไทยในปัจจุบันเป็นการผลิตคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรม ทำให้มีการดึงคนที่มีความรู้จากชนบทเข้ามารวมอยู่ในพื้นที่เศรษฐกิจในชุมชนเมือง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร
3. ปัญหาความไม่เสมอภาคและโอกาสในการศึกษา เนื่องจากการกระจายโอกาสทางการศึกษายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา
4. ปัญหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับการศึกษา การมุ่งพัฒนาประเทศให้ทันสมัยด้วยการสร้างความเจริญทางวัตถุ โดยนำระบบทุนนิยมและอุตสาหกรรมเข้ามานั้น ทำให้สังคมกลายเป็นสังคมบริโภคนิยมที่ฟุ่มเฟือย
5. ความเสื่อมโทรมของสถาบันครู ปัจจุบันครูมีสถานภาพทางสังคมต่ำมาก สังคมไม่ค่อยยอมรับฐานะของครูและเห็นว่าการเข้าเรียนครูเป็นทางเลือกสุดท้าย
6. ความเสื่อมโทรมทางคุณธรรมและจริยธรรม การขาดความเมตตากรุณาเอื้ออาทรต่อกัน ทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
7. การศึกษาไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มองเป้าหมายระยะสั้น เพียงเพื่อให้ได้เข้าทำงานในภาคอุตสาหกรรมได้ ไม่มีการมองถึงการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อชีวิตของชุมชนและท้องถิ่นโดยตรง

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาที่ผ่านมาเป็นการรับการถ่ายทอดจากต่างประเทศแต่เพียงอย่างเดียว โดยขาดการต่อยอดฐานความรู้ของตนเองที่มีอยู่ และขาดการพัฒนาการนำภูมิปัญญาพื้นบ้านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สังคมไทยจึงขาดพื้นฐานในการพัฒนาภายใต้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเอง

การพัฒนาคนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ต้องพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี (good quality) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมศีลธรรม สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง

ครอบครัว และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสมพร เทพสิทธา (2542 : 9 - 30) ได้สรุปไว้ว่าคนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีควรมีความดีในด้านต่าง ๆ คือมีความรู้ดี ทั้งความรู้สิ่งแวดลอมรอบตัวและความรู้ที่เกี่ยวกับตัวเอง มีสุขภาพอนามัยดีทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิต มีความสามารถดีสามารถนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ สามารถติดต่อประสานงาน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดดี มีการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ถูกต้องและเป็นธรรม มีจิตใจดี มีจิตใจยึดมั่นคุณธรรม มีความเมตตากรุณาทุกัญญกตเวที

กระบวนการศึกษาที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้น ต้องใช้กระบวนการการเรียนรู้ และจัดรูปแบบการเรียน ให้เหมาะสมกับการสร้างเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการพัฒาถึงขีดสุด กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมคือกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity Learning) หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ยึดเยียดเนื้อหาสาระให้กับผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม บทบาทผู้สอน เป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนรู้ รับผิดชอบและวิเคราะห์วิธีการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากกลุ่ม โดยผู้เรียนสร้างความรู้เชิงความคิด และสร้างสรรค์ความรู้ เช่น สังคม วัฒนธรรม ขึ้นมาด้วย

ตัวของผู้เรียนเอง นอกจากนี้ยังต้องเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้ผู้เรียนมีความละเอียดอ่อนทางอารมณ์ มีสุนทรียภาพ พร้อมทั้งสร้างสังคมให้มีความรักในเพื่อนมนุษย์ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว รักชุมชน รักธรรมชาติ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งจะรับและเลือกปฏิเสธข่าวสารและเทคโนโลยีด้วยวิถีทางแห่งปัญญา (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543 : 10-15) ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สมดุลและมีความสุข ได้แก่กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับความดี ความงาม ความจริง กิจกรรมกลุ่มจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ช่วยสร้างเจตคติในทางบวก เช่น กิจกรรม บทบาทสมมุติ ศิลปะ และกีฬา เป็นต้น

2. กระบวนการเรียนที่จะเรียนรู้ การเรียนที่จะรู้โดยการเชื่อมโยงความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวางและเพียงพอกับโอกาสที่จะสามารถทำงานในระดับลึกได้ และหมายถึงการเรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ (Learning how to learn) เพื่อจะได้ประโยชน์จากโอกาสทางการศึกษาที่มีให้ตลอดชีวิต กระบวนการเรียนรู้เพื่อรับรู้ได้แก่ การคิด การวิเคราะห์ การคิดจำแนก และการคิดเชื่อมโยง ซึ่งมีขั้นตอนและทักษะกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา การคิดคาดการณ์ล่วงหน้า และการคิดสร้างสรรค์

3. การเรียนรู้ที่จะทำและอยู่ร่วมกัน เป้าหมายของกระบวนการเรียนรู้ที่จะทำ ไม่ใช่ให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางอาชีพเท่านั้น แต่ยังได้รับความรู้ความสามารถที่กว้างขวางที่จะดำเนินการกับสถานการณ์ที่หลากหลาย และการทำงานเป็นทีม รวมทั้งการเรียนรู้ทักษะทางสังคม ได้แก่ การเรียนรู้เรื่องราวของสภาพสังคมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เผชิญอยู่ รวมทั้งประสบการณ์การทำงานอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น

4. การเรียนรู้ที่จะสร้างบุคลิกภาพส่วนตัวให้พัฒนาได้ดีขึ้น ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนเสริมสร้างเป็นบุคลิกภาพส่วนตัว สามารถแสดงออกที่สร้างสรรค์และอิสระ มีทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล และสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองโดยไม่มีความก้าวร้าว

5. การเรียนรู้ที่จะแสวงหาวิธีเรียน สังคมแห่งข่าวสารเทคโนโลยี เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ บุคคลจะดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพจะต้องเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning person) ผู้สอนจะต้องสร้างศรัทธาและปัญญาให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ได้ตลอดชีวิต

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นในฐานะที่ทำหน้าที่หลักในด้านการพัฒนาคนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีคุณภาพ ต้องตระหนักในหน้าที่สำคัญนี้และต้องเร่งทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างมีคุณค่าและยั่งยืนตลอดไป ซึ่งมีวิธีการดังนี้ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2542 : 303-304)

1. การพัฒนาความรู้ที่ทันสมัยเหมาะสมกับท้องถิ่น ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ พร้อมกันสอนนักศึกษาให้มีปัญญา รู้จักคิด แก้ปัญหา มีความสามารถในการพิจารณา วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล

2. การให้ข้อมูลและประเมินข้อมูลแก่สังคมอย่างเป็นระบบ จริงจังและสม่ำเสมอ ในขณะที่สังคมอยู่ในสภาพบีบรัดในด้านต่างๆ สถาบันอุดมศึกษาต้องทำหน้าที่ให้การศึกษ เพื่อท้องถิ่นจะได้มีการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

3. การวิเคราะห์วิจารณ์ความเป็นไปและความเปลี่ยนแปลงของกระแสเหตุการณ์ในสังคม และนำลงไปสู่ท้องถิ่นอยู่เสมอ

4. สถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นแหล่งของปัญญาที่มีค่าสูงให้กับสังคม ด้วยการเพาะเลี้ยงนักคิดและนักสร้างสรรค์ในด้านต่างๆ ไว้ เพื่อเสนอเป็นทางเลือกให้แก่ท้องถิ่นอยู่เสมอ และยังคงคอยกระตุ้นความคิดแบบหลากหลายให้แก่สังคมด้วย

สรุปได้ว่าการศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันทรงคุณค่า แต่การจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีความรู้ความสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีคุณภาพ เพราะเป็นการใช้วิทยาการมาจากต่างประเทศ ไม่ได้เป็นการพัฒนาตามพื้นฐานและวิถีชีวิตที่ตนเองมีอยู่ การจัดการศึกษาที่ดีจะส่งผลต่อองค์ประกอบต่างๆ ภายในท้องถิ่นได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม การจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่นต้องจัดให้มีการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยผู้เรียนสร้างความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องทำหน้าที่พัฒนาคนให้เป็นคนมีคุณภาพเหมาะสมกับท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์ และยั่งยืนตลอดไป

นโยบายด้านการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น

กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มีบทบัญญัติว่าด้วยท้องถิ่นอยู่หลาย มาตรา เป็นการให้ความสำคัญกับท้องถิ่นมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา (สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา. 2543 : 10) เมื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาคือ

1. มาตรา 69 การศึกษาเป็นหน้าที่ของประชาชน บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รับราชการทหาร เสียภาษีอากร รับการศึกษาอบรม พึ่งพิงปกป้องศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ
2. มาตรา 46 การอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาไทย บุคคลซึ่งรวมกันเป็นท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของชาติ มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
3. มาตรา 55 และ 80 การคุ้มครองและให้การศึกษอบรมแก่เด็ก บุคคลพิการ หรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ และรัฐต้องคุ้มครองเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว ความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้
4. มาตรา 81 แนวการจัดการศึกษาของรัฐ รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้ปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
5. มาตรา 289 บทบาทของการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของท้องถิ่น โดยมีสิทธิที่จะจัดการศึกษา อบรม และการฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสม และตามความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น

สรุปได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้วางกรอบนโยบายที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นไว้หลายประการด้วยกัน ซึ่งให้สิทธิต่อประชาชนอย่างเต็มที่ในการเข้ารับการศึกษาและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสร้างสรรค์ความมั่นคงและความเจริญของท้องถิ่นตนแบบยั่งยืนได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

แนวทางตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นแนวทางที่ลงลึกในการปฏิบัติสืบเนื่องจากนโยบายหลักของกฎหมายรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นคือ

1. มาตรา 8 ด้านการจัดการศึกษา กำหนดให้การจัดการศึกษาของไทยเป็นการศึกษาตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและต้องพัฒนาสาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. มาตรา 15 ด้านระบบการศึกษา กำหนดให้การจัดการศึกษามี 3 ระบบ คือในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย แต่ละระบบต่างมุ่งพัฒนาศักยภาพของคน โดยเฉพาะการศึกษานอกระบบ และตามอัธยาศัยที่ต้องจัดโดยคำนึงถึงความต้องการของแต่ละคน และหลักสูตรต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวผู้เรียน

3. มาตรา 23 ด้านการจัดการศึกษา กำหนดให้การศึกษาทุกระบบต้องเน้นความสำคัญของความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา และความรู้อื่นที่เป็นสากล รวมทั้งต้องเน้นความรู้เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน ความเป็นมาของสังคมไทย ภูมิปัญญาไทย การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย รวมทั้งทักษะการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตด้วย

4. มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นโดยกำหนดให้มีระบบการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล การสร้างหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัว โดยประสานความรู้ที่เป็นศาสตร์สากลกับภูมิปัญญาไทยอย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งให้ชุมชนหรือองค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้การศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต ซึ่งแนวทางดังกล่าวสถานบันการศึกษาแต่ละแห่งต้องนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างให้เกิดศักยภาพเกิดขึ้นในท้องถิ่นตามลักษณะของการจัดการศึกษาแต่ละระดับ

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

แผนการพัฒนาระดับอุดมศึกษา เป็นการนำหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาดำเนินการเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมตามแนวทางของการอุดมศึกษา ซึ่งฐานของความคิดเห็นส่วนหนึ่งได้มาจากการประมวลความคิดและข้อเสนอแนะของประชาชน ที่ได้มีการประชุมระดมสมองไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ อาจนับได้ว่าเป็นเสียงสะท้อนของประชาชนที่

ประสงค์จะให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและชุมชน ที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปทั้งใน บทบาทการชั้นนำ การร่วมมือพัฒนาและการพึ่งพาอาศัยกัน แผนการพัฒนาอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับ ท้องถิ่นมีดังนี้

1. วัตถุประสงค์หลัก

1.1 สร้างคนไทยให้มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้และทักษะ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ชุมชน และท้องถิ่น มีสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการสร้างงานด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้วยตนเองตลอดชีวิต

1.2 สร้างสรรค์องค์ความรู้และภูมิปัญญาไทย มีการศึกษาวิจัยและมีนวัตกรรมที่ ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ ชุมชน ท้องถิ่น สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤตของชาติและส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก

1.3 สร้างรากฐานการพัฒนาให้เกิดความมั่นคงของชุมชนและท้องถิ่นให้มีความ รับผิดชอบต่อตนเองสามารถพึ่งพาตนเองได้

1.4 เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการอุดมศึกษาทั้งในระดับรัฐบาล และระดับสถาบันให้มีความเป็นอิสระคล่องตัวเกิดประสิทธิภาพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยให้ภาคเอกชน ชุมชน และสังคม มีส่วนร่วมรับผิดชอบการอุดมศึกษามากขึ้น

2. การสร้างสรรค์องค์ความรู้

2.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นต้องได้รับการฟื้นฟูและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

2.2 สถาบันอุดมศึกษาเป็นที่พึ่งของชุมชนและสังคมในการชี้แนะ เฝ้าระวังเตือน ภัย วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้สังคมสามารถรับรู้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถนำไปประกอบการ ตัดสินใจได้ถูกต้อง

2.3 สังคมไทยได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ที่สามารถรับรู้ถึงปัญหา และภาวะคุกคามที่จะเกิดขึ้น ทำให้สามารถป้องกัน แก้ไข ปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้ง

2.4 ปัญหาพื้นฐานด้านโครงสร้างทางสังคมของชุมชนท้องถิ่นได้รับการแก้ไข โดยการใช้นโยบาย กลไก และวิธีการที่มีประสิทธิภาพ

2.5 มีการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศและเพิ่ม ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก รวมทั้งสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรทรัพยากร ทางปัญญาขององค์กร

2.6 จัดระบบฐานข้อมูลด้านวิจัยและนักวิจัยทุกสาขาวิชาในแต่ละภูมิภาคของ ประเทศ

2.7 ผลิตและพัฒนาการวิจัยและนักวิจัยทุกสาขาในแต่ละภูมิภาคให้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนที่เหมาะสมเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา

3.1 การเสริมสร้างขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพระดับสากล ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้จากรากฐานของภูมิปัญญาไทย

3.2 การเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการที่ยั่งยืนให้กับระบบการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการปรับระบบโครงสร้างพื้นฐานในการจัดการศึกษาให้เพียงพอต่อการรักษาคุณภาพ และก่อให้เกิดผลผลิตที่เหมาะสมสอดคล้องตรงตามความต้องการ

3.3 การเสริมสร้างศักยภาพการศึกษาให้เกิดความมั่นคงแก่ชุมชนและท้องถิ่นโดยมุ่งให้ความสำคัญกับการนำชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางของการสร้างแนวความคิดในการปรับปรุงบทบาทและวิธีการจัดการให้สถาบันอุดมศึกษาได้ตอบสนองตรงตามความต้องการในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นนั่นเอง

3.4 การปฏิรูปการบริหารจัดการระบบอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมุ่งให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดีมีความโปร่งใส การมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ มีการตรวจสอบ มีระบบการเงินและงบประมาณที่มีเสถียรภาพ

สรุปได้ว่าแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบายของกฎหมายลูกที่รับช่วงต่อจากกฎหมายสูงสุดของประเทศมาตามลำดับจนถึงส่วนของการอุดมศึกษา ทำให้เห็นภาพความสำคัญของท้องถิ่นได้อย่างชัดเจนขึ้น โดยชุมชนหรือท้องถิ่นจะเป็นทั้งผู้รับการศึกษาและเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในขณะเดียวกัน ทั้งนี้เป็นเพราะจุดประสงค์หลักต่างมุ่งไปที่การสร้างคนให้มีคุณภาพ โดยยึดชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อความอยู่ดีมีสุข มีดุลยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

แนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น

แนวคิดด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปนั้นมีขอบข่ายครอบคลุมถึง กฎระเบียบ นโยบาย รวมทั้งแผนการพัฒนาของสถาบัน องค์การสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษาคือสภาสถาบัน ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนจากกลุ่มต่างๆ อาทิเช่นผู้แทนคณาจารย์ ผู้แทนผู้บริหาร ตัวแทนจากชุมชน ทั้งภาครัฐและเอกชน สภาสถาบันมีหน้าที่กำกับดูแลให้มีการดำเนินงานไปตามเป้าหมายหรือพันธกิจของสถาบัน สำหรับการบริหารจัดการในความหมายของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นนั้นยังหมายถึงการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของคณะผู้บริหารในการที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นการบริหารจัดการสถาบันเพื่อท้องถิ่น จึงควรเปิดโอกาสให้ตัวแทนองค์กรต่างๆ ของท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด

การศึกษามากขึ้น โดยมีคณะบุคคลที่เป็นตัวแทนของท้องถิ่นเข้ามาทำหน้าที่คอยดูแลตรวจสอบ หรือสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ดำเนินการตอบสนองต่อท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ (ประกอบ คุปรัตน์. 2537 : 3) รวมทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีต้องเป็นนักบริหารมืออาชีพ มากกว่าการ เป็นนักวิชาการ ต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การกำหนดนโยบายควรพิจารณาถึงขอบเขตพื้นที่ ที่สถาบันตั้งอยู่ ตลอดจนศึกษาศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาเป็น ข้อมูลในการกำหนดนโยบายและหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการจัดการศึกษา (ธีรศักดิ์ อัครบวร. 2544 : 160) ในขณะเดียวกันผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีต้องมีพฤติกรรมของความเป็นผู้นำที่มี ความสามารถสร้างความผูกพันต่อบุคลากรภายในสถาบัน ให้อุบลากรทุกระดับ มีความความ ตระหนักถึงหน้าที่และเป้าหมายหลักของสถาบันร่วมกัน (Sergiovanni. 1990 : 19) นอกจากนี้การ บริหารงานต้องมีการจัดโครงสร้างองค์กร ให้องค์กรภายในมีการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่าง คล่องตัวและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน บุคลากรตำแหน่งต่าง ๆ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหรือผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับ ตัน ซึ่งตำแหน่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทั้งสิ้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นมีดังนี้
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา. 2545 : ออนไลน์)

1. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ เนื่องจากกระบวนการในการทำงานนี้ต้อง อาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ภายในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเป็นกลไก สร้างความเข้มแข็งให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญต้องเป็นการดำเนินการจากเล็กไปหาใหญ่ จากง่ายไปหายาก จากการศึกษา ทดลองจนเห็นผลไปสู่การขยายผล ซึ่งกระบวนการในการทำงานดังกล่าวนี้ ต้องอาศัยความความ ร่วมมือร่วมใจจากหน่วยงานต่างๆ และความตั้งใจจริงของคนทำงานทุกคน

2. บทบาทผู้นำประเทศและฝ่ายการเมือง เนื่องจากการทำงานเสริมสร้างความ เข้มแข็งให้ชุมชนนี้ เน้นที่การแก้ปัญหาและพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาเป็นองค์รวม ต้องได้รับการสนับสนุนจากนโยบายทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ทิศทางการพัฒนาใน ทุกๆ ด้าน ต้องมีความสอดคล้องกับแผนการพัฒนาโดยรวมของชาติ ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ที่ผู้นำ ประเทศและฝ่ายการเมืองต้องมีความจริงใจในการสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว จึงจะทำให้ การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

3. งบประมาณ การดำเนินงานดังกล่าวต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ และต่อเนื่องในทุกหน่วยงานที่ร่วมดำเนินการ เพราะมีกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และอาศัยระยะเวลาเป็นเวลาหลายปีกว่าจะเห็นผล อีกทั้งยังมีความหลากหลายในการดำเนินงาน แต่ละชุมชน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่ารัฐจะต้องทุ่มเทงบประมาณของชาติลงไปเพื่องานนี้ตลอดไป แต่หมายถึงรัฐจะต้องจัดงบประมาณอย่างเพียงพอในการดำเนินงานเบื้องต้น เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นมี

ทุนทางเศรษฐกิจเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้ จากนั้นจึงต้องระดมทุนในท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในระยะยาวต่อไป

4. การสร้างกระแสสังคม เนื่องจากการดำเนินงานดังกล่าวมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนของสังคม การสร้างกระแสสังคมเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความจำเป็นที่ต้องดำเนินงาน จะส่งผลต่อการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นให้ประสบผลสำเร็จ โดยทุกส่วนต้องร่วมกันทำงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน

การจัดองค์กรภายในสถาบัน

เพื่อให้การบริหารจัดการสามารถส่งเสริมหรือพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีองค์กรหรือหน่วยงานหน่วยงานหนึ่งภายในสถาบันในลักษณะเป็นศูนย์หรือสำนักที่มีฐานะเทียบเท่าได้กับคณะวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับปริญญา. 2545 : ออนไลน์) โดยมีลักษณะการดำเนินการดังนี้

1. ควรมีการดำเนินงานในรูปคณะกรรมการ อาจประกอบไปด้วยตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร ควรมีฝ่ายต่างๆ ประกอบไปด้วย ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายวิจัยและพัฒนา ฝ่ายข้อมูลท้องถิ่นและบริการวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมกระบวนการชุมชน ฝ่ายประสานงานและนิเทศการฝึกงานของนักศึกษา ฝ่ายฝึกอบรมและพัฒนา ฝ่ายติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การบริหารของหัวหน้าศูนย์
2. จัดตั้งทีมผู้รับผิดชอบงาน โดยมีผู้นำท้องถิ่นเข้าร่วมวางแผนและดำเนินการ บริหารศูนย์ควรเน้นการมีส่วนร่วมของประชาคมภายในสถาบันและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น
3. จัดให้มีการอำนวยความสะดวกเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้มากที่สุด
4. สร้างบุคลากรหรือแนวร่วมในศูนย์ให้มากขึ้น และจะต้องสร้างให้เกิดอุดมการณ์ร่วมกัน
5. ปรับโครงสร้างการบริหารงานของศูนย์ โดยให้มีการสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคลากรของสถาบัน การบริหารจัดการควรเน้นจุดประสงค์หลักเป็นสำคัญ
6. สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานใกล้เคียง
7. จัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างพอเพียง เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น
8. มีการประเมิน ติดตาม และรายงานผล

วิธีการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นของหน่วยงานที่รับผิดชอบในสถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเป็นนโยบายของสถาบันให้ชัดเจน โดยดำเนินการให้มีมติและข้อบังคับจากสภาของสถาบันรองรับ
2. จัดทำแผนงาน กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแนวปฏิบัติ

พร้อมทั้งมีงบประมาณอย่างเพียงพอ

3. ในการออกปฏิบัติงานควรมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ มีค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

4. ในการปฏิบัติงานให้ถือว่าเป็นหนึ่งในภาระงานประจำ มีระบบเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

5. สร้างความเข้าใจกับบุคลากรในสถาบันทุกระดับ ตั้งแต่ผู้ปฏิบัติงานไปจนถึงผู้บริหาร ให้ตระหนักถึงภาระที่จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อท้องถิ่น

การดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นนั้นนอกจากมีวิธีการดำเนินงานที่เอื้อต่อท้องถิ่น ดังกล่าวแล้วสถาบันอุดมศึกษาควรคำนึงถึงนโยบายและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นในทุกระดับ โดยการติดต่อประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานทุกระดับอย่างชัดเจน ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม จังหวัด อำเภอและหมู่บ้าน และจัดให้มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว รวมทั้งควรมีการสร้างเครือข่ายในชุมชน โดยสถาบันทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงไม่ใช่เป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ ควรจัดให้มีเวทีประชาคมสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ จัดให้มีการประสานกันระหว่างท้องถิ่น โดยมีวิทยากรเครือข่ายเป็นผู้ประสานงาน มีระบบการจัดเก็บและบริการข้อมูลที่ต้องใช้ร่วมกันและควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกหน่วยงานทราบ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงาน

การมีส่วนร่วมในการบริหารของท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมในการบริหารหมายถึง การเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการบริหารของกลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้คือ คณะบุคลากรภายใน หน่วยงานที่ทำหน้าที่ออกกฎระเบียบ และกลุ่มบุคคลจากภายนอก (Folscher, Krachik; & Shapiro. 2000 :5) ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น จึงควรให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เข้ามามีส่วนร่วมในความคิด มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อท้องถิ่นของสถาบัน ซึ่งการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นมีรูปแบบสรุปได้ดังนี้ (อุดมสิทธิ์ จิตวิจิตร. 2545 : 33-34)

1. การมีส่วนร่วมแบบชายขอบ เป็นลักษณะการร่วมมือกันทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันและชุมชนที่มีข้อจำกัด เนื่องจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันทั้ง 2 ฝ่าย
2. การมีส่วนร่วมแบบบางส่วน เป็นการเข้ามาเกี่ยวข้องของประชาชนในระดับความเข้มข้นมากกว่าแบบชายขอบ ในรูปแบบของคณะกรรมการสถาบันที่เป็นตัวแทนของชุมชน
3. การมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์ เป็นการมีส่วนร่วมระหว่างสถาบันและชุมชน โดยทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันอย่างเข้มข้นและเท่าเทียมกัน ต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลต่อกิจกรรมร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันปฏิบัติ ร่วมกันประเมินผล และร่วมกันรับประโยชน์ตามกลไกสังคม ตามสิทธิและอำนาจของประชาชน

อย่างไรก็ตามลักษณะการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้น ควรมีการเข้าร่วมในลักษณะคณะบุคคล เช่น ในองค์กรบริหารสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา ต้อง

เป็นองค์กรที่เป็นคณะบุคคลที่เรียกว่าสมาคมมหาวิทยาลัย และต้องมีตัวแทนจากภาคต่างๆ ในจำนวนที่เหมาะสมที่จะสร้างฉันทามติให้สถาบันได้ (บวรศักดิ์ สุวรรณโณ 2544 : 17) นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้น ยังมีอยู่ในระดับคณะหรือหน่วยงานสถาบัน ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ล้วนต้องการการมีส่วนร่วมของประชาสังคม (Civil Society) เพื่อให้มีการดำเนินงานได้ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น (อานันท์ ปันยารชุน 2542 : 11) และการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นได้ว่าสถาบันให้ความสำคัญกับท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด

ดังนั้นจากแนวคิดด้านการบริหารจัดการ สรุปได้ว่าการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นนั้น ต้องดำเนินการเป็นกระบวนการทั้งภายในและภายนอก โดยผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร มีวิสัยทัศน์กว้างไกลเข้าใจท้องถิ่นอย่างแท้จริง การจัดโครงสร้างองค์กรควรมีหน่วยงานและผู้รับผิดชอบที่กำหนดบทบาทหน้าที่ต่อท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งมีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

แนวคิดด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถือว่าเป็นภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ดังที่โบแชมพ์ (Beauchamp. 1981 : 164) กล่าวว่า การเรียนการสอนเปรียบเสมือนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการพัฒนา ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ควรกำหนดให้กระบวนการในด้านการจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายต่อท้องถิ่นร่วมกันในทุกขั้นตอนคือ

การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดหมายปลายทาง องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วยวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และรายวิชาที่จะนำไปสอน เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนแผนที่ในการเดินทาง (จรัส สุวรรณเวลาและคนอื่น ๆ. 2540 : 142) ดังนั้นแนวทางพัฒนาหลักสูตรที่มีลักษณะของความเป็นท้องถิ่น ควรให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของท้องถิ่นนั้น โดยคำนึงถึงรายได้เปรียบที่แต่ละท้องถิ่นนั้นมีอยู่แล้ว เช่นพื้นที่ชายทะเลควรมีหลักสูตรเกี่ยวกับการประมงแบบครบวงจร หรือพื้นที่ที่มีการทำนา ก็ควรมีหลักสูตรเกี่ยวกับการทำนาแบบที่ไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดเด่นของชุมชนนี้จะช่วย ทำให้เกิดการพัฒนากิจกรรมความชำนาญของแรงงานฝีมือ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นเอาไว้ และในขณะเดียวกันหลักสูตรก็ไม่ควรจะตกขอบไปทางมุ่งท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาไทยแต่เพียงอย่างเดียว ควรจะให้มีความรู้สากลเข้าไปผสมผสานกันอย่าง

สมดุล เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และทันกับเหตุการณ์โลกในปัจจุบัน
(เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543 : 68)

การพัฒนาหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นควรตระหนักในสิ่งต่างๆ ที่มีความ
สอดคล้องกับท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. 2542 : 71)

1. หลักสูตรต้องสนองความต้องการของสังคมในวงกว้างและครอบคลุมทั้งท้องถิ่น
2. หลักสูตรต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม
3. หลักสูตรต้องแก้ปัญหาให้กับสังคม
4. หลักสูตรต้องพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสร้างงานให้กับตนเองได้
5. หลักสูตรต้องปรุงแต่งสังคม สามารถแก้ไขความเชื่อมลายโดยอาศัยหลักของ

วิทยาศาสตร์

6. หลักสูตรต้องสร้างความสำนึกเรื่องความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพราะสังคม
มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
7. หลักสูตรต้องชี้นำในการเปลี่ยนแปลงประเพณีและค่านิยม โดยเฉพาะในส่วนที่
ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน
8. หลักสูตรต้องถ่ายทอดวัฒนธรรมและจริยธรรม อันเป็นสิ่งที่สั่งสมกันมา
อยู่หลายชั่วอายุคน
9. หลักสูตรต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ของสังคม ให้มีการ
กระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

การพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ที่มีจุดมุ่งหมายต่อท้องถิ่นจึงควรจัดเนื้อหา
รายวิชาในหลักสูตรให้อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไทย โดยใช้ภูมิปัญญาของคนไทย ซึ่งรุ่ง แก้วแดง
(2541 : 206) ได้สรุปแนวทางในการจัดเนื้อหาวิชาของแต่ละสาขาวิชาให้ตอบสนองท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. สาขาเกษตรกรรม หมายถึงความสามารถในการผสมผสานความรู้ ทักษะ
และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม
2. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หมายถึงการรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยี
สมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เป็นกระบวนการในชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งพาตนเองทาง
เศรษฐกิจได้
3. สาขาการแพทย์แผนไทย หมายถึงความสามารถในการจัดการป้องกันและ
รักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้
4. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึงความสามารถ
เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านการอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้
ประโยชน์อย่างคุ้มค่า อย่างมีความสมดุลและยั่งยืน

5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึงความสามารถในการบริหารจัดการด้านการสะสมกองทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ เพื่อเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

6. สาขาสวัสดิการ หมายถึงความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคน ให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

7. สาขาศิลปกรรม หมายถึงความสามารถในการผลิตผลงานทางศิลปะ สาขาต่าง ๆ เช่นจิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรมทัศนศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น

8. สาขาการจัดองค์กร หมายถึงความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กรชุมชนต่าง ๆ ให้สามารถพัฒนาและบริหารองค์กรของตนได้ ตามบทบาทและหน้าที่ของแต่ละองค์กร

9. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึงความสามารถในการผลิตผลงานเกี่ยวกับภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

10. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึงความสามารถในการประยุกต์ และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ความเชื่อและประเพณีดั้งเดิม ที่มีคุณค่าให้เหมาะสมกับความประพฤติ ให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม

11. สาขาการศึกษา หมายถึงความสามารถในการถ่ายทอด การอบรมเลี้ยงดู การป่มเพาะ การสอนสั่ง การสร้างสื่อและอุปกรณ์การวัดความสำเร็จ

หลักสูตรแต่ละสาขาต้องกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับท้องถิ่น ซึ่งแต่ละสาขาวิชาควรเน้นให้บัณฑิตมีคุณลักษณะดังนี้ (สมบัติ คชสิทธิ์. 2544 : 33)

1. จะต้องเป็นบัณฑิตที่มีทั้งความรู้ควบคู่กับการมีคุณธรรม และจริยธรรม
2. เป็นบุคคลที่พร้อมจะฝึกฝนประสบการณ์ มีความสามารถและมีความรู้แม่นยำในทฤษฎี
3. มีความแข็งแกร่งในความเป็นไทย และมีความเข้าใจในความเป็นสากล
4. เป็นคนที่มีความรอบรู้ ทั้งรู้ลึกและรู้รอบ
5. มีความรู้กว้างขวางในเทคโนโลยี เป็นทั้งนักคิดและนักสร้าง
6. มีทักษะในการติดต่อสื่อสารที่ดี
7. มีวุฒิภาวะเพียงพอ

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน เป็นกระบวนการที่มีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (กาญจนา บุญส่ง. 2542 : 15) สถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นจึงควรมีนโยบายด้านการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งต่อท้องถิ่นอย่างชัดเจน โดยต้องพิจารณา

ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของกระบวนการของการเรียนการสอน ซึ่งไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2542 : 310-312) สรุปไว้ดังนี้

1. เพิ่มจำนวนผู้เรียนให้แก่คนที่อยู่ในท้องถิ่นและกลุ่มผู้มีรายได้น้อยให้มากขึ้น เช่น เกษตรกร ลูกจ้าง ข้าราชการชั้นผู้น้อย ด้วยการมีระบบการคัดเลือกตรง
2. ปรับวิธีการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ให้ผู้เรียนตระหนัก สำนึก และมีความรู้สึกร่วมกับสังคม เข้าใจปัญหาและที่มาของสังคม ตระหนักในความแตกต่างของกลุ่มคนต่างๆ
3. ดำเนินการในสาขาวิชาเฉพาะ ให้มีการศึกษาและวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องของชนบท คนด้อยโอกาส คนพิการ คนยากจน ในแง่มุมต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มคนเหล่านี้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความรับรู้และมีความสำนึกต่อสังคม
4. ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตรในลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้สัมผัสกับชุมชนในทุกประเภท แล้วนำประสบการณ์นั้นมาแลกเปลี่ยน วิเคราะห์ ประเมิน เพื่อหาเหตุผลและทางเลือก เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนไว้เมื่อมีโอกาสหรือเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว
5. ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น ให้อาจารย์และนักศึกษาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ได้ดำเนินกิจกรรมที่ช่วยสร้างสรรค์สังคมและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในรูปแบบและวิธีการต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดสำนึกต่อส่วนรวม
6. ควรร่วมมือกับองค์กรเอกชน จัดกิจกรรมที่เป็นองค์ความรู้และการปฏิบัติ เพื่อศึกษา และส่งเสริมการพัฒนาชุมชนกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดผลการพัฒนาที่กระจายและเป็นธรรม
7. ต้องทบทวนกิจกรรมบริการทางวิชาการ ให้มีความหลากหลายสนองตอบต่อคนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้และวิชาการ ได้เผยแพร่สู่ชุมชนในวงกว้าง
8. เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนในการบริหารสถาบันมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ตอบสนองตามที่สังคมต้องการ
9. จัดให้มีบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตยขึ้นภายในสถาบัน เพื่อให้ได้ความรู้ ความคิดและทัศนคติ จากบุคคลหลายฝ่ายในการกำหนดทิศทางและกิจกรรมของสถาบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและชุมชนอย่างแท้จริง

ส่วนประเวศ วะสี (2534 : 24) ได้สรุปกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. ดำเนินการให้อาจารย์ของสถาบันได้ออกไปศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่น รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น
2. เลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาและอาจารย์ได้ตรวจสอบ และปรับความรู้ให้มีคุณค่าต่อการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของคนในท้องถิ่น

3. สาขาหรือโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนต้องสอดคล้องกับความต้องการและแนวโน้มแห่งการพัฒนาท้องถิ่น ในการรับนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาหรือโปรแกรมใด ต้องให้โอกาสแก่บุคคลในท้องถิ่นเป็นพิเศษ

4. ในระดับบัณฑิตศึกษาต้องมุ่งที่การศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ขึ้นจากภูมิปัญญาพื้นบ้านที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่น

นอกจากนี้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อท้องถิ่นนั้น ควรให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำไปปรับใช้สังคมได้ ซึ่งทำได้โดยนำเนื้อหาในบทเรียนมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมโยงวิถีชีวิตของชุมชน หรือเชื่อมโยงปัญหาของชุมชนเข้าสู่บทเรียน หรือบางโอกาส นำผู้เรียนออกไปทำกิจกรรมในชุมชน (ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และคณะ. 2544 : 3) และกิจกรรมการเรียนการสอนของสาขาวิชาที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นของตนได้ ตามความเห็นของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543 : 77) คือ

นักศึกษาด้านการบริหารธุรกิจ นำความรู้ด้านการบริหารธุรกิจไปอบรมให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการบริหารจัดการพืชผลทางการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้เกิดรายได้สูงสุด อันจะเป็นการช่วยยกระดับความรู้ และยกระดับมาตรฐานการครองชีพให้ชาวบ้านอีกทางหนึ่ง

นักศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม ออกแนะนำให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นมีความเข้าใจในเรื่องการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างไรไม่ให้เกิดผลเสียหาย และไม่สร้างปัญหาให้แก่ท้องถิ่นตามมา พร้อมทั้งสร้างความตระหนักร่วมกันกับชาวบ้าน ให้มีความสำนึกร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

นักศึกษาด้านกฎหมาย ออกไปให้ความรู้แก่ชาวบ้านด้านกฎหมายพื้นฐานที่ชาวบ้านควรรู้ โดยเน้นเรื่องที่เขาสนใจและเป็นปัญหาในท้องถิ่นนั้น โดยสื่อสารความเข้าใจให้คนทุกระดับ และทำเป็นกรณีศึกษาให้แก่ท้องถิ่นนั้นเป็นต้น

ดังนั้นจากแนวคิดด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นนั้น สรุปได้ว่าเป็นภารกิจที่มีสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เพราะการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการของการผลิตบัณฑิตเพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นขั้นตอนต่างๆ ของการจัดการเรียนการสอน การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ต้องมีจุดมุ่งหมายให้ได้บัณฑิตมีคุณภาพเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่สถาบันได้กำหนดไว้

แนวคิดด้านการวิจัย

การวิจัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมการวิจัยในทุกสาขาวิชาหรือในทุกกิจกรรมต่างๆ สถาบันอุดมศึกษาต้องทำหน้าที่ในการผลิตงานวิจัยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อให้ได้ความรู้มา

สนับสนุนการพัฒนาประเทศ ซึ่งการวิจัยถือเป็นงานวิชาการในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กุลพล พลวัน. 2541 : 14) สถาบันอุดมศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงควรสนับสนุนให้มีการวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาได้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาในระดับประเทศ การวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นควรเป็น

การวิจัยเพื่อประโยชน์ในการจัดทำโครงการใหม่ ๆ การวางแผนรวมทั้งการแก้ปัญหา ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยตรวจสอบความต้องการและสภาพปัญหาที่แท้จริงของท้องถิ่น (ไพสิฐ พรหมรักษา.

2542 :156)

แนวทางในการดำเนินงานด้านการวิจัย

แนวทางในการดำเนินงานที่ช่วยส่งเสริมท้องถิ่นให้มีความเจริญที่ยั่งยืนโดยใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนานั้น ประเวศ วะสี (2543 : 25) ได้สรุปไว้แนวทางไว้ดังนี้

1. ควรมีหลักการเพื่อสร้างเสริมสนับสนุนริเริ่มการศึกษาค้นคว้าและวิจัย เพื่อรวบรวมไว้สำหรับการอนุรักษ์ พัฒนาและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลของการวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งมีวิธีในการดำเนินการคือ ให้อาจารย์ของสถาบันได้ทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่นหรือเรื่องเกี่ยวกับภูมิปัญญาของท้องถิ่นเป็นสำคัญ
2. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น และร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดตั้งกองทุนหรือมูลนิธิการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นขึ้นในสถาบัน ทำหน้าที่รณรงค์และรวบรวมความช่วยเหลือในด้านงบประมาณเพื่อใช้สนับสนุนโครงการและงานวิจัย เพื่อการพัฒนาภูมิปัญญาและพัฒนาศักยภาพของคนในท้องถิ่น

ส่วนลักษณะงานวิจัยที่มีความเหมาะสมกับการพัฒนาท้องถิ่นนั้นต้องเป็นการวิจัยที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในพื้นที่อย่างทั่วถึง ไม่มุ่งรับใช้องค์กรใดองค์กรหนึ่ง โดยเฉพาะ (นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2541 : 52; อ้างอิงจาก สุธรรม อารีกุล. 2541) องค์ความรู้ที่ควรสร้างเพื่อชี้นำสังคมคือ

1. ความรู้ที่สามารถช่วยจัดการความขัดแย้งได้ดีกว่าเช่นในปัจจุบัน ความรู้ที่ช่วยแก้ไขความขัดแย้งในสังคมสมัยใหม่ที่สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างขึ้น เช่น การแก้ไขสถานการณ์เมื่อเกิดมีความขัดแย้งของประชากรภายในท้องถิ่นกับโครงการใหม่ๆ ของรัฐบาล เป็นต้น
2. ความรู้ที่เหมาะสมกับเกษตรกรรายย่อย เช่นความรู้ทางด้านการตลาด ความรู้ด้านระบบเทคโนโลยีในการผลิตหรือเทคโนโลยีในการสื่อสาร เป็นต้น
3. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่น
4. ความรู้เกี่ยวกับการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง

รูปแบบการวิจัยท้องถิ่น

รูปแบบการวิจัยเพื่อท้องถิ่นนั้น จักรนภา พรหมมา (2548 : ออนไลน์) ได้สรุปวิธีการไว้ดังนี้

1. การศึกษาเชิงประเมินสถานะพื้นฐานของชุมชน เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค และวิสัยทัศน์การพัฒนาของชุมชน โดยดำเนินการร่วมกับชุมชนควบคู่ไปกับการศึกษาศักยภาพของสถาบันการศึกษา ในการทำงานร่วมกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน
2. การศึกษากระบวนการของชุมชน กระบวนการชุมชนที่ควรศึกษา เช่น สัมพันธภาพของคนในชุมชนกลุ่มต่าง ๆ ตั้งแต่กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร หรือเครือข่ายระหว่างกลุ่ม ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนจุดแข็งจุดอ่อนของแต่ละกลุ่ม ปัจจัยเงื่อนไขของความสำเร็จหรือความล้มเหลวของแต่ละกลุ่ม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเหล่านี้ จะมีคุณค่าอย่างมากต่อการที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป
3. การศึกษารูปแบบความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน มีคำถามเป็นจำนวนมากที่ต้องการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ เช่นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การฟื้นฟูและการสืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาด้านต่างๆ ของชุมชนที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิต กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน กระบวนการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในชุมชน หรือการปรับปรุงพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มมูลค่า ผลผลิตของเกษตรกร เป็นต้น

จากแนวคิดด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สรุปได้ว่าการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือ เพราะการวิจัยก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ผลของการทำวิจัยนั้นต้องเกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นโดยส่วนร่วม ไม่มุ่งเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และควรมีการดำเนินงานร่วมกันกับท้องถิ่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับปัญหาและตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

แนวคิดด้านการบริการวิชาการ

การบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นถือเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อท้องถิ่น ต้องมีความพร้อมด้านวิชาการเพื่อให้เป็นที่พึ่งทางปัญญาแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ ดังความคิดเห็นของนักวิชาการดังต่อไปนี้

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2548 :123) ได้เสนอรูปแบบการให้บริการวิชาการไว้คือ

1. การให้บริการวิชาการตามความพร้อมและทำได้ด้วยบุคลากรของสถาบันเอง ซึ่งการให้บริการในลักษณะนี้เป็นได้ทั้งการให้ความรู้ และการฝึกอบรมที่เป็นหลักสูตรระยะสั้น สาขาต่างๆ โดยสถาบันต้องเตรียมความพร้อมในด้านหลักสูตร ทีมวิทยากร อุปกรณ์ เครื่องมือ และ

ห้องปฏิบัติการ พร้อมทั้งจัดทำแผนการการให้บริการตลอดทั้งปีการศึกษา เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทราบข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการให้บริการของสถาบัน

2. การให้บริการวิชาการตามความต้องการของสังคม การให้บริการในลักษณะนี้ สถาบันเองอาจไม่มีความพร้อม แต่ประชาชนหรือองค์กรภายในท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องรับบริการ สถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นต้องไม่ปฏิเสธการร้องขอของท้องถิ่น ควรดำเนินการให้บริการตามการร้องขอ มีวิธีการดำเนินงานโดยเชิญผู้มีความรู้จากภายนอกมาเป็นวิทยากร ส่วนค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ควรใช้ระบบการบริหารจัดการมาดำเนินการ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2542 : 263-264) ได้สรุปรูปแบบและวิธีการในการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่นไว้คือ

1. การเผยแพร่ความรู้ เป็นการให้ความรู้ภายนอกของสถาบันการศึกษาโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ การบรรยาย อภิปรายต่าง การจัดพิมพ์หนังสือเผยแพร่ รวมทั้งการให้นักศึกษาออกไปสู่ชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องพิจารณาว่าความรู้ที่นำออกเผยแพร่นั้นเป็นความรู้แบบไหน และหวังผลอะไรจากการเผยแพร่นั้น

2. การให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ เป็นการนำความรู้ที่มีอยู่ไปช่วยแก้ปัญหาของชุมชน เช่นการเป็นวิทยากร การเป็นกรรมการ การไปเป็นที่ปรึกษาขององค์กรรัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทห้างร้านเอกชน เป็นต้น

3. การร่วมมือในการแก้ปัญหาชุมชน ซึ่งเป็นแบบเฉพาะของพื้นที่กำลังพัฒนา ที่สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมโดยตรงกับการแก้ปัญหาของประเทศ เช่น ค่ายอาสาพัฒนา โครงการพัฒนาในเรื่องต่างๆ เป็นต้น

4. การปรับปรุงสมรรถภาพของบุคลากรในหน่วยงาน งานบริการด้านนี้เป็นการฝึกอบรมสัมมนา การจัดประชุมต่างๆ ในส่วนนี้นอกจากหวังให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานแล้ว ควรจะคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของบุคลากรโดยส่วนรวมด้วย

ประเวศ วะสี (2534 : 24) ได้เสนอแนวทางในการให้บริการวิชาการต่อท้องถิ่นไว้คือ

1. สำรวจและสร้างเครือข่ายผู้รู้ขึ้นในท้องถิ่น แล้วใช้เครือข่ายนี้เป็นช่องทางสำหรับกระจายความรู้และข่าวสารไปสู่คนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกันก็ใช้เครือข่ายนี้สำหรับรวบรวมปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นด้วย

2. จัดให้มีการประชุม สาธิต และฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ตามความต้องการของคนในท้องถิ่น ดำเนินการให้คนในท้องถิ่นร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและร่วมกันแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา โดยสถาบันทำหน้าที่สนับสนุนหรือหาแหล่งสนับสนุน เพื่อช่วยในการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ศึกษาและรวบรวมกรณีการพัฒนาท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ หรือกรณีการแก้ปัญหาที่น่าสนใจของคนในท้องถิ่น แล้วนำมาเผยแพร่ หรือนำคนในท้องถิ่นเดินทางไปดูด้วยตัวเอง หรือจัดให้คนในท้องถิ่นได้มีการพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการแก้ปัญหา กับคนในท้องถิ่นอื่น ๆ

4. กำหนดให้อาจารย์และนักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ได้ปฏิบัติงานภาคสนาม เพื่อเรียนรู้ความเป็นจริงของท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้สถาบันได้บริการทางวิชาการแก่บุคคลในท้องถิ่นโดยตรง และในขณะเดียวกันก็จะได้เรียนรู้จากผู้รู้ในท้องถิ่นด้วย

5. พัฒนาอาจารย์และนักศึกษา ให้ตระหนักถึงภาระความรับผิดชอบต่อปัญหาของสังคม โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้รู้จักปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

จากแนวคิดด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นนั้น สรุปได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาต้องทำตนให้เป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นได้ในทุกๆ ด้าน โดยใช้ความรู้ความสามารถจากบุคลากรภายในสถาบันเอง หรือใช้กระบวนการการบริหารจัดการเพื่อก่อให้เกิดบริการได้ตามความต้องการ ส่วนรูปแบบและวิธีการในการให้บริการวิชาการนั้นสามารถทำได้อย่างหลากหลาย รูปแบบ ทั้งความรู้โดยทั่วไป การวิเคราะห์สถานการณ์ การแจ้งเหตุเตือนภัย เพื่อให้มีการป้องกันเหตุร้ายและพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญได้อย่างมั่นคง

แนวคิดด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

บทบาทการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งแสดงถึงความเจริญและแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของชาติ สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นแหล่งผลิตกำลังคนของประเทศ ต้องทำหน้าที่ผลิตกำลังคนเหล่านั้นให้เห็นความสำคัญและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภารกิจหลักของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมคือการสืบสาน ถ่ายทอด อนุรักษ์ และพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป (อดุลย์ วิริยะเวชกุล. 2541 : 170) การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มิใช่การดำเนินงานรวมอยู่ในรูปแบบการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และกิจกรรมของนักศึกษา ส่วนสถาบันอุดมศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อท้องถิ่น ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมยังต้องเน้นให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม รู้จักรากเหง้าของตนเอง เกิดความรักความภูมิใจในศักดิ์ศรีของตน ซึ่งวิธีที่จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความตระหนักและเห็นคุณค่าต่อศิลปวัฒนธรรมของตนเอง ตามแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2538 : 110) คือการจัดกิจกรรมเพื่อจรรโลงศิลปวัฒนธรรม เช่น การสนทนาทางวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ทางวัฒนธรรม การศึกษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ภาษา บทกวี การแต่งกาย ขนบธรรมเนียมประเพณี สถาปัตยกรรม การศึกษาและปฏิบัติธรรม เป็นต้น

การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อท้องถิ่นของสถาบันอุดมศึกษานั้น ต้องกำหนดให้หน่วยงานต่างๆ ภายในสถาบันมีการศึกษา เผยแพร่ ทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม

ตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน และต้องแสดงให้เห็นถึงตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่
ดีงามของตนเองควบคู่กันไป ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานตามแนวคิดของประเวศ วะสี (2534 : 26)
คือ

1. สำรวจและรวบรวมเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับความเป็นมา ความเชื่อ นิทาน
ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นจากผู้เฒ่าผู้แก่ หรือจากปัญญาชนในท้องถิ่น แล้วถ่ายทอด
กลับคืนสู่สมาชิกของชุมชนอย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้วัฒนธรรมของท้องถิ่นมี
ความหมาย มีความชัดเจน และทำการสืบทอดได้
 2. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมขึ้นภายในสถาบัน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการ
ศึกษา สำรวจ และรวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาหาแนวทางปรับหรือผนวก
ส่วนที่ก้าวหน้าของวัฒนธรรมเมือง วัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมของต่างชาติ ให้เข้ากันได้อย่าง
พอเหมาะ โดยไม่ทำลายรูปแบบและความดีงามวัฒนธรรมดั้งเดิม
 3. ดำเนินการให้คนในท้องถิ่นได้ร่วมกันวิเคราะห์ และแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมใน
การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม โดยอาศัยวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นฐาน และยังคง
ต้องรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ได้
 4. สถาบันต้องเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการจัดกิจกรรม เนื่องในเทศกาล
สำคัญต่างๆ ของท้องถิ่น และนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งอาจอยู่ในรูปของความเชื่อ ค่านิยม นิทาน
เพลง การละเล่น ประเพณี ฯลฯ มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตร ภายในสถาบันด้วย
 5. สถาบันต้องจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้คนในท้องถิ่น มีความสำนึกในประวัติของ
ท้องถิ่น ด้วยการชูความเป็นมาของท้องถิ่น ชูประสบการณ์ร่วมกันของคนในท้องถิ่น ชูของดี คนดี
ในท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ท้องถิ่นมีพลัง ในอันจะสืบทอดวิถีชีวิตของท้องถิ่นต่อไปได้
- อย่างไรก็ตามการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของหน่วยงานต่างๆ
ภายในสถาบันไม่สามารถแยกออกกันได้อย่างเด็ดขาด ขึ้นอยู่กับสถาบันแต่ละแห่ง จะกำหนดให้
หน่วยงานไหนปฏิบัติเป็นสัดส่วนเท่าใด ซึ่งวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2534 : 10 -11) ได้เสนอ
ไว้ว่ากิจกรรมที่สถาบันควรจะทำคือการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คือ
1. การสอน โดยสถาบันอาจจัดหลักสูตรเพื่อให้มีวิชาบางวิชาที่คิดว่ามีความสำคัญ
สามารถจะสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมไทยได้ เช่น วิชาวัฒนธรรมไทย เป็นต้น
 2. การวิจัย สถาบันอาจจัดให้มีโครงการวิจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม
ไทย เช่นการวิจัยวิถีชีวิตไทย การทำขนมไทย ช่างสิบหมู่ เป็นต้น

3. การจัดนิทรรศการ สถาบันอาจจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยในโอกาสต่างๆ เช่นการจัดนิทรรศการ 700 ปี ลายสือไทย นิทรรศการภาพวาดลายไทย เป็นต้น

4. การจัดกิจกรรม สถาบันอาจจัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น การแสดงดนตรีไทย หรือปีพาทย์ดีกดำบรรพ์ เป็นต้น

5. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ สถาบันอาจจัดให้มีถาวรวัตถุ เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและเห็นสิ่งที่เป็นสมบัติของบรรพบุรุษ ซึ่งของบางอย่างอาจจะไม่มีให้เห็นแล้วในชีวิตประจำวัน

6. การเผยแพร่ สถาบันอาจเผยแพร่ความรู้ข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรม ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ การจัดแสดงในหอประชุม หรือการเผยแพร่เป็นเอกสารหรือวีดิทัศน์

7. การอบรม สถาบันอาจให้ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมโดยการจัดอบรมให้แก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอก เช่น เรื่องประเพณีไทย ศิลปะไทย ดนตรีไทย การแต่งกายไทย เป็นต้น

จากแนวคิดด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อท้องถิ่นนั้น สรุปได้ว่าภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญมาก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่สำคัญ จึงต้องมีหน้าที่ปลูกฝังให้มีความรักและเห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้มีการธำรงรักษาให้คงอยู่สืบทอดต่อไป ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรวมอยู่ในด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และกิจกรรมนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นนอกจากการดำเนินงานดังกล่าวแล้ว ควรต้องเน้นให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม เกิดความรักความภูมิใจในศักดิ์ศรีของตน เพื่อศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นจรรโลงอยู่ได้ต่อไปอย่างภาคภูมิและมีคุณค่าสืบไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น

บทบาทหน้าที่เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเริ่มจากพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับ 2) พ.ศ. 2527 กำหนดให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันเพื่อการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น การผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัยส่งเสริมวิทยฐานะครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการให้บริการสังคม ต่อมาวิทยาลัยครูได้รับการเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีสถาบันราชภัฏที่สังกัดพระราชบัญญัติเดียวกันกระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 36 แห่ง ต่อมาเพิ่มเป็น 41 แห่ง แต่ยังคงทำหน้าที่เพื่อท้องถิ่นคงเดิม มีภารกิจตามพระราชบัญญัติที่กำหนดคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีระบบและเต็มรูปแบบ โดยศึกษาความต้องการของท้องถิ่นในเขตของพื้นที่ที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อต้องการพัฒนาไปสู่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง คือเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยสถาบันใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรวัฒนธรรมที่มีอยู่ในท้องถิ่น ใช้ท้องถิ่นเป็นห้องปฏิบัติการใน

การศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และการพัฒนาท้องถิ่นก็เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของประชาชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์วิทยาการสมัยใหม่เข้ามาใช้ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาของท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่น (สำนักงานสภาพัฒนาการศรัทธา. 2543 : 15)

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏได้รับการปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐโดยทั่วไป สาระสำคัญของพระราชบัญญัติยังคงกำหนดให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสรุปได้คือ

มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้เชิดชูปัญญาของท้องถิ่นสร้างสรรค์ ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการ วิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตราย และ ส่งเสริมวิทย์ฐานะครู

มาตรา 8 ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนด ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

1. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล
2. สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย และมีความรัก ผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของ ประเทศ
3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึกและความภูมิใจใน วัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
4. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและ นักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม
5. เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครู และบุคลากร ทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
6. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่น ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
7. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้าน และเทคโนโลยี สมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหา

แนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

8. ศึกษาวิจัยส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ในการพัฒนาท้องถิ่น

สรุปได้ว่าวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏนับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ยังคงมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญ นับว่าเป็นจุดเน้นที่โดดเด่นแตกต่างไปจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ และยังมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของประเทศ ที่ให้ความสำคัญกับการให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาและดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงด้วยทรัพยากรภายในของท้องถิ่นนั่นเอง ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศ สมควรที่จะมีการศึกษาร่วมกันอย่างจริงจัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญนำ ปานข้า (2543 : 158-162) ได้ศึกษาบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี โดยศึกษาบทบาทและหน้าที่หลักในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน 6 บทบาท ได้แก่ บทบาทด้านการให้บริการวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในท้องถิ่น บทบาทด้านการบริการวิชาการแก่สังคม บทบาทด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และบทบาทด้านการผลิตครูและการส่งเสริมวิद्यฐานะครูในท้องถิ่น พบว่าการดำเนินงานของสถาบันที่ผ่านมา การจัดสรรงบประมาณในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันสูงมาก โดยจะมุ่งเน้นไปที่การผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ไม่ได้คำนึงถึงการดำเนินงานตามบทบาทเพื่อท้องถิ่นที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติเท่าใดนัก นอกจากนี้ยังพบว่าบุคลากรในสถาบันบางส่วนยังส่งผลต่อการดำเนินงานอันเนื่องมาจากไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่การดำเนินงานของสถาบัน เพราะอาจารย์บางส่วนคิดว่าหน้าที่ของตนคือการสอนหนังสือให้นักศึกษา ส่วนงานอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนนั้นมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว

ธีรศักดิ์ อัครบวร และคนอื่น ๆ (2544 : 61-70) ได้วิจัยอนาคตของสถาบันราชภัฏ โดยใช้สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นตัวแทนในการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสถาบันราชภัฏต้องเตรียมการสำหรับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านแนวคิด นโยบาย และภารกิจ สถาบันราชภัฏต้องศึกษาความต้องการของท้องถิ่น เพื่อรู้จัก เข้าใจ และสามารถเชื่อมโยงความเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่นกับการเปลี่ยนแปลงในระดับเวทีโลกได้ โดยสถาบันราชภัฏต้องเป็นตัวกลางในการที่จะนำองค์ความรู้หรือปัญหาจากเวทีโลก มาถ่ายทอดให้ท้องถิ่นได้รับรู้ และในขณะเดียวกันต้องเป็นตัวนำในการเผยแพร่องค์ความรู้อันเนื่องมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือปัญหาของท้องถิ่นไปสู่เวทีโลก

2. ด้านการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น สถาบันราชภัฏต้องให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมตามศักยภาพและต้องมีขอบเขต เพื่อหลีกเลี่ยงอิทธิพลทางการเมืองที่อาจเข้ามาแทรกแซง โดยตัวแทนของท้องถิ่นที่เข้ามาต้องมีวิสัยทัศน์ และมาจากหลากหลายอาชีพ เพื่อเป็นตัวแทนที่แท้จริงของท้องถิ่น

3. ด้านการบริหารการจัดการศึกษา อธิการบดีสถาบันราชภัฏต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติเป็นนักบริหารมืออาชีพมากกว่าเป็นนักวิชาการ มีความสามารถในการบริหาร สามารถกำหนดและวางนโยบายโดยพิจารณาเขตพื้นที่บริการที่สถาบันตั้งอยู่ ตลอดทั้งศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงเป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการจัดการศึกษา

4. ด้านการกำหนดหลักสูตร สถาบันราชภัฏควรจัดการศึกษาโดยศึกษาลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น และความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำมาสร้างหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ ซึ่งอาจเป็นหลักสูตรระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว การจัดประชุมสัมมนาตามความต้องการของท้องถิ่น และควรเพิ่มหลักสูตรนอกเหนือจากหลักสูตรปกติ โดยต้องเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ท้องถิ่นได้พัฒนาศักยภาพของตนเองได้ นอกจากนี้สถาบันราชภัฏควรมีข้อมูลท้องถิ่นที่หลากหลาย ต้องทำวิจัยบนพื้นฐานชีวิตของท้องถิ่น ต้องทำงานวิจัยให้ท้องถิ่น และนำผลการวิจัยมาวางแผนดำเนินงานพัฒนาและแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น

5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏต้องเป็นแหล่งรวบรวม จัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นศูนย์กลางการศึกษาค้นคว้าอ้างอิง เป็นแหล่งกลางของการเก็บรักษา แสดง สืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น และผสมผสานวัฒนธรรมเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ นอกจากนี้ต้องมีการวิจัยทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างองค์ความรู้บนพื้นฐานวัฒนธรรม และนำผลการวิจัยมาใช้เผยแพร่ในท้องถิ่นได้

สุภัทรา สืบประดิษฐ์ (2540 : 191 -193) ได้ศึกษาเรื่องทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2538-2547) พบว่าระบบโครงสร้างควรมีการวางแผนลดขั้นตอนการบังคับบัญชาโดยมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจให้คณะ สำนัก ศูนย์ ในระดับหนึ่ง ปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารระดับกลางบางตำแหน่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนงานวิชาการที่มีความรู้เฉพาะด้าน คณะกรรมการสภาต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีประสบการณ์ และต้องมีความหลากหลายในสาขาวิชาชีพ

การจัดการศึกษา ควรพัฒนาสำนักวิทยบริการให้เป็นศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ให้มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ ติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ มีวิธีการให้หน่วยงานหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนภารกิจของสถาบัน โดยการประชาสัมพันธ์แสดงศักยภาพทางวิชาการให้หน่วยงานภายนอกหรือชุมชน ให้มีความเชื่อถือและศรัทธา

การพัฒนาหลักสูตรต้องให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน ควรพัฒนาให้มีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งสากลและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนควรเน้นวิธีการเรียนมากกว่าเนื้อหา เน้นการปฏิบัติจริงนอกสถานที่

วิรัช นิลอ่างทอง (2544 : 57-58) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถาบันราชภัฏเชียงราย สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ พบว่าปัจจัยที่อาจารย์และผู้บริหาร มีความรู้ความเข้าใจสูงสุดคือด้านปรัชญา รองลงมาคือด้านวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพ ส่วนปัจจัยที่อาจารย์และผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจต่ำสุดคือเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่าสถาบันจัดให้มีหลักสูตรและโปรแกรมวิชาที่ตอบสนองความต้องการของสังคมท้องถิ่นและผู้เรียน และปัจจัยที่รองลงมาคือเนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัยเหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เรียน และปัจจัยต่ำสุดคือ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน สถาบันมีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ แต่ขาดการประเมินการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านอาจารย์และบุคลากรสนับสนุน พบว่ามีเสรีภาพทางวิชาการและสามารถกำกับดูแลตัวเองได้ อาจารย์สอนตรงตามคุณวุฒิความสามารถและประสบการณ์ แต่ขาดการประเมินอาจารย์ และขาดการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นมีส่วนร่วม

4. ด้านการบริหารจัดการ พบว่ามีการจัดทำโครงการและกิจกรรมรองรับแผนพัฒนาสถาบัน แต่ขาดการประกันคุณภาพที่ชัดเจน ทุกส่วนราชการในสถาบันไม่เข้าใจและไม่ปฏิบัติตามระบบการประกันคุณภาพอย่างเคร่งครัด

5. ด้านการวิจัย พบว่าสถาบันมีหน่วยงานสนับสนุนด้านการวิจัย แต่อาจารย์มีความสนใจทำวิจัยน้อย ขาดการจัดการเผยแพร่ผลงานของอาจารย์ และขาดการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ชนินฐา คุณาลัย (2537 : 101-102) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง พบว่ามีข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์สรุปได้ดังนี้

1. ควรกำหนดนโยบายงานบริการวิชาการแก่สังคมให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน
2. ควรมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาอาชีพเป็นผู้เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อมวลชนเป็นประจำ และควรพัฒนาบุคลากรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
3. ควรจัดฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น โดยให้นำไปปฏิบัติเพื่อประกอบอาชีพได้จริง
4. ควรสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษานำสื่อการสอนซึ่งเป็นผลผลิตจากการเรียนการสอนไปบริการให้แก่โรงเรียนหรือชุมชนให้มากขึ้น

ธงชัย จันทร์รุ่งเรือง (2543 : ออนไลน์) ศึกษาเรื่องการบริหารชุมชนของสถาบันราชภัฏ

เพชรบูรณ์ โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ของสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์สรุปได้ดังนี้

ด้านการศึกษามีส่วนใหญ่มองเห็นว่าควรมีการเผยแพร่ความรู้ไปยังชุมชน และควรสำรวจความต้องการในการศึกษาของคนในท้องถิ่น ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและอาชีพ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรให้ความร่วมมือกับชุมชนในการฝึกอบรมอาชีพให้กับคนในชุมชน ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสถาบันควรเป็นศูนย์รวบรวมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านโภชนาการ ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าควรให้ความรู้เกี่ยวกับการระวังและป้องกันยาเสพติด ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าควรอนุญาตให้ประชาชนหรือหน่วยงานราชการใช้สนามกีฬาหรือหอประชุมเพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการช่วยเหลือกิจกรรมชุมชน มีความเห็นว่าควรทำการศึกษาวิจัยปัญหาสภาพท้องถิ่นเพื่อช่วยแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น

เมื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุจากปัญหาในการบริการชุมชนพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ไม่เข้าใจประเพณีและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย ชุมชนอยู่ห่างไกลกันทำให้ในแต่ละพื้นที่ติดต่อกันยาก งบประมาณและบุคลากรไม่เพียงพอ และบางครั้งประชาชนไม่มีความเชื่อมั่นในสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์

ชมพูนุท วราศิริ (2548 : 118) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย สาขาครุศาสตร์สถาบันราชภัฏ พบว่าการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสามารถทำได้โดยสอดแทรกเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ไทยที่เกี่ยวข้อง โดยภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถนำมาบูรณาการได้มี 7 ด้าน คือ ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ด้านศิลปกรรม ด้านการจัดการ ด้านศาสนาและประเพณี ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านภาษาและวรรณกรรม

ทิพย์อนงค์ เลื่อนพุกวัฒน์ (2546 : 138-139) ศึกษาเรื่องรูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้พบข้อสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบและรูปแบบการดำเนินการดังนี้

1. ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาควรระบุถึงภารกิจหรือพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาควรระบุเนื้อหาด้านเอกลักษณ์ไทย ความซาบซึ้ง ตระหนัก ห่วงแหน และการอนุรักษ์วัฒนธรรมให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรรวมทั้งด้านการวิจัยและการบริการวิชาการด้วย

2. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดบทบาทและทิศทางการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับระดับชาติ ภูมิภาค/ท้องถิ่น และควรมีอิสระในตนเอง สามารถผสมกลมกลืนกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้ โดยที่ยังคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ไทย รวมทั้งควรถือว่าการจัดการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นภารกิจที่ตัดเทียมกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน

3. สถาบันควรมีการจัดและดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเฉพาะทาง มีนโยบาย แผนงาน กิจกรรมที่ชัดเจน มีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ และต้องดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การจัดแสดง นิทรรศการ การประชุม การอภิปราย การบรรยาย การจัดทำเอกสารเผยแพร่ เป็นต้น

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่นได้นั้น นอกจากความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ และความสามารถในการปฏิบัติการกิจ ในด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้นอย่างลึกซึ้งด้วย จึงจะสามารถดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นได้ถูกวิธี สามารถนำพาท้องถิ่นให้ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนสืบไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารจำนวน 53 คน อาจารย์จำนวน 196 คน และ นักศึกษาจำนวน 1,267 คน รวมทั้งสิ้น 1,516 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ ใช้จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหารจำนวน 53 คน อาจารย์จำนวน 196 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของยามาเน่ (Yamane.1967:886) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จะได้กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจำนวน 316 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 565 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร	53	53
อาจารย์	196	196
นักศึกษา	1,267	316
รวม	1,516	565

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากตำรา ผลงานวิจัย เอกสารการประชุม สัมมนา และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษานโยบายและแผนการปฏิบัติงานที่มีต่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ได้ข้อคำถามดังนี้
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 74 ข้อ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ 23 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอน 11 ข้อ ด้านการวิจัย 14 ข้อ ด้านการบริการวิชาการ 12 ข้อ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 14 ข้อ
แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 53 ข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ด้านการจัดการเรียนการสอน 14 ข้อ ด้านการวิจัย 13 ข้อ ด้านการบริการวิชาการ 11 ข้อ และ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 15 ข้อ
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 44 ข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ด้านการจัดการเรียนการสอน 12 ข้อ ด้านการวิจัย 11 ข้อ ด้านการบริการวิชาการ 10 ข้อ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 11 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหาที่จะทำการวิจัย สำนวนและภาษาของข้อความให้มีความชัดเจนเพื่อปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมและความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ดังนี้ ผู้บริหารจำนวน 10 คน อาจารย์จำนวน 30 คน และนักศึกษาจำนวน 30 คน

8. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้การทดสอบที (t-test) เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก จากนั้นเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.71 ขึ้นไป มาใช้ในแบบสอบถาม (Ferguson. 1981:180) ได้ข้อคำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 74 ข้อ แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 53 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 44 ข้อ (ภาคผนวก ง)

9. นำแบบสอบถามทั้งฉบับไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 :169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9775 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9634 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9403 (ภาคผนวก ง)

10. เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ใน 5 ด้าน คือด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และในตอนท้ายของข้อคำถามแต่ละด้านเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบ สอบถามเสนอแนะเพิ่มเติม

การกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	
ตรงกับกระดำเนิงานอยู่จริงมากที่สุด		
ระดับ 4	หมายถึง	ตรงกับกระดำเนิงาน
อยู่จริงมาก		
ระดับ 3	หมายถึง	ตรงกับกระดำเนิงาน
อยู่จริงปานกลาง		

ระดับ 2	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงาน
อยู่จริงน้อย		
ระดับ 1	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงาน
อยู่จริงน้อยที่สุด		

เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ใน

ระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตและนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตัวเอง จำนวนของแบบสอบถามที่แจกไปและได้รับคืนเป็นดังนี้
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร แจกไปทั้งหมด 53 ฉบับ ได้รับกลับคืน 53 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ แจกไปทั้งสิ้น 196 ฉบับ ได้รับกลับคืน 142 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.44

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา แจกไปทั้งสิ้น 316 ฉบับ ได้รับกลับคืน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.01

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้มาแล้ว เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้หาค่าร้อยละ เสร็จแล้วจึงตรวจให้คะแนนจำแนกตามตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรคือ จำแนกตามตำแหน่งใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารใช้การทดสอบที (t-test)

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรคือ จำแนกตามเพศ และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยใช้การทดสอบที (t-test) สำหรับตัวแปรที่จำแนกตามคณะที่สังกัดใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติทำการทดสอบรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

7. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรคือ จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t-test) และจำแนกตามสาขาวิชาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

8. เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดใช้วิธีแจกแจงความถี่ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

- 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อโดยใช้การทดสอบที (t-test)
(Ferguson. 1981:178)
- 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984:161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

- 3.1 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t-test)
(Ferguson. 1981:178)
- 3.2 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) (Ferguson.1981:190,299) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบเป็นรายคู่ ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t- distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารโดยใช้การทดสอบที (t-test)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนการจำแนกตามคณะที่สังกัดโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศโดยใช้การทดสอบที (t-test) และจำแนกตามสาขาวิชาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 6 ศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นรายด้าน จากข้อคำถามปลายเปิด โดยการแจกแจงความถี่ของคำตอบและนำเสนอเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละดังแสดงในตาราง 2 - 4

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ผู้บริหาร (n = 53)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	10	18.90
1.2 คณบดี รองคณบดี	26	49.00
1.3 ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	17	32.10
รวม	53	100.00
2. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร		
2.1 น้อยกว่า 5 ปี	24	45.30
2.2 5 ปี ขึ้นไป	29	54.70
รวม	53	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี จำนวน 10 คน ตำแหน่งคณบดี รองคณบดี จำนวน 26 คน ตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ จำนวน 17 คน มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 24 คน และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 29 คน

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	อาจารย์ (n= 142)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	66	46.50
1.2 หญิง	76	53.50
รวม	142	100.00
2. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
2.1 น้อยกว่า 15 ปี	91	64.10
2.2 15 ปี ขึ้นไป	51	35.90
รวม	142	100.00
3. คณะที่สังกัด		
3.1 คณะครุศาสตร์	28	19.70
3.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	31	21.80
3.3 คณะวิทยาการจัดการ	25	17.60
3.4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	25	17.60
3.5 คณะเกษตรศาสตร์และสิ่งแวดลอม	15	10.60
3.6 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	18	12.70
รวม	142	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 66 คน เพศหญิง จำนวน 76 คน มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 15 ปี จำนวน 91 คน มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย 15 ปีขึ้นไป จำนวน 51 คน สังกัดคณะครุศาสตร์ จำนวน 28 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 31 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 25 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 25 คน คณะเกษตรศาสตร์และสิ่งแวดล้อม จำนวน 15 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 18 คน

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	นักศึกษา (n= 256)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	61	23.80
1.2 หญิง	195	76.20
รวม	256	100.00
2. สาขาวิชา		
2.1 สาขาวิชาการศึกษา	26	10.20
2.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	81	31.60
2.3 สาขาวิชาศิลปศาสตร์	63	24.60
2.4 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	86	33.60
รวม	256	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 61 คน เพศหญิง จำนวน 195 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา จำนวน 26 คน สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 81 คน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 63 คน และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 86 คน

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 5 - 27

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.28	0.59	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.09	0.62	ปานกลาง
3. ด้านการวิจัย	3.21	0.62	ปานกลาง
4. ด้านการบริการวิชาการ	3.01	0.65	ปานกลาง
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.30	0.59	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.17	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.11	0.60	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย	3.22	0.74	ปานกลาง
3. ด้านการบริการวิชาการ	2.88	0.63	ปานกลาง
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.08	0.70	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.06	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.39	0.58	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย	3.25	0.62	ปานกลาง
3. ด้านการบริการวิชาการ	3.29	0.67	ปานกลาง
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.30	0.68	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.31	0.56	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการ	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
1 นโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน	3.58	0.81	มาก
2 นโยบายของมหาวิทยาลัย มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.43	0.63	ปานกลาง
3 มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ตัวแทนของท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	3.09	0.94	ปานกลาง
4 ตัวแทนของท้องถิ่นเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย	3.47	0.97	ปานกลาง
5 ตัวแทนของท้องถิ่นที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มาจากหลากหลายอาชีพครอบคลุมทุกองค์กรในท้องถิ่น	3.00	0.87	ปานกลาง
6 หน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายการดำเนินงาน สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย	3.30	0.84	ปานกลาง
7 ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่น	3.60	0.79	มาก
8 ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานเพื่อท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.32	0.80	ปานกลาง
9 มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมในการสร้างสำนึกและความเข้าใจให้บุคลากร ของมหาวิทยาลัยเกิดความร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่น	3.04	0.94	ปานกลาง
10 มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง ในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	3.09	0.74	ปานกลาง
11 มหาวิทยาลัยได้รับความสนับสนุนจากหน่วยงานระดับ อำเภอ และจังหวัด ในการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	3.17	0.77	ปานกลาง
12 มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมวางแผนการทำงานเพื่อท้องถิ่น ร่วมกันในระดับจังหวัด	2.98	0.79	ปานกลาง
13 มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณไว้เป็นการเฉพาะ สำหรับการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	3.77	4.02	มาก
14 มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อใช้ในการ จัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นจากองค์กรต่าง ๆ ภายในท้องถิ่น	3.60	5.59	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการ	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
15 มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการนำงบประมาณไปใช้ ในการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	2.72	0.86	ปานกลาง
16 กฎระเบียบ เกี่ยวกับการออกไปปฏิบัติราชการเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนต่าง ๆ มีความเหมาะสม	3.38	0.72	ปานกลาง
17 มหาวิทยาลัยมีการพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษ สำหรับผู้ที่สร้างผลงานหรืออุทิศตนลงไปปฏิบัติงานในท้องถิ่น	3.15	0.92	ปานกลาง
18 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้เยาวชนในท้องถิ่น เข้ารับการศึกษโดยสนับสนุนทุนการศึกษา	3.17	0.91	ปานกลาง
19 มหาวิทยาลัยมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาตรง เพื่อเปิดโอกาสให้แก่คนในท้องถิ่น	4.13	0.76	มาก
20 มหาวิทยาลัยกำหนดแผนการรับนักศึกษา โดยพิจารณาตามความต้องการของท้องถิ่น	3.42	0.88	ปานกลาง
21 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโครงการพิเศษต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	3.62	0.86	มาก
22 มหาวิทยาลัยเผยแพร่บทบาทหน้าที่เพื่อท้องถิ่น ให้หน่วยงานภายนอกได้ทราบ	2.77	1.05	ปานกลาง
23 มหาวิทยาลัยมีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อบริการประชาชนภายในท้องถิ่น	2.72	0.92	ปานกลาง
รวม	3.28	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 1, 7, 13, 14, 19, และ 21 ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
24 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นในระดับประเทศ	3.19	0.65	ปานกลาง
25 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในระดับท้องถิ่น	3.00	0.67	ปานกลาง
26 การพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยคำนึงถึงความต้องการและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ	3.19	0.94	ปานกลาง
27 ตัวแทนขององค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	2.57	0.93	ปานกลาง
28 หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่น	3.09	0.68	ปานกลาง
29 มหาวิทยาลัยกำหนดให้แต่ละวิชาเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาเข้าสู่ท้องถิ่น	2.98	0.75	ปานกลาง
30 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเลือกรายวิชาหรือเลือกวันเวลาเรียนได้ตามความต้องการ	3.55	0.99	มาก
31 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีบุคคลในท้องถิ่นผู้ที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ตรงในแต่ละสาขาอาชีพมาร่วมสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	3.04	0.94	ปานกลาง
32 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาออกไปสัมผัสกับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	3.25	1.01	ปานกลาง
33 มหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น	3.11	0.84	ปานกลาง
34 มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ภายในท้องถิ่น ในการใช้สถานประกอบการเป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นสถานที่ฝึกงานของนักศึกษา	3.09	1.00	ปานกลาง
รวม	3.09	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ข้อที่ 30 ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
35 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาการวิจัยเพื่อท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน	3.34	0.87	ปานกลาง
36 มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่นโดยให้ทุนอุดหนุนการวิจัย	3.83	0.84	มาก
37 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้อาจารย์ลงพื้นที่ไปทำวิจัยโดยไม่นับเป็นวันลาและไม่เสียสิทธิในการพิจารณาความดีความชอบ	3.77	1.03	มาก
38 มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น	3.02	1.04	ปานกลาง
39 มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นในหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่นักศึกษาเรียน	2.87	1.02	ปานกลาง
40 มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณไว้เป็นการเฉพาะสำหรับการทำวิจัยในท้องถิ่น	3.06	0.90	ปานกลาง
41 มหาวิทยาลัยจัดหาทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นโดยขอความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก	3.53	0.95	มาก
42 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.72	0.86	มาก
43 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น	3.38	0.94	ปานกลาง
44 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารสามารถปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.17	0.89	ปานกลาง
45 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น	2.68	1.01	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
46 มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยเพื่อสนับสนุน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยท้องถิ่น	2.96	0.96	ปานกลาง
47 มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์การวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น	2.94	0.94	ปานกลาง
48 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานวิจัยสู่ท้องถิ่น	2.79	0.88	ปานกลาง
รวม	3.21	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการวิจัยโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานจริงอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 36, 37, 41, และ 42 ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริการวิชาการ	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
49 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายด้านการบริการวิชาการ สำหรับท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน	3.11	0.75	ปานกลาง
50 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น ในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.15	1.00	ปานกลาง
51 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น เป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น	3.15	0.90	ปานกลาง
52 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น สามารถดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.04	0.94	ปานกลาง
53 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่รับผิดชอบ	3.04	1.09	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริการวิชาการ	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
54 มหาวิทยาลัยมีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ และประสานงานด้านความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	2.71	0.87	ปานกลาง
55 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ตามคำร้องขอของประชาชนในท้องถิ่น	3.40	0.96	ปานกลาง
56 มหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิต และการประกอบอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่น	3.15	0.68	ปานกลาง
57 มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น	2.96	0.87	ปานกลาง
58 มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา หรือชี้แนะเมื่อเกิดภาวะวิกฤตในท้องถิ่น	2.58	0.90	ปานกลาง
59 มหาวิทยาลัยสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีโอกาสรักษาพยาบาลต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	3.02	1.10	ปานกลาง
60 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ถึงผู้ท้องถิ่นโดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ	2.87	0.92	ปานกลาง
รวม	3.01	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้บริหารมีความเห็นว่าทุกข้อมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร (n=53)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
61 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจน	3.58	0.79	มาก
62 มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์รวมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.13	0.94	ปานกลาง
63 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.98	1.06	มาก
64 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้ที่มีความรู้และเข้าใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.75	0.78	มาก
65 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.71	0.80	มาก
66 มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นร่วมกันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย	3.51	0.93	มาก
67 มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานอื่นภายนอกจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.40	0.84	ปานกลาง
68 มหาวิทยาลัยมีการณรงค์เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษา และประชาชนมีความรัก และภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	2.96	1.03	ปานกลาง
69 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.51	0.84	มาก
70 มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ในเทศกาลต่าง ๆ	3.36	0.90	ปานกลาง
71 มหาวิทยาลัยเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ	2.79	0.79	ปานกลาง
72 มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น	2.96	0.75	ปานกลาง
73 มหาวิทยาลัยสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	2.89	0.93	ปานกลาง
74 มหาวิทยาลัยสนับสนุนช่วยเหลือประชาชนในการสร้างอาชีพโดยใช้ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	2.68	0.99	ปานกลาง
รวม	3.30	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ได้แก่ข้อที่ 61, 63, 64, 65, 66, และ 69 ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
1 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นในระดับประเทศ	3.54	0.88	มาก
2 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในระดับท้องถิ่น	3.52	0.88	มาก
3 การพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยคำนึงถึงความต้องการและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ	3.47	0.92	ปานกลาง
4 ตัวแทนขององค์กรท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	2.51	0.95	ปานกลาง
5 หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่น	3.29	0.92	ปานกลาง
6 หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาต้องทำการวิจัย ทำโครงการหรือศึกษาหัวข้อพิเศษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	3.39	1.03	ปานกลาง
7 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น มีบรรจุอยู่ในแต่ละหลักสูตรของมหาวิทยาลัย	3.04	0.87	ปานกลาง
8 อาจารย์ผู้สอนมีแผนการสอน โดยเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาลงไปสู่ท้องถิ่น	3.21	0.85	ปานกลาง
9 อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักศึกษาลงไปสัมผัสกับสภาพที่แท้จริงของท้องถิ่น	3.08	1.00	ปานกลาง
10 มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาต้องฝึกงานกับหน่วยงานภายในท้องถิ่น	3.05	0.91	ปานกลาง
11 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่าง อาจารย์ นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น	2.84	0.92	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
12 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีบุคคลในท้องถิ่น ผู้ที่มีความรู้ หรือผู้ที่มีประสบการณ์ตรงในแต่ละสาขาอาชีพ มาร่วมสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	2.80	0.95	ปานกลาง
13 มหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น	2.79	0.89	ปานกลาง
14 การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เอื้อให้นักศึกษาเลือกวิชาเรียน และวัน เวลา ได้ตามความต้องการ	3.14	1.12	ปานกลาง
รวม	3.11	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
15 มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนการพัฒนาการวิจัย เพื่อท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน	3.93	0.65	มาก
16 มหาวิทยาลัยส่งเสริมการทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยให้ทุนสนับสนุนการวิจัย	3.60	0.89	มาก
17 มหาวิทยาลัยส่งเสริมการทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยจัดหาแหล่งทุนจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย	3.61	0.92	มาก
18 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้อาจารย์ลงพื้นที่ไปทำการวิจัย โดยไม่นับเป็นวันลา และไม่เสียสิทธิในการพิจารณาความดีความชอบ	3.14	1.06	ปานกลาง
19 มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น	3.04	0.88	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
20 มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น ในหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เรียน	3.11	0.79	ปานกลาง
21 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีหน่วยงานด้านการวิจัย และบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น ในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.42	0.97	ปานกลาง
22 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น เป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น	3.16	0.79	ปานกลาง
23 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.13	0.79	ปานกลาง
24 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น	2.88	0.83	ปานกลาง
25 มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัย เพื่อส่งเสริมและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยเพื่อท้องถิ่น	3.11	0.97	ปานกลาง
26 มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุม เพื่อเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น	2.99	0.86	ปานกลาง
27 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยลงสู่ท้องถิ่น	2.75	0.92	ปานกลาง
รวม	3.22	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการวิจัยโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 15, 16, และ 17 ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริการวิชาการ	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
28 มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนงาน ด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นอย่างชัดเจน	3.20	0.89	ปานกลาง
29 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.25	0.99	ปานกลาง
30 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการบริการวิชาการ เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่น	3.14	0.87	ปานกลาง
31 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการบริการวิชาการปฏิบัติงาน เพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.04	0.81	ปานกลาง
32 มหาวิทยาลัยมีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อค้นคว้าหาความรู้ และประสานงานด้านความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	2.83	0.92	ปานกลาง
33 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	2.94	0.92	ปานกลาง
34 มหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและเพื่อการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น	2.61	0.92	ปานกลาง
35 มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่น	2.80	0.83	ปานกลาง
36 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา หรือชี้แนะเมื่อเกิดสภาวะวิกฤตในท้องถิ่น	2.58	0.89	ปานกลาง
37 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้ประชาชนภายในท้องถิ่น ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	2.58	0.86	ปานกลาง
38 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้ข้อมูลข่าวสาร ลงสู่ท้องถิ่น โดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ	2.73	0.83	ปานกลาง
รวม	2.88	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม	อาจารย์ (n=142)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
39 มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนงาน ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน	3.23	0.83	ปานกลาง
40 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นศูนย์รวมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.02	0.86	ปานกลาง
41 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีหน่วยงานด้านการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรม ในระดับศูนย์หรือสำนัก	3.55	0.92	มาก
42 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.42	0.91	ปานกลาง
43 ผู้บริหารหน่วยงานด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม ปฏิบัติ งานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.23	0.95	ปานกลาง
44 มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ของมหาวิทยาลัย	3.33	0.99	ปานกลาง
45 มหาวิทยาลัยสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก จัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.12	0.91	ปานกลาง
46 มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ในเทศกาลต่าง ๆ	3.05	0.96	ปานกลาง
47 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.35	0.91	ปานกลาง
48 มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์ให้นักศึกษาและประชาชน มีความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.27	0.91	ปานกลาง
49 สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	2.77	0.82	ปานกลาง
50 มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ	2.77	0.82	ปานกลาง
51 มหาวิทยาลัยมีการค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ จากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.76	0.89	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	อาจารย์ (n=142)		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
52 มหาวิทยาลัยสนับสนุนประชาชนในการสร้างอาชีพ โดยใช้ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	2.61	0.92	ปานกลาง
53 มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ร่วมกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น	2.87	0.91	ปานกลาง
รวม	3.08	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 41 ส่วนข้ออื่น ๆ อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษา (n=256)		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปสร้างอาชีพภายในท้องถิ่นได้	3.65	0.85	มาก
2 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาในท้องถิ่นได้	3.70	0.76	มาก
3 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น	3.39	0.84	ปานกลาง
4 โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	3.71	0.82	มาก
5 นักศึกษาแต่ละโปรแกรมวิชาต้องทำการค้นคว้าวิจัย ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	3.37	0.88	ปานกลาง
6 รายวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น	3.27	0.84	ปานกลาง
7 รายวิชาที่ศึกษาในหลักสูตรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักศึกษาลงไปสัมผัสกับสภาพที่แท้จริงของท้องถิ่น	3.23	0.90	ปานกลาง
8 การเรียนในแต่ละรายวิชามีการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาลงไปสู่ท้องถิ่น	3.29	0.87	ปานกลาง
9 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับหน่วยงานภายในท้องถิ่น	3.22	1.05	ปานกลาง

ตาราง 17 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
10 การเรียนการสอนแต่ละรายวิชาที่มีผู้มีความรู้ และมีประสบการณ์ ที่เป็นบุคคลในท้องถิ่นมาร่วมสอน	3.08	0.98	ปานกลาง
11 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และมีวิธีการสอน ให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของท้องถิ่น	3.45	0.84	ปานกลาง
12 นักศึกษาสามารถเลือกรายวิชาเรียน หรือเลือกวันเวลาเรียน ได้ตามความต้องการ	3.36	0.99	ปานกลาง
รวม	3.39	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากได้แก่ข้อที่ 1, 2, และ 4 ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ด้านการวิจัย เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
13 นักศึกษาทำการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น ในหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เรียน	3.35	0.81	ปานกลาง
14 นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เรื่องของท้องถิ่น จากหน่วยงานด้านวิจัยและบริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย	3.36	0.80	ปานกลาง
15 นักศึกษาได้รับความรู้และข้อมูลของท้องถิ่น จากหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย	3.39	0.80	ปานกลาง
16 นักศึกษาได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือเรื่องการวิจัย เกี่ยวกับท้องถิ่นจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย	3.34	0.88	ปานกลาง
17 นักศึกษามีการนำผลการวิจัย ลงไปสู่การปฏิบัติในท้องถิ่น	3.34	0.88	ปานกลาง
18 นักศึกษาได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์ ในการนำเสนอผลงานการวิจัยลงสู่ท้องถิ่น	3.11	0.93	ปานกลาง

ตาราง 18 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการวิจัย	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
19 มหาวิทยาลัยส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษา ทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยให้ทุนสนับสนุน	3.07	0.97	ปานกลาง
20 มหาวิทยาลัยเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นของนักศึกษา โดยการจัดแสดงนิทรรศการผลงานของนักศึกษา	3.22	0.96	ปานกลาง
21 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ด้านการวิจัย โดยการจัดแสดง ผลงานของนักศึกษา ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ	3.12	0.90	ปานกลาง
22 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำวิจัย โดยเป็นผู้ช่วยอาจารย์หรือช่วยบุคลากรทำการวิจัยเพื่อท้องถิ่น	3.24	0.86	ปานกลาง
23 มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยลงสู่ ท้องถิ่น โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ	3.25	0.88	ปานกลาง
รวม	3.25	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการวิจัยโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อนักศึกษามีความเห็นว่าทุกข้อมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริการวิชาการ เป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการบริการวิชาการ	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
24 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามความรู้ความสามารถของนักศึกษา	3.39	0.84	ปานกลาง
25 นักศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากหน่วยงานที่รับผิดชอบภายในมหาวิทยาลัย	3.36	0.85	ปานกลาง
26 มหาวิทยาลัยสนับสนุนการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยจัดสรรงบประมาณให้ตามความเหมาะสม	3.24	0.95	ปานกลาง
27 มหาวิทยาลัยสนับสนุนการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.17	0.92	ปานกลาง
28 นักศึกษาสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรที่เรียน จากโครงการอบรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	3.37	0.84	ปานกลาง
29 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาค้นคว้า	3.29	0.87	ปานกลาง
30 มหาวิทยาลัยมีการจัดแสดงนิทรรศการความรู้ด้านต่าง ๆ ภายในสถาบัน	3.33	0.84	ปานกลาง
31 มหาวิทยาลัยมีการจัดแสดงนิทรรศการความรู้ด้านต่าง ๆ ตามสถานที่หรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย	3.24	0.81	ปานกลาง
32 มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการโดยใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกสาขาวิชาชีพ	3.31	0.91	ปานกลาง
33 มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำเพื่อแก้ปัญหาหรือชี้แนะเมื่อเกิดสภาวะวิกฤตในท้องถิ่น	3.26	0.80	ปานกลาง
รวม	3.29	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อนักศึกษามีความเห็นว่าทุกข้อมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษา (n=256)		ระดับ การดำเนินงาน
	$\bar{X}$	S.D.	
34 นักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นจากศูนย์ศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย	3.17	0.83	ปานกลาง
35 ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมีข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ทุกแขนง ให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้	3.22	0.86	ปานกลาง
36 มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวบรวมโบราณวัตถุที่มีคุณค่าของท้องถิ่น	3.02	0.93	ปานกลาง
37 มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ของมหาวิทยาลัย	3.21	0.83	ปานกลาง
38 มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.33	0.81	ปานกลาง
39 มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรม เนื่องในโอกาสเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ	3.67	0.35	มาก
40 มหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.34	0.79	ปานกลาง
41 มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์ให้นักศึกษาและประชาชน มีความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	3.41	0.87	ปานกลาง
42 มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ร่วมกันกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น	3.32	0.88	ปานกลาง
43 มหาวิทยาลัยเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ	3.37	0.88	ปานกลาง
44 สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.35	0.91	ปานกลาง
รวม	3.30	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากคือ ข้อที่ 39 ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	ผู้บริหาร (n = 53)					
	อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี (n=10)		คณบดี รองคณบดี (n=26)		ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ (n=17)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.85	0.76	3.31	0.43	2.90	0.40
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.59	0.55	3.11	0.58	2.77	0.55
3. ด้านการวิจัย	3.94	0.43	3.17	0.49	2.86	0.56
4. ด้านการบริการวิชาการ	3.62	0.58	2.97	0.54	2.72	0.62
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.76	0.65	3.23	0.63	3.13	0.33
รวมทุกด้าน	3.72	0.45	3.15	0.42	2.89	0.40

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตารางที่ 22 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	ผู้บริหาร (n = 53)			
	น้อยกว่า 5 ปี (n=24)		5 ปี ขึ้นไป (n=29)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.09	0.47	3.44	0.65
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.89	0.39	3.26	0.73
3. ด้านการวิจัย	3.06	0.55	3.34	0.66
4. ด้านการบริการวิชาการ	2.95	0.52	3.07	0.74
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.32	0.54	3.27	0.64
รวมทุกด้าน	3.05	0.39	3.27	0.57

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n= 142)			
	ชาย (n=66)		หญิง (n=76)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.12	0.53	3.11	0.66
2. ด้านการวิจัย	3.16	0.88	3.27	0.60
3. ด้านการบริการทางวิชาการ	2.82	0.60	2.93	0.65
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.06	0.77	3.11	0.63
รวมทุกด้าน	3.02	0.48	3.11	0.53

จากตาราง 23 แสดงว่าอาจารย์เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 24 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n= 142)			
	น้อยกว่า 15 ปี (n=91)		15 ปี ขึ้นไป (n=51)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.07	0.58	3.20	0.63
2. ด้านการวิจัย	3.27	0.79	3.12	0.66
3. ด้านการบริการวิชาการ	2.90	0.57	2.84	0.72
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.12	0.65	3.02	0.78
รวมทุกด้าน	3.07	0.44	3.05	0.60

จากตาราง 24 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระยะเวลาการทำงานในมหาวิทยาลัย น้อยกว่า 15 ปี และตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่สังกัด

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n= 142)											
	ครุศาสตร์ (n=28)		วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (n=31)		วิทยาการ จัดการ (n=25)		มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ (n=25)		เกษตรศาสตร์ (n=15)		เทคโนโลยี อุตสาหกรรม (n=18)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.21	0.43	3.07	0.50	2.84	0.78	3.32	0.52	3.32	0.68	2.96	0.64
2. ด้านการวิจัย	3.44	1.12	3.16	0.68	3.33	0.65	3.04	0.63	3.13	0.53	3.13	0.46
3. ด้านการบริการวิชาการ	3.11	0.40	2.85	0.59	2.69	0.79	2.75	0.71	3.03	0.59	2.89	0.56
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.20	0.39	3.19	0.64	2.95	0.81	2.78	0.71	3.08	0.65	3.35	0.88
รวมทุกด้าน	3.20	0.34	3.08	0.51	2.94	0.64	2.98	0.53	3.12	0.46	3.06	0.48

จากตาราง 25 แสดงว่าอาจารย์ทุกคณะมีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้าน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 26 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	นักศึกษา (n= 256)			
	ชาย (n=61)		หญิง (n=195)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.47	0.64	3.37	0.56
2. ด้านการวิจัย	3.21	0.68	3.26	0.60
3. ด้านการบริการทางวิชาการ	3.25	0.74	3.30	0.65
4. ด้านการทํานุบํารุงศิลปวัฒนธรรม	3.30	0.82	3.31	0.64
รวมทุกด้าน	3.29	0.64	3.31	0.53

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น	นักศึกษา (n= 256)							
	การศึกษา (n=26)		วิทยาศาสตร์ (n=81)		ศิลปศาสตร์ (n=63)		บริหารธุรกิจ (n=86)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.70	0.77	3.30	0.52	3.26	0.58	3.47	0.51
2. ด้านการวิจัย	3.76	0.60	3.05	0.56	3.09	0.62	3.41	0.56
3. ด้านการบริการวิชาการ	3.70	0.65	3.05	0.61	3.17	0.74	3.49	0.55
4. ด้านการทํานุบํารุงศิลปวัฒนธรรม	3.68	0.75	3.07	0.67	3.18	0.68	3.51	0.56
รวมทุกด้าน	3.71	0.60	3.11	0.48	3.18	0.59	3.47	0.48

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และนักศึกษาสาขาวิชา บริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นว่ายโดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็น ว่าด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการบริการวิชาการ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง และประสิทธิภาพการทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร ดังแสดงในตาราง 28 - 35

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.80	2.90	11.34	.001
	ภายในกลุ่ม	50	12.80	0.25		
	รวม	52	18.61			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.20	2.10	6.42	.003
	ภายในกลุ่ม	50	16.36	0.32		
	รวม	52	20.56			
3. ด้านการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	7.42	3.71	14.25	.001
	ภายในกลุ่ม	50	13.01	0.26		
	รวม	52	20.44			
4. ด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.23	2.61	7.76	.001
	ภายในกลุ่ม	50	16.83	0.33		
	รวม	52	22.06			
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.72	1.36	4.31	.019
	ภายในกลุ่ม	50	15.79	0.31		
	รวม	52	18.51			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.41	2.20	12.36	.001
	ภายในกลุ่ม	50	8.92	0.17		
	รวม	52	13.34			

จากตาราง 28 แสดงว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 29 – 35

ตารางที่ 29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวม จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี	คณบดี	ผู้อำนวยการ
		รองอธิการบดี	รองคณบดี	รองผู้อำนวยการ
		ผู้ช่วยอธิการบดี		
		3.72	3.15	2.89
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.72		*	*
คณบดี รองคณบดี	3.15			
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	2.89			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวม แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี	คณบดี	ผู้อำนวยการ
		รองอธิการบดี	รองคณบดี	รองผู้อำนวยการ
		ผู้ช่วยอธิการบดี		
		3.85	3.31	2.90
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.85		*	*
คณบดี รองคณบดี	3.31			*
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	2.90			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี มีความคิดเห็น แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี	คณบดี	ผู้อำนวยการ
		รองอธิการบดี	รองคณบดี	รองผู้อำนวยการ
		ผู้ช่วยอธิการบดี		
		3.59	3.11	2.77
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.59			*
คณบดี รองคณบดี	3.11			
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	2.77			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 32 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา
เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการวิจัย จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี	คณบดี	ผู้อำนวยการ
		รองอธิการบดี	รองคณบดี	รองผู้อำนวยการ
		ผู้ช่วยอธิการบดี		
		3.94	3.17	2.86
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.94		*	*
คณบดี รองคณบดี	3.17			
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	2.86			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการวิจัย แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	คณบดี รองคณบดี	ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
		3.62	2.97	2.72
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.62		*	*
คณบดี รองคณบดี	2.97			
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	2.72			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการ วิชาการ แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตาม ตำแหน่ง เป็นรายคู่

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	คณบดี รองคณบดี	ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
		3.76	3.23	3.13
อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี	3.76		*	*
คณบดี รองคณบดี	3.23			
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ	3.13			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบ ความแตกต่าง

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	ผู้บริหาร (n=53)				t	p
	น้อยกว่า 5 ปี (n=24)		5 ปี ขึ้นไป (n=29)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.09	0.47	3.44	0.65	-2.27	.027
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.89	0.39	3.26	0.73	-2.32	.025
3. ด้านการวิจัย	3.06	0.55	3.34	0.66	-1.63	.108
4. ด้านการบริการวิชาการ	2.95	0.52	3.07	0.74	-0.68	.498
5. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.32	0.54	3.27	0.64	0.31	.754
รวมทุกด้าน	3.05	0.39	3.27	0.57	-1.61	.112

จากตาราง 35 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการบริหารจัดการและด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และคณะที่สังกัด ดังแสดงในตาราง 36 - 38

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n=142)				t	p
	เพศชาย (n=66)		เพศหญิง (n=76)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.12	0.53	3.11	0.66	0.04	.963
2. ด้านการวิจัย	3.16	0.88	3.27	0.60	-0.82	.414
3. ด้านการบริการวิชาการ	2.82	0.60	2.93	0.65	-1.05	.291
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.06	0.77	3.11	0.63	-0.45	.652
รวมทุกด้าน	3.02	0.48	3.11	0.53	-1.05	.294

จากตาราง 36 แสดงว่าอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	อาจารย์ (n=142)				t	p
	น้อยกว่า 15 ปี (n=91)		มากกว่า 15 ปี (n=51)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.07	0.58	3.20	0.63	-1.23	.220
2. ด้านการวิจัย	3.27	0.79	3.12	0.66	1.25	.211
3. ด้านการบริการวิชาการ	2.90	0.57	2.84	0.72	0.51	.608
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.12	0.65	3.02	0.78	0.73	.463
รวมทุกด้าน	3.07	0.44	3.05	0.60	0.16	.869

จากตาราง 37 แสดงว่าอาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่สังกัด

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.28	0.85	2.44	.037
	ภายในกลุ่ม	136	47.80	0.35		
	รวม	141	52.09			
2. ด้านการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	5	2.84	0.56	1.01	.412
	ภายในกลุ่ม	136	76.30	0.56		
	รวม	141	79.15			
3. ด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.12	0.62	1.60	.163
	ภายในกลุ่ม	136	53.05	0.39		
	รวม	141	56.17			
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	4.81	0.96	2.02	.079
	ภายในกลุ่ม	136	64.66	0.47		
	รวม	141	69.47			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5	1.13	0.22	0.87	.503
	ภายในกลุ่ม	136	35.40	0.26		
	รวม	141	36.53			

จากตาราง 38 แสดงว่าอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอน ที่อาจารย์สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') แล้วไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศและสาขาวิชา ดังแสดงในตาราง 39 - 45

ตาราง 39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	นักศึกษา (n=256)				t	p
	เพศชาย (n=61)		เพศหญิง (n=195)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.47	0.64	3.37	0.56	1.10	.271
2. ด้านการวิจัย	3.21	0.68	3.26	0.60	-0.54	.590
3. ด้านการบริการวิชาการ	3.25	0.74	3.30	0.65	-0.49	.623
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.30	0.82	3.31	0.64	-0.04	.962
รวมทุกด้าน	3.29	0.64	3.31	0.53	-0.19	.848

จากตาราง 39 แสดงว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	4.78	1.59	4.93	.002
	ภายในกลุ่ม	252	81.45	0.32		
	รวม	255	86.23			
2. ด้านการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3	13.89	4.63	13.63	.001
	ภายในกลุ่ม	252	85.64	0.34		
	รวม	255	99.53			
3. ด้านการบริการวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.47	4.49	11.05	.001
	ภายในกลุ่ม	252	102.35	0.40		
	รวม	255	115.82			
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	12.74	4.24	9.96	.001
	ภายในกลุ่ม	252	107.37	0.42		
	รวม	255	120.11			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	10.78	3.59	12.91	.001
	ภายในกลุ่ม	252	70.14	0.27		
	รวม	255	80.92			

จากตาราง 40 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 41 – 45

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การศึกษา	วิทยาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	บริหารธุรกิจ
		3.71	3.11	3.18	3.47
การศึกษา	3.71		*	*	
วิทยาศาสตร์	3.11				*
ศิลปศาสตร์	3.18				*
บริหารธุรกิจ	3.47				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และนักศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม สาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การศึกษา	วิทยาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	บริหารธุรกิจ
		3.70	3.30	3.26	3.47
การศึกษา	3.70		*	*	
วิทยาศาสตร์	3.30				
ศิลปศาสตร์	3.26				
บริหารธุรกิจ	3.47				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการวิจัย จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การศึกษา	วิทยาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	บริหารธุรกิจ
		3.76	3.05	3.09	3.41
การศึกษา	3.76		*	*	
วิทยาศาสตร์	3.05				*
ศิลปศาสตร์	3.09				*
บริหารธุรกิจ	3.41				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการวิจัย แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 44 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การศึกษา	วิทยาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	บริหารธุรกิจ
		3.70	3.05	3.17	3.49
การศึกษา	3.70		*	*	
วิทยาศาสตร์	3.05				*
ศิลปศาสตร์	3.17				*
บริหารธุรกิจ	3.49				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการบริการวิชาการ แตกต่างกับนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำแนกตาม สาขาวิชา เป็นรายคู่

สาขาวิชา	$\bar{X}$	การศึกษา	วิทยาศาสตร์	ศิลปศาสตร์	บริหารธุรกิจ
		3.68	3.07	3.18	3.51
การศึกษา	3.68		*	*	
วิทยาศาสตร์	3.07				*
ศิลปศาสตร์	3.18				*
บริหารธุรกิจ	3.51				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่ ดังแสดงในตาราง 46 – 48

ตาราง 46 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านการบริหารจัดการ	
1. ควรมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อให้ได้เรียนตามความถนัดมากที่สุด	2
2. ควรมีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการมหาวิทยาลัยจากตัวแทนของท้องถิ่น เพื่อให้ได้ตัวแทนที่มีความรู้ความเข้าใจต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง	1
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงาน และบทบาทหน้าที่ให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและประชาชนในท้องถิ่น	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
4. การจัดแบ่งภาระงานสอนของอาจารย์ให้เหมาะสม	3
5. ควรมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	1
ด้านการวิจัย	
6. ควรเผยแพร่งานวิจัยทั้งในท้องถิ่นและหน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ	2
7. หัวข้อวิจัยควรเป็นประเด็นปัญหาของท้องถิ่น	1
8. ควรให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในท้องถิ่น	1
ด้านการบริการวิชาการ	
9. ควรสร้างเครือข่ายท้องถิ่น เพื่อเป็นศูนย์การให้บริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	1
10. บุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการควรเป็นผู้รู้ในสาขาวิชาอย่างแท้จริง	1
11. ควรกำหนดให้การบริการวิชาการ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละโปรแกรมวิชา	1
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	
12. ควรทำหน้าที่เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ เผยแพร่ และป้องกันการเสื่อมสลายของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปพร้อม ๆ กัน	1
13. ควรให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด	1

จากตาราง 46 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ควรมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อให้ได้เรียนตามความถนัดมากที่สุด ควรมีระบบการคัดเลือกคณะกรรมการมหาวิทยาลัยจากตัวแทนของท้องถิ่นเพื่อให้ได้ตัวแทนที่มีความรู้ความเข้าใจต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง และควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานและบทบาทหน้าที่ ให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและประชาชนในท้องถิ่น

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรจัดแบ่งภาระงานสอนของอาจารย์ให้เหมาะสม และควรมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ด้านการวิจัย ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าหัวข้อวิจัยควรเป็นประเด็นปัญหาของท้องถิ่น ควรให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในท้องถิ่น และควรเผยแพร่งานวิจัยทั้งในท้องถิ่นและหน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ

ด้านการบริการวิชาการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรสร้างเครือข่ายท้องถิ่นเพื่อเป็นศูนย์การให้บริการและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร บุคลากรที่เป็นผู้ให้บริการควรเป็นผู้รู้ในสาขาวิชาอย่างแท้จริง และควรกำหนดให้การบริการวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละโปรแกรมวิชา

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผู้บริหารมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรทำหน้าที่เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ เผยแพร่ และป้องกันการเสื่อมสลายของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไปพร้อมกัน และควรให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด

ตาราง 47 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ควรจัดการะงานสอนให้เหมาะสม เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	7
2. ควรกำหนดรายวิชาเลือก ให้เป็นรายวิชาที่มีประโยชน์ต่อท้องถิ่น	5
3. หลักสูตรของมหาวิทยาลัย ควรจัดให้มีความสมดุลระหว่างภูมิปัญญาสากล กับภูมิปัญญาท้องถิ่น	2
4. ควรมีการกำหนดให้ชัดเจน ว่าวิชาใดเป็นวิชาเฉพาะหรือเป็นวิชาที่ต้องเชื่อมโยงเนื้อหาหลักสูตรท้องถิ่น	1
5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร	1
ด้านการวิจัย	
6. ควรให้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย ไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น	9
7. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้พัฒนาท้องถิ่น	3
8. ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น	2
9. ควรให้ประชาชนภายในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย	1
ด้านการบริการวิชาการ	
10. บุคลากรที่ปฏิบัติงาน ควรมีความรอบรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น	2
11. ควรมีการประชาสัมพันธ์ ผลของการดำเนินงานต่อท้องถิ่นให้หน่วยงานภายนอกได้รับทราบ	2
12. ควรเพิ่มช่องทาง เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักและเข้ามาใช้บริการของมหาวิทยาลัยมากขึ้น	1
13. ควรบริการท้องถิ่นแบบไม่เสียค่าใช้จ่าย	1
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	
14. ควรให้บุคลากร นักศึกษา และประชาชนของท้องถิ่น ได้จัดกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด เพื่อเป็นการเรียนรู้และสืบทอด	1
15. ควรมีหอการแสดงเพื่อจัดแสดงวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ	1
16. ควรจัดแสดงวัฒนธรรมภูมิภาคอื่นในมหาวิทยาลัย เพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของภูมิภาคอื่น	2

จากตาราง 47 แสดงว่าอาจารย์มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่าวิชาใดเป็นวิชาเฉพาะหรือเป็นวิชาที่ต้องเชื่อมโยงเนื้อหาหลักสูตรท้องถิ่น ควรกำหนดรายวิชาเลือกให้เป็นรายวิชาที่มีประโยชน์ต่อท้องถิ่น ควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด หลักสูตรของมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีความสมดุล ระหว่างภูมิปัญญาสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร

ด้านการวิจัย อาจารย์มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรให้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้พัฒนาท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น และควรให้ประชาชนภายในท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัย

ด้านการบริการวิชาการ อาจารย์มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ควรมีความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น ควรมีการประชาสัมพันธ์ผลของการดำเนินงานต่อท้องถิ่น ให้หน่วยงานภายนอกได้รับทราบ ควรเพิ่มช่องทางเพื่อให้ประชาชนได้รู้จักและเข้ามาใช้บริการของมหาวิทยาลัยมากขึ้น และควรบริการท้องถิ่นแบบไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรให้บุคลากร นักศึกษาและประชาชนของท้องถิ่น ได้จัดกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด เพื่อเป็นการเรียนรู้ และสืบทอด ควรมีหอการแสดงเพื่อจัดแสดงวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ และควรจัดแสดงวัฒนธรรม ภูมิภาคอื่นในมหาวิทยาลัย เพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของภูมิภาคอื่น

ตาราง 48 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นรายด้าน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการกำหนดรายวิชาเลือก	10
2. ควรให้มีรายวิชาเกี่ยวกับท้องถิ่น ให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนมากขึ้น	5
3. ควรมีหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้ทำงานแล้ว	2
4. ควรจัดให้แต่ละวิชามีภาคปฏิบัติในท้องถิ่น	1
ด้านการวิจัย	
5. ควรจัดให้มีการประกวดผลงานวิจัยของนักศึกษา	3
6. ควรส่งเสริมการวิจัยด้านเทคโนโลยี	2
ด้านการบริการวิชาการ	
7. ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้บริการ	3
8. ควรเพิ่มกิจกรรมของนักศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น	2
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	
9. ควรกำหนดให้มีวันที่บุคลากรและนักศึกษาต้องแต่งชุดประจำท้องถิ่น	1
10. ควรให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวม หรือเป็นสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ ที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น	1

จากตาราง 48 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรให้มีรายวิชาเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนมากขึ้น ควรจัดให้แต่ละวิชามีภาคปฏิบัติในท้องถิ่น ควรสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการกำหนดรายวิชาเลือก และควรมีหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้ทำงานแล้ว

ด้านการวิจัย นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมการวิจัยด้านเทคโนโลยี และควรจัดให้มีการประกวดผลงานวิจัยของนักศึกษา

ด้านการบริการวิชาการ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้บริการ และควรเพิ่มกิจกรรมของนักศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรกำหนดให้มีวันที่บุคลากรและนักศึกษาต้องแต่งชุดประจำท้องถิ่น และควรให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวมหรือเป็นสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาคือ

ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร รวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม เปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร

ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม เปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และคณะที่สังกัด

ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และโดยรวม เปรียบเทียบความคิดเห็นในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร 53 คน อาจารย์ 142 คน และนักศึกษา 256 คน รวมทั้งสิ้น 541 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นข้อคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ชุด แยกตามกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร มีข้อคำถาม 74 ข้อ แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ มีข้อคำถาม 53 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีข้อคำถาม 44 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบที (t-test) และเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แบบทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษานั้น ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้าน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดีและผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการและด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

4. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. อาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบรายคู่ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ

7. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์

ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์

การอภิปรายผล

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นหน่วยงานของรัฐบาล การปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบของระบบราชการ ซึ่งบางครั้งกฎระเบียบดังกล่าว อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ดังที่สงบ ลักษณะ (2544 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงแนวทางการตอบสนองภารกิจต่อท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏคือ สถาบันราชภัฏควรมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ มีกลไกในการปรับปรุงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงหลักสูตร การปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการให้ทันเหตุการณ์ ทันเวลา มีความจับใจสามารถสนองต่อปัญหาสนองต่อความจำเป็น และความต้องการของสังคมได้อย่างทันทั่วทั้งที่ โดยไม่ผูกติดอยู่กับระเบียบข้อบังคับหรือประเพณีใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอำนาจ บาลปรีชา (2548 : ออนไลน์)

ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา พบว่าสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ควรปรับปรุงกฎระเบียบ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน และควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมสอดคล้องต่อความต้องการของหน่วยงานต่างๆ

นอกจากนี้การเป็นหน่วยงานของรัฐบาลยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ซึ่งจากการศึกษา ข้อมูลจากกองแผนงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่ามหาวิทยาลัยมีรายได้หลักจาก งบประมาณแผ่นดิน และรายได้อื่นจากค่าบำรุงการศึกษาที่เรียกเก็บจากนักศึกษา ซึ่งยังไม่เพียงพอ ต่อภารกิจเพื่อท้องถิ่นในทุกด้าน ดังที่เรืองเดช วงศ์หล้า (2547 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่าการได้รับ งบประมาณที่จำกัดจากรัฐบาล ทำให้แต่ละสถาบันพยายามดิ้นรนแข่งขันเพื่อแสวงหาทรัพยากร ที่จะนำมาจัดการศึกษา เป็นภาวะที่ผลักดันให้สถาบันแต่ละแห่งกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษา ที่มุ่งให้เกิดรายได้ โดยมองข้ามความจำเป็นและความต้องการพัฒนาของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้อง กับรายงานผลการศึกษาของมานิต บุญประเสริฐ (2546 : ก – 9) ที่พบว่ามหาวิทยาลัยของไทย ในปัจจุบันต่างเน้นให้ความสำคัญต่อความต้องการของตลาด เพื่อแสวงหารายได้มากกว่าการ แสวงหาความรู้ให้แก่สังคม

1.1 ด้านการบริหารจัดการ ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความ คิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรดิตถ์ในส่วนที่เป็นตัวแทนของผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นบุคคลภายนอก พบว่ายังขาดความ หลากหลายในสาขาอาชีพ ซึ่งหมายถึงว่าผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษายังมีไม่ครอบคลุม ทุกส่วนของท้องถิ่น ดังนั้นกรอบนโยบายของการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์ จึงไม่ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ดังที่ปรัชญา เวสารัชช์ (2543 : 36) กล่าวว่า การตัดสินใจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพ การศึกษา ต่อทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ควรเป็นการตัดสินใจที่สะท้อนความคิดเห็น หรือความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ก่อนที่จะผลักดันให้เป็นนโยบายหรือคำสั่งดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสุธรรม อารีกุล (2541 : 73) ที่พบว่าความสำเร็จของการจัดการ ศึกษาเพื่อท้องถิ่นคือการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของบุคคลในท้องถิ่น บุคคลหรือองค์กร ท้องถิ่นที่ควรที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาควรประกอบด้วยกลุ่มครูอาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งภาครัฐและเอกชน ปัญญาชน ผู้ประสบความสำเร็จ ในด้านต่างๆ เช่นนักพัฒนาชุมชน นักการเมือง นักธุรกิจ กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ผู้นำเกษตรกร ผู้นำท้องถิ่น เป็นต้น

นอกจากนั้นนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ไม่มีการคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยเท่าใดนัก และการควบคุมดูแลของผู้บริหารให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดยังทำได้ไม่เต็มที่ รวมทั้งยังขาดกิจกรรมเพื่อสร้างสำนึกและความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นให้แก่บุคลากร นโยบายและ แผนการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นจึงไม่มีการไปปฏิบัติอย่างจริงจัง การบริหารจัดการเพื่อท้องถิ่นของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จึงดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2542 : 58) กล่าวว่า การคัดเลือกผู้บริหารต้องดำเนินการอย่างพิถีพิถัน ให้ได้คนที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับงานอย่างแท้จริง มีเป้าหมายการดำเนินงานชัดเจน ตลอดจนการติดตามตรวจสอบ ก็ต้องมีเป็นระยะ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับสุพัตรา สืบประดิษฐ์ (2540 : 198) ที่ศึกษาเรื่องทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2538-2547) พบปัญหาในระบบการบริหารคือบุคลากรยังขาดความรู้ความสามารถและทักษะในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ และยังไม่สอดคล้องกับวิรัช นิลอ่างทอง (2544 : 58) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงราย พบว่า งานบริหารและงานจัดการองค์การของสถาบันอาจจะขาดประสิทธิภาพ ถ้าสถาบันขาดการติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่ามี การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรกลางของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ตัวแทนของท้องถิ่นไม่มีโอกาสเข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นหลักสูตรจึงไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ดังที่อุดม เขยกิจวงศ์ (2545 : 4) กล่าวว่าหลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของท้องถิ่นให้มากที่สุด รวมทั้งต้องเป็นหลักสูตรที่ เปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจมากระทบกับท้องถิ่นหรือภูมิสำเนาของตน ซึ่งมีความสอดคล้องกับสุพัตรา สืบประดิษฐ์ (2540 : 205) ที่ศึกษาเรื่องทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2538 - 2547) พบว่าควรมีการสำรวจและวิจัยความต้องการของท้องถิ่นว่าสมควรจะส่งเสริมและได้รับการพัฒนาไปในทิศทางใด และนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สถาบันสามารถชี้แนะสังคมได้ และยังไม่สอดคล้องกับธีรศักดิ์ อัครบวร (2544 : 64) ที่ศึกษาเรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่าสถาบันราชภัฏควรจัดการศึกษาลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น และความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำมาสร้างหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนในท้องถิ่น

นอกจากนี้การกำหนดรายละเอียดในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาลงสู่ท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และประชาชน ในท้องถิ่น มหาวิทยาลัยยังไม่ได้กำหนดเกณฑ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติอย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงยังไม่ลงสู่ท้องถิ่นเท่าที่ควร ดังที่เสริมศรี ไชยศรี (2544 : 5) กล่าวว่า การกำหนดแผนการเรียนการสอนระดับรายวิชา ควรกำหนดอย่างละเอียดให้เห็นภาพรวมการเรียนการสอนทั้งกระบวนการ แผนการ

เรียนการสอนที่กำหนดรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรจะช่วยให้การดำเนินการเรียนการสอน มีความสะดวกและชัดเจนขึ้น และพนม พงษ์ไพบูลย์ (2548 : ออนไลน์) ยังกล่าวว่าการจัดการเรียน การสอนของสถาบันราชภัฏสามารถส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นได้โดยการสอดแทรกองค์ความรู้ เกี่ยวกับท้องถิ่นในกระบวนวิชาต่างๆ ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในสังคม เพื่อจะได้ เข้าใจสังคมอย่างแท้จริง และนักศึกษาจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ (2548 : ออนไลน์) ที่ได้สรุปผลการวิจัย เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน พบว่าการจัดการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ควรให้ ชุมชนได้มีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับมีความสอดคล้องกับชีวิตจริง

1.3 ด้านการวิจัย ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็น ว่าดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีผลงานการ วิจัยเพื่อท้องถิ่นน้อยเนื่องจากมหาวิทยาลัยยังไม่มีการสร้างเครือข่ายการวิจัย หรือจัดประชุมสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ที่มีความสนใจ สภาพการดำเนินงานด้านการวิจัยโดยทั่วไป ยังไม่เป็นลักษณะของศูนย์ข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์วิจารณ์ หรือประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนยังไม่มีมีการวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นในทุกหลักสูตร รวมทั้งผลงาน วิจัยเท่าที่มียังไม่ทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจทราบ หรือยังไม่มีการนำลงปฏิบัติจริงในท้องถิ่น จึงสรุปได้ว่าการดำเนินงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ยังไม่เกิดประโยชน์ต่อ ท้องถิ่นและสะท้อนปัญหาและความต้องการจากประชาชนภายในท้องถิ่นอย่างแท้จริง การ ดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จึงอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ อมรวิรัช นาครทรรพ (2544 : 38) กล่าวไว้ว่าบทบาทของสถาบันราชภัฏจะเด่นชัดขึ้น หากมีการ ศึกษาวิจัยเรื่องของท้องถิ่นกันอย่างจริงจัง โดยการสำรวจหรือเปิดเวทีเสวนา เพื่อให้ได้ข้อมูลว่า ควรจะดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นไปในทิศทางใด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญนำ ปานข้า (2543 : 150) ที่ศึกษาเรื่องบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยรายการนี้ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี พบว่าการดำเนินงานด้านการวิจัยเพื่อท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ยังไม่สามารถนำไปใช้ในท้องถิ่นได้ เพราะได้มีการประชาสัมพันธ์เฉพาะภายในสถาบันเท่านั้น ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์ลงสู่ท้องถิ่น หรือผู้วิจัยลงไปแนะนำโดยตรง

1.4 ด้านการบริการวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริการจัดการศึกษา ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์นั้น ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้เรียนในท้องถิ่นทั้งหมดได้ เพราะมีข้อจำกัดอยู่ที่จำนวนของอาจารย์ จำนวนอาคารสถานที่

หรือต้องมีการคำนึงถึงจุดคุ้มทุนในการจัดการศึกษา และการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่นตาม สถานการณ์ที่ท้องถิ่นควรจะได้รับ เช่น การเผยแพร่ความรู้ การแจ้งเหตุเตือนภัย หรือการจัดให้มี เวทีการประชุมเสวนา มหาวิทยาลัยยังดำเนินการได้ไม่มากนัก และการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ยังไม่หลากหลายและครอบคลุมอย่างทั่วถึง ซึ่งมหาวิทยาลัยควรกำหนดกรอบภาระงานและรูปแบบ การให้บริการวิชาการ ให้ผู้ปฏิบัติได้ทราบและถือปฏิบัติอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องส่งเสริมให้บุคลากร ที่ปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จึงจะ ดำเนินงานด้านการบริการวิชาการได้อย่างหลากหลาย ตอบสนองต่อความจำเป็นและความต้องการ ของท้องถิ่นได้ ดังที่ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒพงษ์ (2545 : 77) กล่าวว่า การให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการ เลือกเรียนมากเพียงใด จะมีผลให้การพัฒนากระบวนการศึกษาของชาติให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และจรัส สุวรรณเวลา (2545 : 99) ยังกล่าวว่า การจะพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สถาบัน ต้องรองรับความจำเป็นและความต้องการวิชาการของคนตลอดชีวิต และมีผลการวิจัยของธงชัย จันทร์รุ่งเรือง (2543 : ออนไลน์) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ในการบริการชุมชน ของสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ พบปัญหาในการบริการชุมชนคือ ผู้บริหารและอาจารย์ ไม่เข้าใจ ประเพณีและวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างหลากหลาย และงานวิจัยของชนิษฐา คุณาลัย (2537 : 102) ที่ ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ในการให้บริการแก่สังคมของสถาบันเทคโนโลยี ราชมนคล วิทยาเขตเพาะช่าง พบว่ามีการบริการวิชาการแก่สังคมอยู่ในระดับปานกลาง เพราะ ผู้บริหารและอาจารย์มีภาระงานอื่นมาก และสถาบันยังไม่มีกำหนดบทบาทหน้าที่การให้บริการ ใ่ว่างชัดเจน

1.5 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา มีความคิดเห็นว่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบางส่วนมหาวิทยาลัยยังไม่มี การดำเนินงาน อย่างจริงจัง เช่น กิจกรรมด้านการรณรงค์เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเกิดความรัก ภาควุมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง การสนับสนุนให้มีการค้นคว้าวิจัยทางด้านวัฒนธรรม การ สนับสนุนให้มีการสร้างอาชีพโดยใช้ความรู้จากศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ประเภทต่าง ๆ ดังนั้นการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์ จึงยังไม่ครอบคลุมทั้งการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม เผยแพร่ และการแสวงหาความรู้โดย การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลเหล่านี้การดำเนินงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรดิตถ์จึงอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่มังกร ทองสุคติ (2548 : 85) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วัฒนธรรมและบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏว่า ต้องส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของ มรดกศิลป วัฒนธรรมไทย เพื่อการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสาน รวมทั้งพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ โบราณสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นแหล่งรายได้ของประชาชน ซึ่งมีความสอดคล้อง

กับทิพย์อนงค์ เลื่อนพุกวัฒน์ (2546 : 139) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าแนวทางการดำเนินงานเพื่อการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ควรมีวิธีที่หลากหลาย เช่น การจัดแสดง นิทรรศการ การประชุม การอภิปราย การบรรยาย และการจัดทำเอกสารเผยแพร่ เป็นต้น

2. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็น ต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

ผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความคิดเห็น แตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี และผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรดิตถ์นั้น อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี เป็นผู้วางแผนและกำหนด นโยบายในระดับสูง โดยมีคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ เป็นผู้ประสานงาน และ นำนโยบายมาสู่ปฏิบัติ บทบาทและความรับผิดชอบจึงลดหลั่นกันไปตามสายการบังคับบัญชา มุมมองในการบริหารจึงแตกต่างกันตามบทบาทนั้นด้วย ดังที่จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์; และคนอื่นๆ (2540 : 37) ได้กล่าวว่าบุคคลกระทำตามภาระ หน้าที่ตามสถานภาพ เรียกว่าการแสดงบทบาท ผู้ที่มีสถานภาพเหมือนกันย่อมแสดงบทบาทแบบเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิชิต สุรพนานนท์ชัย (2545 : 74 - 80) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการปฏิบัติ งานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม พบว่าผู้เข้าอบรมที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านต่างๆ ในการบริหารการฝึกอบรมต่างกัน

นอกจากนี้ผู้บริหารที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี มีความ คิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ในด้านการจัดการเรียน การสอน และผู้บริหารที่มีตำแหน่งคณบดี รองคณบดี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหาร ที่มีตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ในด้านการบริหารจัดการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ที่เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี เป็นผู้ที่มีตำแหน่งอาจารย์และเคยปฏิบัติงานสอน มาก่อน จึงมีประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าด้านอื่นๆ ส่วนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสายสนับสนุน และ บางหน่วยงานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็น ด้านการจัดการเรียนการสอนจึงแตกต่างกับอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และ ในขณะเดียวกันผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ เป็นผู้ที่ได้รับมอบงานเฉพาะด้าน มีโอกาสเข้าร่วม

เป็นคณะกรรมการร่วมกับผู้บริหารระดับสูงเฉพาะงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแตกต่างกับคณบดี รองคณบดี ที่ต้องรับผิดชอบงานบริหารทั่วไปและงานวิชาการ มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับผู้บริหารระดับสูง และมีส่วนร่วมในการบริหารมากกว่า มุมมองด้านการบริหารจัดการจึงแตกต่างกับผู้ที่เป็นผู้ดำเนินการและรองผู้ดำเนินการ อาจสรุปได้ว่าประสบการณ์เดิมและการมีส่วนร่วมในการบริหาร ที่แตกต่างกัน เป็นเหตุผลที่ผู้บริหารที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังที่สุชา จันท์เอม (2533 : 167) กล่าวว่า การถ้อยแถลงการเรียนรู้ หมายถึงประสบการณ์หรือการกระทำในเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำในคราวต่อไป และงานวิจัยของ Henkin และ Persson (1992 : online) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนงานวิชาการ พบว่าบุคลากรสายสนับสนุนงานวิชาการ มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยเฉพาะงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทวีศิลป์ กุลนภดล (2547 : 230) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่ามหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องพัฒนาการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในก่อน เพราะปัจจุบันบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏยังขาดโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่ควร

3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการบริหารจัดการและด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีส่วนเกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ด้วยตนเองในด้านการบริหารจัดการ และด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่างานด้านอื่นๆ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานเป็นระยะเวลานาน จึงมองเห็นสภาพการดำเนินงานได้ชัดเจนกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ดังที่โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Rogers and Shoemakers. 1971 : 22) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก จะมีความคิดเห็น ความสอดคล้อง การยอมรับ และเข้าใจในเรื่องต่างๆ แตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโอเนล (O'Neal. 1987 : 320) พบว่าผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารและยังทำงานมาก จะทำให้มีความสามารถในการปฏิบัติ และเข้าใจงานยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมพร พุ่มน (2542 : บทคัดย่อ) พบว่าบุคคลที่มีอายุงานต่างกันมีทัศนคติต่องานและองค์การแตกต่างกัน และยังเชื่อมโยงไปถึงประสบการณ์ว่าเป็นส่วนที่ทำให้บุคคลมีโอกาสรู้ ทำความเข้าใจปัญหาถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

4. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ไม่ได้มีการจำกัดบทบาทหน้าที่

ของอาจารย์โดยใช้ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นเกณฑ์ รวมทั้งการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในฐานะที่เป็นส่วนราชการ อาจารย์ทุกคนต้องปฏิบัติตน หรือดำเนินงานตามความรับผิดชอบภายใต้กฎเกณฑ์อันเดียวกัน จึงเป็นไปได้ที่ความเท่าเทียมกันในบทบาทหน้าที่ รวมทั้งการอยู่รวมกันในสภาพแวดล้อมอันเดียวกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นของอาจารย์ชายและหญิงต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ดังที่โสภณพรหม ตันตยาคม และสมบัติ วัจนะสาลิกากุล (2523 : 71) กล่าวว่าเพศชายและหญิงที่ได้รับการอบรมและได้รับการปฏิบัติที่คล้ายกัน มีโอกาสในการแสดงออกเท่ากัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนารี รมย์นุกูล (2547 : 111) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุมพบว่าอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นในด้านปัจจัยเกื้อหนุนไม่แตกต่างกัน โดยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

5. อาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยพิจารณาบทบาทหน้าที่ของอาจารย์จากคุณวุฒิและความรู้ความสามารถ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับระยะเวลาที่อาจารย์ได้เข้ามาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จะเห็นได้จากการกำหนดภาระงานสอน การเป็นผู้บริหารในระดับโปรแกรมวิชา หรือการเข้ารับการพัฒนาในด้านต่างๆ มหาวิทยาลัยจะเปิดโอกาสให้กับอาจารย์ทุกคน ซึ่งหมายถึงอาจารย์ทุกคนรับทราบข้อมูล และรับทราบขั้นตอนการดำเนินงานในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเท่าเทียมกัน การเปิดโอกาสให้อาจารย์มีส่วนร่วมในด้านต่างๆ อย่างทัดเทียมกันนี้ส่งผลให้อาจารย์ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ไม่แตกต่างกัน ดังที่จำลอง เงินดี (2545 : 382) กล่าวว่ามนุษย์ย่อมนำสิ่งที่พบเห็นมาสนับสนุนทัศนคติของตนเอง และยังมีผลการวิจัยของอำพัน อ่องเอี่ยม (2541 : 147) ที่ศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

6. อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ทุกคนยังปฏิบัติหน้าที่สอนเป็นงานหลัก ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลจำนวนของอาจารย์ต่อจำนวนของนักศึกษา พบว่าแต่ละคณะมีอัตราส่วนแตกต่างกันมาก อาจารย์ทุกคนต้องรับภาระงานสอนอย่างหนัก และส่วนหนึ่งยังต้องรับผิดชอบการสอนรายวิชากลุ่ม

การศึกษาทั่วไป ซึ่งเป็นรายวิชาที่บังคับให้นักศึกษาของทุกคนต้องเรียน กิจกรรมเพื่อท้องถิ่นที่เป็นรูปธรรมตามสาขาอาชีพของแต่ละคณะ จึงไม่ปรากฏเด่นชัดเท่าใดนัก เมื่ออาจารย์ทุกคน ต้องมีภาระงานเน้นหนักไปในทิศทางเดียวกัน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จึงไม่แตกต่างกัน ดังที่ศิริ ทิวะพันธุ์ (2548 : 108) กล่าวว่าเนื่องจากความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นจำนวนมาก ทำให้อาจารย์ทั้งหลายต้องมีการสอนอย่างหนัก จนไม่สามารถทำงานด้านอื่นๆ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ได้ และงานวิจัยของศิริวรงค์ ปทุมมาศ (2543 : 71) ที่ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 6 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชายและหญิงอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน ได้รับการบริการและมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยทัดเทียมกัน คือนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรเดียวกัน มหาวิทยาลัยจะจัดให้เรียนอยู่ในกลุ่มเดียวกันจนตลอดหลักสูตร รวมทั้งเปิดโอกาสนักศึกษาทุกคนเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมในรูปแบบเดียวกัน และรับทราบข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเหมือนกัน เมื่อนักศึกษาชายและหญิงมีการรับรู้เรื่องต่างๆ และอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์จึงไม่แตกต่างกัน ดังหลักการทางจิตวิทยาซึ่งสุชา จันท์ธอม (2533 : 239) กล่าวว่าอิทธิพลของกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อแนวความคิดและการให้เหตุผลผล และผลการวิจัยของจิตติมา จ้อยเจือ (2547 : 99) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

8. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 7 รายละเอียดแต่ละด้านคือ

นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรต่างๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีกิจกรรมการเรียนการสอนสู่ท้องถิ่นแตกต่างกัน คือหลักสูตรทุกหลักสูตรของสาขาวิชาการศึกษา มีเนื้อหาวิชาที่มีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาออกไปประกอบวิชาชีพครู และมีกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับ

สถานศึกษาภายในท้องถิ่น นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาจึงมีโอกาสได้สัมผัสกับสภาพการณ์ต่างๆ ของท้องถิ่นอย่างแท้จริงทุกคน ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีเนื้อหาวิชาเน้นทางด้านวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อท้องถิ่นทำได้โดยการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนสาขาวิชาศิลปศาสตร์มีเนื้อหาวิชาเน้นด้านศิลปะแขนงต่างๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อท้องถิ่นคือกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นต้น นอกจากนี้หลักสูตรของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ไม่ได้กำหนดให้นักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์ภายในท้องถิ่น นักศึกษาจึงมีโอกาสสัมผัสกับท้องถิ่นน้อยกว่านักศึกษาสาขาการศึกษา ซึ่งการที่นักศึกษาได้ออกไปฝึกประสบการณ์ภายในท้องถิ่น เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทราบข้อมูลและมีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่นในด้านต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังที่ประเวศ วะสี (2534 : 24) กล่าวว่ามหาวิทยาลัยควรกำหนดให้นักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ปฏิบัติงานภาคสนามในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ความเป็นจริงของท้องถิ่น ได้รู้จักกับปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ดังนั้นการที่นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนต่างกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาสาขาการศึกษา กับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวรพงศ์ ปทุมมาศ (2543 : 72) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และผลงานวิจัยของ บุญเลิศ จันทรไสย (2544 : 213) ที่ประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นด้านทักษะการสอนแตกต่างกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

นอกจากนี้นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเมื่อพิจารณาตามสายอาชีพแล้ว การศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนคือให้นักศึกษาออกไปเป็นนักธุรกิจ กิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมสู่ท้องถิ่นจึงเป็นลักษณะการอุตสาหกรรม เช่น กิจกรรมธุรกิจจำลอง การจัดแสดงสินค้า รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษามีคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อธุรกิจแขนงต่างๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้หลักสูตรสาขาวิชาบริหารธุรกิจได้จัดให้มีขึ้นภายในมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาดำเนินงานร่วมกันและทำงานร่วมกับบุคคลอื่นภายในท้องถิ่น ดังนั้น นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจจึงมีโอกาสได้ทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นโดยทั่วถึงกัน ซึ่งแตกต่างกับผู้เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ที่ลักษณะของกิจกรรมเพื่อท้องถิ่น นักศึกษาต้องออกสู่ท้องถิ่นโดยตรง และส่วนมากอยู่ในภาคเกษตร และกิจกรรมเหล่านี้

มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอยู่ไม่มากนัก โอกาสที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นจึงมีน้อย ซึ่งเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 77) กล่าวว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของสาขาการบริหารธุรกิจควรเจาะจงให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นได้ เช่น หลักสูตรทางด้านการบริหารจัดการพืชผลทางการเกษตร เป็นต้น และงานวิจัย ของนนทยา ผิวงาม (2540 : 122) ที่มีข้อเสนอแนะจากงานวิจัยเรื่องทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม ของมหาวิทยาลัยอีสานเหนือว่า คณะวิทยาการจัดการควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทั้งในท้องถิ่นและในเขตอุตสาหกรรมอื่น เพื่อนักศึกษาจะได้ศึกษาจากประสบการณ์จริงเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต ซึ่งจากเหตุผลต่างๆ ดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ กับ นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในครั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยควรดำเนินการในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่น ให้ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน โดยการกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และกำหนดหน่วยงาน บทบาทหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน ควรให้มีการประชุมวางแผนการทำงานเพื่อท้องถิ่นร่วมกันในระดับจังหวัด มีการชี้แจงให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ โดยการเผยแพร่บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นผ่านสื่อต่างๆ ควรจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อบริการข้อมูลของท้องถิ่น ควรเปิดโอกาสให้ตัวแทนท้องถิ่นและผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านต่างๆ อย่างทั่วถึงทุกระดับ ควรมีการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ และผู้บริหารต้องตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายอย่างใกล้ชิด

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยควรนำผลการศึกษาความต้องการหรือ ทิศทางที่ท้องถิ่นควรจะได้รับมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งให้มีตัวแทนของท้องถิ่น เข้ามาร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ควรกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อท้องถิ่นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติอย่างชัดเจน ควรจัดการะงานสอนของอาจารย์ให้เหมาะสม เพื่อให้อาจารย์ดำเนินงานสอนและจัดกิจกรรมเพื่อท้องถิ่นได้อย่างครบถ้วน ควรจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้นักศึกษาแต่ละสาขามีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

สามารถนำความรู้ในวิชาชีพประยุกต์ลงสู่ท้องถิ่นได้ และควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านการจัดการเรียนการสอนให้กับบุคลากรอื่นๆ ทุกระดับทราบอย่างทั่วถึงกัน

3. ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์หรือบุคลากรทำการวิจัยเพื่อท้องถิ่นโดยการกำหนดสัดส่วนภาระงานอย่างชัดเจน ควรให้อาจารย์และนักศึกษาทำวิจัยเพื่อท้องถิ่นในกิจกรรมการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตร หัวข้อการวิจัยควรเป็นประโยชน์และมีการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในท้องถิ่น และควรทำให้มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น

4. ด้านการบริการวิชาการ ควรศึกษาความต้องการและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ควรพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ หรือนักวิชาการให้มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ควรให้อาจารย์และนักศึกษามีส่วนร่วมในการให้บริการวิชาการตามหลักสูตรที่เรียน ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานด้านการบริการวิชาการให้ชัดเจน ควรให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ และรับแจ้งความต้องการของท้องถิ่น ควรดำเนินการหรือให้ความร่วมมือจัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาให้ท้องถิ่น ควรเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาหรือชี้แนะเมื่อเกิดภาวะวิกฤตขึ้นในท้องถิ่น และควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารลงสู่ท้องถิ่น โดยใช้สื่อในรูปแบบที่หลากหลาย

5. ด้านการทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมให้ครอบคลุม ทั้งการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ควรส่งเสริมให้บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมทั้งให้มีการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมร่วมกันกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น ควรสนับสนุนประชาชนให้มีการสร้างอาชีพโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ควรกำหนดให้การทำทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นภารกิจรวมอยู่ในภารกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย ในสัดส่วนที่มีความเหมาะสม และควรมีการเผยแพร่ข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม ผ่านสื่อประเภทต่างๆ อย่างหลากหลาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อท้องถิ่น สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย
2. ควรศึกษาความต้องการการบริการวิชาการ จากบุคลากรกลุ่มต่างๆ ในท้องถิ่น
3. ควรศึกษาสภาพแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจของท้องถิ่น เพื่อนำมาเป็นแนวทางเพื่อวางแผนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
4. ควรศึกษาความคาดหวังของนักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ หรือองค์กรอื่น ๆ ในท้องถิ่น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.thaiedresearch.org>. วันที่สืบค้น 15 กันยายน 2548.
- กาญจนา แก้วเทพ. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาบ้านกับเมือง*. ม.ป.พ.
- กาญจนา บุญส่ง. (2542). *หลักการสอน*. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). *มหาวิทยาลัยที่ทางแยก*. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมิเดีย.
- _____. (2543). *จอมปราชญ์นักการศึกษา : สังเคราะห์ วิเคราะห์ และประยุกต์แนวพระราชดำริด้านการศึกษาและการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมิเดีย.
- กุลพล พลวัน. (2541). *รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.....ประเด็นเสรีภาพทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ชนิษฐา คุณาลัย. (2537). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง*. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส สุวรรณเวลา; และคนอื่นๆ. (2540). *บนเส้นทางอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. ราชภัฏกรุงเก่า*. 8(15) : 99.
- จิตติมา จ้อยเจือ. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการสอนของอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้*. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตจำนงค์ กิติกิริติ; และ ชัยวัฒน์ สิทธิภราดร. (2536). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: คุณพินอักษรกิจ.
- จิรพรรณ กาญจนจิตร. (2523). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จำนง อติวัฒนสิทธิ์; และคนอื่นๆ. (2540). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำลอง เงินดี. (2545). *จิตวิทยาชุมชน*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- ฉัตรนาพร พรหมมา. (2548). *การวิจัยเพื่อท้องถิ่น: บทบาทสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาเชิงรุก*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://library.uru.ac.th>. วันที่สืบค้น 17 กันยายน 2548.

- เจลิยว บุรีรัตน์. (2548). **ปัญหาเรื่องความคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นใน พ.ร.บ. ใหม่**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://library.uru.ac.th>. วันที่สืบค้น 17 กันยายน 2548.
- ชมพูนุท วราศิริระ. (2548). **การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย สาขาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ**. ปรินิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี ถวิลพิพัฒน์กุล. (2541). **กระบวนการเป็นเมืองกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศไทยกำลังพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ วรเทพพิพัฒน์. (2545). **อำนาจอิสระของมหาวิทยาลัยในการบริหารงานวิชาการและงานทั่วไป: อำนาจอิสระของการบริหารมหาวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทวีศิลป์ กลุณภาดล. (2547). **การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดี สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. ปรินิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์อนงค์ เลื่อนพุกวัฒน์. (2546). **รูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา**. ปรินิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย จันทรรุ่งเรือง. (2543). **การบริการชุมชนของสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์**. (ออนไลน์). วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. (การพัฒนาสังคม). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. แหล่งที่มา: <http://websis.kku.ac.th/abstract/thesis/mart/socd/2543/socd/430029t.html>. วันที่สืบค้น 22 สิงหาคม 2548.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2540). **กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาเพื่อพัฒนารัพยากรมนุษย์**. ภูเก็ต: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- _____. (2544). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต**. ภูเก็ต: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- นันทิยา ผิวงาม. (2540). **ทัศนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ**. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นารี รมย์นุกูล. (2547). **ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม**. ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บวรศักดิ์ สุวรรณโณ. (2544). **ธรรมาภิบาลกับระบบอุดมศึกษาไทย**. วารสาร สออ.
ประเทศไทย. 4(1) : 11
- บุญนำ ปานขำ. (2543). **บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น: การวิจัย**
รายการณีสถาบันราชภัฏเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (วิจัยการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญนาค ดีวกุล. (2543). **ชนบทไทย : การพัฒนาสู่ประชาสังคม**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญเลิศ จันทน์ไธย์. (2544). **การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์**
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ใน
เอกสารสรุปการสัมมนาวิชาการประจำปี 2544 เรื่องการวิจัยสถาบันกับการปฏิรูป
การเรียนรู้. หน้า 213. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2543; กรกฎาคม). **ตัวชี้วัดการบริหารกิจการที่ดีในมหาวิทยาลัย**.
วารสารการศึกษานอกโรงเรียน. 3(8) : 35.
- ประกอบ คุณรัตน์. (2537). **ทิศทางการอุดมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า**. ใน
รวมบทความวิชาการ. หน้า 14 – 30. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ประเทือง ภูมิภักตราคม. (2548). **ทอฝันมหาวิทยาลัยราชภัฏ**. ใน **ทอฝันราชภัฏมหาวิทยาลัย**
เพื่อท้องถิ่น. หน้า 108 -114. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- ประเวศ วะสี. (2534). **การจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น: สถาบันราชภัฏ ศูนย์ศึกษาและปฏิบัติ**
ใน การอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. หน้า 24 - 34. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2538). **บนเส้นทางชีวิต**. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- ปราโมทย์ นาคธรรมพ; และคนอื่นๆ. (2545). **ผ่านทางต้นปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ:
วิถีทรรศน์.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2548). **บันทึกปลัดกระทรวงศึกษาธิการ การปฏิรูปสถาบันราชภัฏ**
เพื่อให้เป็นสถาบันเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/web-panom/article-panom/book-panom10.htm>. วันที่สืบค้น
7 ธันวาคม 2548.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2542). **เพื่อความเข้าใจในสาระและกระบวนการของการอุดมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2544). ผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล. ใน **รวมบทความทางวิชาการ**. หน้า 34 - 38. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2542). **การบริหารจัดการอุดมศึกษา หลักและแนวทางตามแนวปฏิรูป**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ไพสิฐ พรหมรักษา. (2542). **การศึกษากับการพัฒนาชุมชน**. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ไพสิฐ พรหมรักษา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สินี กะวิ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. เมื่อ 4 สิงหาคม 2547.
- มังกร ทองสุตติ. (2548). ฟาประทานสถาบันราชภัฏ. ใน **ทอฝันราชภัฏมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น**. หน้า 108 -114. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- มานิต บุญประเสริฐ; และคนอื่นๆ. (2546). **รายงานผลการศึกษาโครงการวิจัยและพัฒนา ระบบบริหารจัดการอุดมศึกษา รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี . (2527). **การติดตามประเมินผลงานการพัฒนาชุมชนการบริหารงานพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2545**. (2545). กรุงเทพฯ: สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). **ปฏิวัติการศึกษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: มติชน.
- เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์. (2544). **ราชภัฏมหาวิทยาลัยของประชาชน**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- เรืองเดช วงศ์หล้า. (2547). **ราชภัฏ:ทางเลือกสู่มหาวิทยาลัยท้องถิ่น**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://library.uru.ac.th>. วันที่สืบค้น 18 กรกฎาคม 2547.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2534, มีนาคม-เมษายน). มหาวิทยาลัยกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม. **สารพัฒนาคนอาจารย์**. 4(2) : 10.
- วิชัย ตันศิริ. (2544). **โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต แนวคิดสำคัญของการปฏิรูปในพระราชบัญญัติการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). **การพัฒนาหลักสูตรฐานต่อที่ท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์ดิสคัฟเวอรี.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2543). **วิสัยทัศน์การศึกษา**. กรุงเทพฯ: เอสอาร์พรินติ้ง.

- วิจิต สุรพนานนท์ชัย. (2545). **ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม: กรณีศึกษาบริษัทกรุงเทพการไฟฟ้าจำกัด**. ปรินิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2544). **ทางรอดของประเทศไทย ปฏิวัติกรอบวิธีคิดและระบบการเรียนรู้ใหม่**. กรุงเทพฯ: เรือนปัญญา.
- วิรัช นิลอ่างทอง. (2544). **ปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ชัย นิธิภูวดี และคณะ. (2544). **รายงานการวิจัยเรื่องการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมของต่างประเทศ (Service Learning)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศิริ ทิวะพันธุ์. (2544). **มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น. ราชภัฏกรุงเก่า**. 7(14) : 3.
- _____. (2548). **ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ. ใน ทอฝันราชภัฏมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น**. หน้า 108 -114. นครสวรรค์: รีมปีงการพิมพ์.
- ศิริวรงค์ ปทุมมาศ. (2543). **การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา**. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานแผนและพัฒนา. (2545). **แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 (แผนกลยุทธ์และปฏิบัติการ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์**. อุตดิตถ์: สำนักงานแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สงบ ลักษณะ. (2544). **มหาวิทยาลัยราชภัฏภารกิจที่ท้าทาย**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://moe.go.th/main2/article/duty_dare.htm. วันที่สืบค้น 12 มิถุนายน 2548.
- สนธยา พลศรี. (2537). **กระบวนการพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.
- สมพร เทพสิทธา. (2539). **การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม และการพัฒนาคน ศาสนากับการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- _____. (2542). **การพัฒนาหมู่บ้านตามอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง**. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.

- สมบัติ คชสิทธิ์. (2544, กันยายน). การปฏิรูปการเรียนรู้ : แนวทางการจัดการเรียนการสอน
ระดับอุดมศึกษา (5Ps Approach). *เพชรสารวิชาการ*. (2) : 33.
- สายหยุด จำปาทอง. (2544, กรกฎาคม-ธันวาคม). ความเป็นอุดมศึกษาของราชภัฏ
โอกาสและสิ่งที่ท้าทาย. *ลานปัญญา*. 2(4) : 4.
- สิทธิชัย หาญสมบัติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, สินี กะวิ เป็นผู้สัมภาษณ์, ทีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
เมื่อ 4 สิงหาคม 2547.
- สุชา จันทรเฒ. (2533). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุธรรม อารีกุล. (2541). *รายงานการวิจัยประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ..
ประเด็นการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุพัทธา สืบประดิษฐ์. (2540). *ทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2538-2547)*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
(การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.
- สุรพล นิติไกรพจน์; และ เอกศักดิ์ คงตระกูล. (2545). *ทำไมการปฏิรูปการศึกษา
ต้องทำทั้งระบบ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- โสภภาพรณ ดันตยาคม; และสมบัติ วัจนะสาลิกากุล. (2523). *ลักษณะนิสัยระดับอุดมศึกษา
และแนวโน้ม*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เสริมศรี ไชยสาร. (2544, พฤษภาคม-มิถุนายน). หลักสูตรและการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.
กองบริการการศึกษา. 12(91) : 5.
- เสรี พงศ์พิศ. (2545). *แผนแม่บทชุมชน ประชาพิสัยและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญาไท.
- สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา. (2543). *วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษา ของแผนพัฒนา
การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ:
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *สรุปสาระสำคัญ แนวทางการปฏิรูป
การศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2543). *ทิศทางของสถาบันราชภัฏ*. ม.ป.พ.
- _____. (2545). *ราชภัฏ: การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ท้องถิ่นตามแนว
พระราชดำริ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.rajabhat.ac.th/raj1/A2.HTM>.
วันที่สืบค้น 21 ธันวาคม 2547.
- อมรวิรัช นาครทรรพ. (2544). *ความคิดในการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในรอบทศวรรษ*.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- อัจฉรา โพธิยานนท์. (2539). *การศึกษากับการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- อานันท์ ปันยารชุน. (2542). ธรรมชาติของมหาวิทยาลัย. ใน *บทความประกอบการประชุมสัมมนา เรื่องการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย*. หน้า 11 – 22. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เขยกิจวงศ์. (2545). *หลักสูตรท้องถิ่นยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- อุดมสิทธิ์ จิตรวิจารณ์. (2545). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างยั่งยืนของสถานศึกษาและชุมชนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาเขตการศึกษา 1 : กรอบแนวคิดและข้อเสนอเพื่อการวิจัย. *วารสารวิชาการ*. 5(12) : 31.
- อดุลย์ วิริยะเวชกุล. (2541). *บันทึกบัณฑิตศึกษา 3*. กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.
- อุมาพร พุ่มน. (2542). *การศึกษาก้าวไกลเป็นทีมของอาจารย์: การวิจัยรายกรณีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อานวย บาลปริชา. (2544?). *สภาพแวดล้อมของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา*. (ออนไลน์). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. แหล่งที่มา: <http://www.thaiedresearch.org>. วันที่สืบค้น 16 กันยายน 2548.
- อำพัน อ่องเอี่ยม. (2541). *สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- Beauchamp, George A. (1981). *Curriculum Theory*. 4th ed. Itasca, Illinois : F.E. Peacock Publisher.
- Feldman, K.A. (1987). Research Productivity and Scholarly Accomplishment of College Teachers as Related to Their Instructional Effectiveness : **A Review and Exploration, Research in Higher Education**.
- Folscher, A ; Krachik , W & Shapiro ,I. (2000). *Transparency and Participation in the Budget Process South Africa : A Country Report*. Available : http://www.idasa.org.za/final/publications/bis_transparency_full.htm.
- Henkin , Alan B; Persson, D. (1992). *Faculty as Gatekeeper: Non-Academic Staff Participation in University Governance*. (CD-ROM) Available Periodical.

Rogers, E V. and Shoemakers, F. (1971). ***Communication of Innovations : A Cross Cultural Approach***. New York: The Free Press.

O'Neal, Saudra Worrall. (1987, March). Classifying job Characteristics of Educational Administrators : An Examination of Satisfactory and Motivators. ***Dissertation Abstracts International***. 47(7) : 320.

O'Neil, Mary (ed.). (1996). ***Learners' Dictionary***. England: Harper Collins. Publishers.

Sergiovanni, T. (1990). Adding Value to Leadership Gets Extraordinary Results. ***Educational Leadership***. 47(8) : 23 - 27.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจเครื่องมือในการวิจัย

บันทึกเชิญอาจารย์สุพรรณ ตั้งสมรพงษ์

อาจารย์เชิญอาจารย์อรรณพ โพธิสุข

บันทึกเชิญอาจารย์ราชันย์ จันทิมา

บันทึกเชิญอาจารย์สุบิน แก้วยัง

บันทึกเชิญอาจารย์ธีรศักดิ์ อัครบวร

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชื่อ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ ดร. อรรณพ โพธิสุข
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์
และอาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ ดร. ราชันย์ บุญธิมา
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุบิน แก้วยัง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
และคณบดีคณะครุศาสตร์
สังกัด คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

5. ชื่อ รองศาสตราจารย์ธีรศักดิ์ อัครบวร
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
และคณบดีคณะครุศาสตร์
สังกัด คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกถึงมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
(สำหรับผู้บริหาร)

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน
ทุกคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี
- ☐ คณบดี รองคณบดี
- ☐ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

2. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร

- ☐ น้อยกว่า 5 ปี
- ☐ 5 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงที่กำลังดำเนินงานอยู่มากที่สุดเพียงช่องเดียว
ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาทั้ง 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมากที่สุด

ข้อ	ด้านการบริหารจัดการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	นโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน					
2	นโยบายของมหาวิทยาลัยมีความสอดคล้อง กับความต้องการของท้องถิ่น					
3	มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ตัวแทนของท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น					
4	ตัวแทนของท้องถิ่นเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย					
5	ตัวแทนของท้องถิ่นที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยมาจากหลากหลายอาชีพครอบคลุมทุกองค์กร ในท้องถิ่น					
6	หน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายการ ดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา เพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย					
7	ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจท้องถิ่น					
8	ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานเพื่อท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อ	ด้านการบริหารจัดการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
9	มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมในการสร้างสำนึกและความเข้าใจให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อท้องถิ่น					
10	มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น					
11	มหาวิทยาลัยได้รับความสนับสนุนจากหน่วยงานระดับอำเภอและจังหวัดในการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น					
12	มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมวางแผนการทำงานเพื่อท้องถิ่นร่วมกันในระดับจังหวัด					
13	มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณไว้เป็นการเฉพาะสำหรับการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น					
14	มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นจากองค์กรต่างๆ ภายในท้องถิ่น					
15	มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการนำงบประมาณไปใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น					
16	กฎระเบียบเกี่ยวกับการออกไปปฏิบัติราชการเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนต่างๆ มีความเหมาะสม					
17	มหาวิทยาลัยมีการพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษสำหรับผู้สร้างผลงานหรืออุทิศตนลงไปปฏิบัติงานในท้องถิ่น					
18	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้เยาวชนในท้องถิ่นเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถาบันโดยสนับสนุนทุนการศึกษา					
19	มหาวิทยาลัยมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาตรงเพื่อเปิดโอกาสให้แก่คนในท้องถิ่น					
20	มหาวิทยาลัยกำหนดแผนการรับนักศึกษาโดยพิจารณาตามความต้องการของท้องถิ่น					
21	มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโครงการพิเศษต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น					
22	มหาวิทยาลัยเผยแพร่บทบาทหน้าที่เพื่อท้องถิ่นให้หน่วยงานภายนอกได้ทราบ					
23	มหาวิทยาลัยมีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อบริการประชาชนภายในท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
24	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นในระดับประเทศ					
25	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในระดับท้องถิ่น					
26	การพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยคำนึงถึงความต้องการและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ					
27	ตัวแทนขององค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร					
28	หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่น					
29	มหาวิทยาลัยกำหนดให้แต่ละวิชาเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาลงไปสู่ท้องถิ่น					
30	มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเลือกรายวิชาหรือเลือกวันเวลาเรียนได้ตามความต้องการ					
31	มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีบุคคลในท้องถิ่นผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ตรงในแต่ละสาขาอาชีพมาร่วมสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง					
32	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาออกไปสัมผัสกับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน					
33	มหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น					
34	มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ภายในท้องถิ่น ใช้สถานประกอบการเป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นสถานที่ฝึกงานของนักศึกษา					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
35	มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนากิจการวิจัยเพื่อท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน					
36	มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น โดยให้ทุนอุดหนุนการวิจัย					
37	มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้อาจารย์ลงพื้นที่ทำการวิจัยโดยไม่นับเป็นวันลาและไม่เสียสิทธิในการพิจารณาความดีความชอบ					
38	มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น					
39	มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นในหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่นักศึกษาเรียน					
40	มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณไว้เป็นการเฉพาะสำหรับการทำวิจัยในท้องถิ่น					
41	มหาวิทยาลัยจัดหาทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นโดยขอความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก					
42	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารในระดับศูนย์หรือสำนัก					
43	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น					
44	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารสามารถปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
45	มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น					
46	มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัย เพื่อสนับสนุนและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยท้องถิ่น					
47	มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสพการณ์การวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น					
48	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่งานวิจัยลงสู่ท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการบริการวิชาการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
49	มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายด้านการบริการวิชาการ สำหรับท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน					
50	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการทางวิชาการ แก่ท้องถิ่นในระดับศูนย์หรือสำนัก					
51	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น เป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น					
52	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น สามารถดำเนินงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
53	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่รับผิดชอบ					
54	มหาวิทยาลัยมีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า หาความรู้และประสานงานด้านความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น					
55	มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ตามคำร้องขอของประชาชนในท้องถิ่น					
56	มหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตและให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ ให้กับประชาชนในท้องถิ่น					
57	มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น					
58	มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาหรือชี้แนะ เมื่อเกิดภาวะวิกฤตในท้องถิ่น					
59	มหาวิทยาลัยสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีโอกาใช้ทรัพยากรต่างๆ ของมหาวิทยาลัย โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย					
60	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารลงสู่ท้องถิ่นโดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
61	มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจน					
62	มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
63	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นในระดับศูนย์หรือสำนัก					
64	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้ที่มีความรู้และเข้าใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
65	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสามารถดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ					
66	มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นร่วมกันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย					
67	มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนและร่วมมือกับหน่วยงานอื่นภายนอกจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
68	มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษาและประชาชนมีความรัก และภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
69	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
70	มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมขอท้องถิ่นในเทศกาลต่าง ๆ					
71	มหาวิทยาลัยเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ					
72	มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น					
73	มหาวิทยาลัยสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
74	มหาวิทยาลัยสนับสนุนช่วยเหลือประชาชน ในการสร้างอาชีพโดยใช้ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

(สำหรับอาจารย์)

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน
ทุกคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถาบัน

☐ น้อยกว่า 15 ปี

☐ 15 ปี ขึ้นไป

3. คณะวิชาที่สังกัด

☐ คณะครุศาสตร์

☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

☐ คณะวิทยาการจัดการ

☐ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

☐ คณะเกษตรศาสตร์และสิ่งแวดล้อม

☐ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงที่กำลังดำเนินงานอยู่มากที่สุดเพียงช่องเดียว
ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาทั้ง 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมากที่สุด

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ท้องถิ่นในระดับประเทศ					
2	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ในระดับท้องถิ่น					
3	การพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัย คำนึงถึงความต้องการ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสำคัญ					
4	ตัวแทนขององค์กรท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร					
5	หลักสูตรมีจุดมุ่งหมาย ให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่น					
6	หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาต้องทำการวิจัย ทำโครงการ หรือศึกษาหัวข้อพิเศษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น					
7	รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น มีบรรจุอยู่ในแต่ละหลักสูตร ของมหาวิทยาลัย					
8	อาจารย์ผู้สอนมีแนวการสอน โดยเชื่อมโยงเนื้อหาวิชา ลงไปสู่ท้องถิ่น					
9	อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษา ลงสัมผัสกับสภาพที่แท้จริงของท้องถิ่น					
10	มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาต้องฝึกงานกับหน่วยงาน ภายในท้องถิ่น					

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
11	มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันระหว่าง อาจารย์ นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น					
12	มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีบุคคลในท้องถิ่น ผู้ที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ตรงในแต่ละสาขาอาชีพมาร่วมสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง					
13	มหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น					
14	การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เอื้อให้นักศึกษาเลือกวิชาเรียน และวัน เวลา ได้ตามความต้องการ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
15	มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนการพัฒนการวิจัยเพื่อท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน					
16	มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมการทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่น โดยให้ทุนสนับสนุนการวิจัย					
17	มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยจัดหาแหล่งทุนจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย					
18	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้อาจารย์ลงพื้นที่ไปทำการวิจัย โดยไม่นับเป็นวันลา และไม่เสียสิทธิในการพิจารณาความดีความชอบ					
19	มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น					

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
20	มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่นในหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เรียน					
21	มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น ในระดับศูนย์หรือสำนัก					
22	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น เป็นผู้มีความรู้และเข้าใจท้องถิ่น					
23	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการวิจัยและบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อท้องถิ่น สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
24	มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นศูนย์รวมข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลให้แก่ท้องถิ่น					
25	มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายด้านการวิจัย เพื่อสนับสนุนและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการวิจัยเพื่อท้องถิ่น					
26	มหาวิทยาลัยมีการจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์การทำวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น					
27	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานวิจัยลงสู่ท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการบริการวิชาการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
28	มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนงานด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นอย่างชัดเจน					
29	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานด้านการบริการวิชาการแก่ท้องถิ่นในระดับศูนย์หรือสำนัก					
30	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการบริการวิชาการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจท้องถิ่น					
31	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการบริการวิชาการสามารถปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อ	ด้านการบริการวิชาการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
32	มหาวิทยาลัยมีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้และประสานงานด้านความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น					
33	มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น					
34	มหาวิทยาลัยมีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น					
35	มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่น					
36	มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา หรือชี้แนะเมื่อเกิดสภาวะวิกฤตในท้องถิ่น					
37	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้ประชาชนภายในท้องถิ่น มีโอกาสใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย					
38	มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้ข้อมูลข่าวสารลงสู่ท้องถิ่น โดยใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
39	มหาวิทยาลัยมีนโยบายและแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน					
40	มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
41	มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในระดับศูนย์หรือสำนัก					
42	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					

ข้อ	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
43	ผู้บริหารหน่วยงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสามารถปฏิบัติงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
44	มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ของมหาวิทยาลัย					
45	มหาวิทยาลัยสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก จัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
46	มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นในเทศกาลต่าง ๆ					
47	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
48	มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาและประชาชนมีความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
49	สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยแสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น					
50	มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ					
51	มหาวิทยาลัยมีการค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
52	มหาวิทยาลัยสนับสนุน ช่วยเหลือประชาชน ในการสร้างอาชีพโดยใช้ความรู้จากศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
53	มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่น

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

(สำหรับนักศึกษา)

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน
ทุกคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. สาขาวิชาที่เรียน

☐ สาขาวิชาการศึกษา

☐ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

☐ สาขาวิชาศิลปศาสตร์

☐ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อท้องถิ่นของ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงที่กำลังดำเนินการอยู่มากที่สุดเพียงช่องเดียว ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาทั้ง 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ตรงกับการดำเนินงานอยู่จริงมากที่สุด

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปสร้างอาชีพ ภายในท้องถิ่นได้					
2	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาให้ท้องถิ่นได้					
3	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น					
4	โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ตรงกับความต้องการของนักศึกษา					
5	นักศึกษาแต่ละโปรแกรมวิชาต้องทำการค้นคว้าวิจัย ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น					
6	รายวิชาที่ศึกษาในหลักสูตรมีเนื้อหาเกี่ยวกับ สภาพและเรื่องทั่วไปของท้องถิ่น					
7	รายวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักศึกษาลงไปสัมผัสกับสภาพที่แท้จริงของท้องถิ่น					
8	การเรียนในแต่ละรายวิชา มีการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชา ลงไปสู่ท้องถิ่น					
9	นักศึกษาฝึกงานกับหน่วยงานภายในท้องถิ่น ในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ					
10	การเรียนการสอนแต่ละรายวิชา มีผู้มีความรู้และประสบการณ์ ที่เป็นบุคคลในท้องถิ่นมาร่วมสอน					

ข้อ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
11	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ และมีวิธีการสอน ให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของท้องถิ่น					
12	นักศึกษาสามารถเลือกรายวิชาเรียน หรือเลือกวันเวลาเรียน ได้ตามความต้องการ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
13	นักศึกษาทำการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น ในหัวข้อที่มีความ สัมพันธ์กับหลักสูตรที่เรียน					
14	นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เรื่องของท้องถิ่นจากหน่วยงาน ด้านวิจัยและบริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย					
15	นักศึกษาได้รับความรู้และข้อมูลของท้องถิ่นจากหน่วยงาน ด้านการวิจัยและบริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย					
16	นักศึกษาได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือเรื่องการวิจัย เกี่ยวกับท้องถิ่นจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย					
17	นักศึกษามีการนำผลการวิจัย ลงไปสู่การปฏิบัติในท้องถิ่น					
18	นักศึกษาได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ ในการนำเสนอผลงานการวิจัยของนักศึกษาลงสู่ท้องถิ่น					
19	มหาวิทยาลัยส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาทำงานวิจัย เพื่อท้องถิ่น โดยให้ทุนสนับสนุน					
20	มหาวิทยาลัยเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นของนักศึกษา โดยการจัดแสดงนิทรรศการผลงานของนักศึกษา					
21	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ด้านการวิจัย โดยการจัดแสดงนิทรรศการผลงาน ของนักศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ					

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
22	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่นโดยเป็นผู้ช่วยอาจารย์หรือช่วยบุคลากรด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย					
23	มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยลงสู่ท้องถิ่นโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการบริการวิชาการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
24	มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ตามความรู้ความสามารถของนักศึกษา					
25	นักศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากหน่วยงานที่รับผิดชอบภายในมหาวิทยาลัย					
26	มหาวิทยาลัยสนับสนุนการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดสรรงบประมาณให้ตามความเหมาะสม					
27	มหาวิทยาลัยสนับสนุนการให้ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก					
28	นักศึกษาสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรที่เรียน จากโครงการอบรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย					
29	มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่เป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาค้นคว้า					
30	มหาวิทยาลัยมีการจัดแสดงนิทรรศการความรู้ในด้านต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย					
31	มหาวิทยาลัยมีการจัดแสดงนิทรรศการความรู้ในด้านต่าง ๆ ตามสถานที่หรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย					
32	มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านวิชาการโดยใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อให้เข้าถึงประชาชนทุกสาขาอาชีพ					

ข้อ	ด้านการบริการวิชาการ	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
33	มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำเพื่อแก้ปัญหาหรือชี้แนะเมื่อเกิดสภาวะวิกฤตในท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ข้อ	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ระดับการดำเนินงาน				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
34	นักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นจากศูนย์ศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย					
35	ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มีข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นทุกแขนง ให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้					
36	มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวบรวมโบราณวัตถุของท้องถิ่น					
37	มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย					
38	มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
39	มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรม ในเทศกาลต่าง ๆ					
40	มหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
41	มหาวิทยาลัยมีการรณรงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาและประชาชนมีความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
42	มหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น					
43	มหาวิทยาลัยเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านสื่อต่าง ๆ					
44	สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร

1.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.133	22	1.837
2	2.165	23	2.810
3	.632	24	4.950
4	2.449	25	4.899
5	2.165	26	4.178
6	5.284	27	1.732
7	4.500	28	1.732
8	3.133	29	2.078
9	2.782	30	1.867
10	2.887	31	4.062
11	3.578	32	5.765
12	2.683	33	6.736
13	4.178	34	8.216
14	1.585	35	7.778
15	2.378	36	4.472
16	3.133	37	4.763
17	3.363	38	4.330
18	5.196	39	4.201
19	4.178	40	3.536
20	1.000	41	4.260
21	3.240	42	2.828

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
43	5.284	60	3.057
44	5.284	61	4.330
45	13.000	62	4.062
46	8.485	63	4.648
47	13.000	64	2.683
48	6.000	65	3.363
49	4.700	66	2.782
51	3.250	67	4.201
52	3.897	68	5.284
53	4.062	69	8.485
54	3.612	70	7.778
55	5.774	71	6.500
56	2.078	72	4.899
57	3.897	73	3.118
58	3.266	74	3.057
59	2.711		

1.2 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9775

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์

2.1 ค่าอำนาจจำแนกรายเป็นข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.082	5	1.941
2	2.923	6	2.592
3	1.618	7	1.418
4	2.376	8	2.393

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
9	1.932	32	5.017
10	2.075	33	3.924
11	1.265	34	2.762
12	1.000	35	4.320
13	1.825	36	5.041
14	1.594	37	1.861
15	3.121	38	2.826
16	3.035	39	5.000
17	5.245	40	6.693
18	2.729	41	3.795
19	4.245	42	5.557
20	3.162	43	3.870
21	2.679	44	6.141
22	4.704	45	6.009
23	4.245	46	4.782
24	2.198	47	3.121
25	2.688	48	3.120
26	4.202	49	1.033
27	5.463	50	2.826
28	3.416	51	4.583
29	4.082	52	3.600
30	3.035	53	3.051
31	3.924		

2.2 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9634

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

3.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.865	23	7.153
2	4.424	24	4.841
3	2.865	25	4.926
4	1.787	26	9.299
5	-.309	27	8.016
6	1.797	28	3.934
7	2.462	29	1.393
8	3.146	30	3.826
9	1.947	31	5.777
10	5.056	32	5.451
11	2.862	33	5.911
12	2.292	34	2.000
13	3.162	35	4.168
14	3.595	36	3.413
15	3.237	37	4.021
16	5.361	38	3.761
17	3.924	39	2.887
18	5.730	40	4.243
19	4.795	41	3.826
20	3.563	42	1.701
21	5.265	43	3.079
22	6.325	44	4.220

3.2 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9403

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวสินี กะวิ

วันเดือนปี เกิด

17 มิถุนายน พ.ศ. 2509

สถานที่เกิด

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ

อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

ตำแหน่งปัจจุบัน

นักวิชาการศึกษา 6 ว.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2527

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

จากวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี

ปีการศึกษา 2531

ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปีการศึกษา 2548

การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ